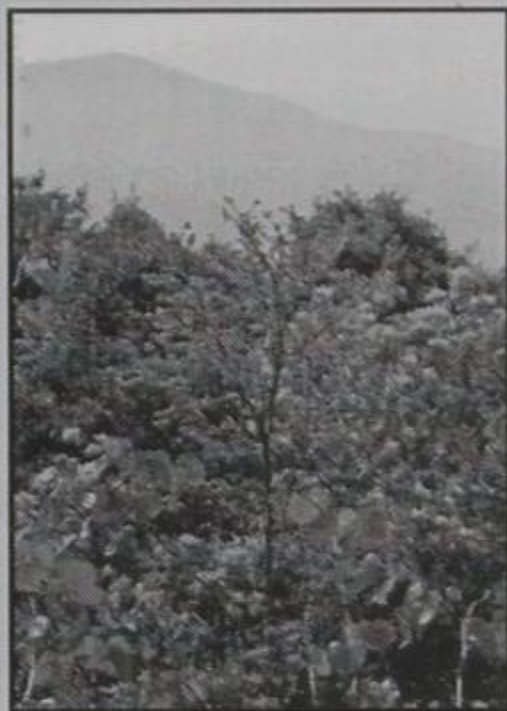

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 128. Μάης - Ιούνιος 2006 • Euro 3

128. Μάης - Ιούνιος 2006

(Φωτ. εξωφ. Π. Σ.Τ. - Μαγιάτικα χρώματα).

Εκδίδεται

από Συντακτική Επιτροπή

Ανδρέου Ηλίας
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ίκαρος

Υπεύθυνος

σύμφωνα με το νόμο:
Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. 26550 22464 - 22212

Fax: 26550 22464

Ετήσια συνδρομή:

Εσωτερικού 15 Ευρώ,

Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές -

Εμβάσματα

στον υπεύθυνο του περιοδικού

Σ. Τουφίδη

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΕΛ.

- 161 Τα πανηγύρια στα χωριά μας, **Ν. Ρεμπέλη**
- 165 Κονιτσιώτες οικοδόμοι στη Β. Ήπειρο, **Χ. Γκούτου**
- 169 Πληθυσμιακή εξέλιξη της Επαρχίας Κόνιτσας, **Η. Ανδρέου**
- 173 Τάκης Δημητριάδης, **Ι. Λυμπερόπουλου**
- 180 Κάντσικο, **Σ.Τ.**
- 181 Προβληματισμοί, **Γρ. Κώστα**
- 188 Πάσχα στη Βούρμπιανη
- 189 Παραγωγή βιοντίζελ, **Ι. Λυμπερόπουλου**
- 191 Η άποψη ενός επισκέπτη, **Κ. Αυγουστάτου**
- 193 Μουσική, **Ειρ. Κίτσιου**
- 197 Η αντιμετώπιση του γήρατος, **Γ. Μπούρη**
- 199 Παιδί, παιχνίδι και χαρά, **Ν. Ρεμπέλη**
- 201 Οι μικροί κλέφτες και το βιβλίο, **Σ.Τ.**
- 203 Βιβλιοπαρουσίαση, **Φ. Κωνσταντινίδη**
- 207 Περιβαλλοντικά προγράμματα, **Λ. Τζόκα**
- 209 Ο Φράξος, **Κ. Κίτσιου**
- 211 Εμπειρίες μιας παραμονής, **Γ. Ρέτσα**
- 214 Η Ζέρμα, **Η. Χάτσιου**
- 217 Δραστηριότητες εξωρ. Συλλόγου, **Β. Αθανασόπουλου**
- 219 Δημοτικά Γραμμοφώνου, **Ι. Παπαϊωάννου**
- 221 Δημ. τραγούδια, **Σωκ. Οικονόμου**
- 223 Κεφαλοχώρι, **Σ. Φασούλη**
- 225 Δελτίο τύπου Ηπ., **Εστία Θεσ/νίκης**
- 227 Πολιτική και πολιτισμός, **Θ. Κυρτζόγλου**
- 228 Πάδες, **Ιωαν. Μεσσή**
- 229 Ένα παράδειγμα, **Ι. Λυμπερόπουλου**
- 231 Έκθεση Ηπ. Τύπου, **Λ.**
- 232 Ειδήσεις - Κοινωνικά - Νεκρολογίες

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβάλδη

45221 Ιωάνν

τηλ. 26510 77

Τα πανηγύρια στα χωριά μας άλλοτε και τώρα

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Τα σημερινά ελληνικά πανηγύρια είναι, μπορούμε να πούμε, συνέχεια εκείνων της αρχαίας και βυζαντινής εποχής. Στην αρχαία Ελλάδα ήταν στενά συνδεδεμένα με τη θρησκεία και τις θρησκευτικές γιορτές και τελετές. Οι μεγάλες πανηγύρεις (συναθροίσεις πολλών ανθρώπων) ήταν αφιερωμένες σε κάποιο θεό και γίνονταν σε ιερούς χώρους με την ευκαιρία κάποιας γιορτής. Στους πανελλήνιους αγώνες στην Ολυμπία, Δελφούς, Ισθμό και Νεμέα, εκτός από τον κόσμο, πήγαιναν και πολλοί έμποροι, που έστηναν σκηνές και παράγκες για να πουλήσουν τηνπραμάτεια τους.

Ο διαπρεπής Σουηδός καθηγητής Νίλσον στο βιβλίο του "Ελληνική λαϊκή λατρεία" (μετάφρ. Κακριδή), σελ. 97 γράφει: "Όποιος βλέπει σημερινό ελληνικό πανηγύρι, θυμάται αμέσως τα αρχαία. Η λατρεία είναι καινούργια, της Παναγίας ή κάποιου Αγίου, η ζωή, όμως, μένει η ίδια. Στήνονται παράγκες και ο κόσμος γιορτάζει και χαίρεται".

Στους βυζαντινούς χρόνους τα πανηγύρια με τον εμπορικό τους χαρακτήρα, δίπλα σε εκκλησίες, που γιόρταζαν

τη μνήμη ενός Αγίου, ήταν συνέχεια εκείνων της αρχαίας Ελλάδος.

Ο Μ. Βασίλειος κατηγορεί τους χριστιανούς, οι οποίοι όταν έρχονται στα "μαρτύρια" αντί να προσεύχονται "αγοράν και πανήγυριν εις κοινόν εμπόριον ποιούνται".

* * *

Τα σημερινά πανηγύρια των χωριών, ως συνέχεια των βυζαντινών εμποροπανηγύρεων, γίνονται σε τακτές ημέρες μνήμης Αγίων, που συμπίπτουν με τους καλοκαιρινούς, ως επί το πλείστον, μήνες και μάλιστα σε παρεκκλήσια. Και τούτο για δύο λόγους: και για να συγκεντρώνονται πολλοί πανηγυριστές, αλλά και για να πανηγυρίζουν μακριά από το χωριό, στο βουνό, το δάσος, την ύπαιθρο, γενικότερα. Σημειώνω, ενδεικτικά, μερικές τέτοιες ημερομηνίες: Ζωοδόχου Πηγής, την Παρασκευή της Διακαινησίμου, της Αγ. Τριάδος, Αγ. Αποστόλων, προφ. Ηλία (20 Ιουλ.), Μεταμ. Σωτήρος (6 Αυγ.), Παναγιάς, Αγ. Παρασκευής (26 Ιουλ.), Αγ. Κοσμά (24 Αυγ.), γενέθλιο Θεοτόκου (8 Σεπτ.) κ.λ.

Πράγματι, τότε, τα καλοκαίρια τα χωριά γέμιζαν από κόσμο και έσφυζαν α-

πό ζωή και κίνηση. Η παρουσία, μάλιστα, πολλών ξενιτεμένων, οι οποίοι κανόνιζαν να πάρουν την άδεια των θερινών διακοπών τους, όταν γιόρταζε το χωριό τους, έδινε σ' όλους χαρά κι ευχαρίστηση.

Πανηγύρι, λοιπόν, στο χωριό, στο παρεκκλήσι του δάσους, κοντά στη φύση με τις ασύγκριτες ομορφιές της, εκεί όπου η άνοιξη παρατείνεται μέχρι και τον Αύγουστο μήνα.

Κοντά στο δάσος με τα αγέρωχα πεύκα και έλατα, που στέκουν, σα Γίγαντες, ολόρθα σε θύελλες και καταιγίδες, φρουροί του βασιλείου της Φύσης. Στο δάσος, όπου τα λογής λογιών αγριολούλουδα σκορπούν ολόγυρα γλυκιά μοσχοβολιά και οι οξυές με το σιγανό θρόϊσμα των φύλλων τους κουνούν απαλά τα λυγερά τους κλωνάρια, σα να θέλουν να καλωσορίσουν τους επισκέπτες - πανηγυριστές.

Στο βουνό, όπου όλα λάμπουν και φεγγοβολούν στη διαυγή ατμόσφαιρα και όπου ο φιλτραρισμένος αέρας μπαίνει ορμητικά στα σωθικά σου και σε τυλίγει και σε μεθάει με τη μυρωμένη δροσιά του.

Πανηγύρι στο βουνό, απ' όπου βλέπεις μακριά στο βάθος, αλλού δαντελωτές κι αλλού πυργωτές βουνοκορφές να λογχίζουν τα ουράνια. Στο δάσος, με τις μελωδικές συναυλίες των φτερωτών τραγουδιστών, στο βουνό με την πλούσια βλάστηση, τις κρυόβρυσες, τις βρυσομάννες, που κυλούν

και κελαρύζουν τα κρυστάλλινα νερά τους: "Νερά καθάρια και γλυκά, νερά χαριτωμένα..." (κατά το Σολωμό).

Να, λοιπόν, γιατί όλοι περίμεναν με χαρά να διασκεδάσουν, να γλεντήσουν στο πανηγύρι του χωριού στο εκκλησάκι του βουνού.

* * *

Οι ετοιμασίες άρχιζαν από την προηγούμενη μέρα. Έπρεπε να φροντίσουν για όλα, για τον οβελία, πίπια, ψωμοτύρι, σαλάτες και τόσες άλλες λεπτομέρειες. Μερικοί πήγαιναν από το απόγευμα, να καθαρίσουν, να σκουπίσουν, απολαμβάνοντας έναν ωραίο ύπνο κάτω από τον έναστρο ουρανό, ένα όμορφο γλυκοχάραμα και μιά εξαίσια ανατολή του ήλιου. Πολύ πρωί, πριν ο ήλιος "κρούξει" στις βουνοκορφές, ξεκινούσαν από το χωριό, οι πιο πολλοί με τα πόδια, λίγοι με τα υποζύγια, φορτωμένα με τα απαραίτητα.

Γραφικές οι εικόνες ν' ανηφορίζουν με χαρωπές φωνές προς το παρεκκλήσι. Μερικά κατσίκια και αρνιά, δεμένα από τα κέρατα, με σχοινί, τα τραβούσαν με το ζόρι. Φαίνονταν δύστροπα, ανήσυχια, σα να προαισθάνονταν τί τα περιμένει, αφού, κατά το Βαλαβάνη, στο ποίημά του "ο τάφος του Κλέφτη":

"Λεν, παιδιά, το σφαχτό πριν το σφάξουν
πως το μαύρο το Χάρο γνωρίζει
και την ώρα μαχαίρι που αδράξουν,
δεν πηγαίνει, νοιασμένο μουγκρίζει".

Ήδη το εκκλησιάκι γέμισε από κόσμο, κι όσοι δεν χωρούσαν μέσα απολάμβαναν τη θέα έξω απ' αυτό. Θερμές ευχές ανταλλάσσονταν. Το γλέντι θα γινόταν ή εκεί δίπλα, αν υπήρχε τόπος κατάλληλος, κάτω από βαθύσκια δέντρα, ή πιο πέρα, σε κάποιο ομαλό μέρος. Οι οβελίες ψήνονταν μαζί με τα κοκορέτσια. Παντού κίνηση, χαρές, μοσχοβολιά από την κνίσα των ψητών, που άρχιζαν να ροδοκοκκινίζουν. Όλο το χωριό, εκτός από τα γερόντια, ήταν στο βουνό. Όλοι παρέες-παρέες, οικογένειες-οικογένειες το διασκεδάζαν. Ακολουθούσε χορός με τα παραδοσιακά όργανα: κλαρίνο, βιολί, λαούτο, ντέφι. Το βιολί, ο βασιλιάς των μουσικών οργάνων, του οποίου η τέχνη δεν μαθαίνεται ποτέ, το βιολί, που όσο παλιώνει το "κουφάρι του", τόσο καλύτερα γλυκολαλεί και συναρπάζει, αφού, κατά τον ποιητή Πολέμη:

Και τ' απδόνι τ' άγρυπνο
και το ζηλευτό
ζήλεψε και σώπασε κι έσκυψε
κι εσάθη
για να δει περήφανο τί πουλί
είν' αυτό
που τα λέει γλυκύτερα της καρδιάς
τα πάθη.

Ως κι ο γκιώνης τ' άχαρο το δειλό
πουλί
με λαχτάρ' απόκρυφη τα φτερά
τινάζει

και σωπαίνει ακούοντας το παλιό
βιολί
για να μάθει ο δύστυχος πώς
ν' ανασπενάζει".

Παρασύρθηκα όμως..., έτσι για να μην ξεχάσω το παλιό μου δασκαλίκι.

* * *

Ο χορός τότε σκορπούσε μιά γοητεία, τόνωνε το κέφι και είχε κάτι το πηγαίο, το αυθόρμητο, το ξεχωριστό. Καθένας που τον έσερνε πρώτος, χόρευε ορισμένους χορούς της αρεσκείας του. Τέτοιοι ήταν: Καραμουρατάτ'κος, Ετιά, Γαϊτανάκι, Ξενιπειά, Συγκαθιστός, Γιανοβέφα, Μενούσης, Πέρδικα, Αγκινάρα, Μαργιόλικο, Αρβανιτοβλάχικος, Περιστεράκια, Φ'σούνι, Γάϊτα, μια βλάχα εροβόλαε, του Κίτσου η μάννα κάθονταν κ.λ. κ.λ.

Ο καλός χορευτής τότε εντυπωσίαζε με τις ρυθμικές κινήσεις, τα ελαφρά ανάερα πηδήματα και πατήματα, τους στροβιλισμούς γύρω από τον εαυτό του, τα διάφορα τσαλιμάκια, τις φιγούρες και την εν γένει επιδεξιότητα.

Οι γυναίκες και τα κορίτσια χόρευαν σοβαρά, σεμνά, αργούς ρυθμούς, με το δεξί χέρι στη μέση, χωρίς να το υψώνουν ψηλά (όπως έκαναν οι άνδρες) και να κροταλίζουν τον αντίχειρα με το μέσο δάχτυλο. Ο χορός των γυναικών δεν είχε έξαλλες κινήσεις χεριών και ποδιών.

Τα όργανα από το μέσα μέρος πα-

ρακολουθούσαν με αργά βήματα το χορευτή και έδιναν ιδιαίτερο τόνο στο χορό και το γλέντι γενικότερα.

Ήδη, όμως, τα αρνιά είχαν ψηθεί, λιανιστεί και το φαγοπότι άρχιζε. Και ύστερα πάλι: “μολπή τ’ ορχησιύς τα γαρ τ’ αναθήματα δαιτός” δηλ. τραγούδι και χορός· γιατί αυτά είναι τα συμπληρώματα του φαγητού (Ομ. Οδ. α. 152).

Οι οργανοπαίκτες γύριζαν στις παρέες και “έπαιρναν” το καθιερωμένο “νομπέι”, ένα μουσικό κομμάτι, ως προανάκρουσμα της διασκέδασης και του χορού που θα ακολουθούσε. Ο χορός συνεχιζόταν μέχρι που ο ήλιος έγερνε να βασιλέψει, οπότε με τραγούδια επέστρεφαν στο χωριό, όπου το γλέντι συνεχιζόταν στο μεσοχώρι μέχρι και πέρα από τα μεσάνυχτα.

* * *

Μετά τον πόλεμο τα πράγματα άλλαξαν. Ο κόσμος έφυγε, τα χωριά ρήμαξαν. Έρχονται, βέβαια, για λίγες μέρες το Πάσχα, το καλοκαίρι στα πανηγύρια, κι ύστερα βιάζονται να φύγουν.

Στη σημερινή εποχή το πανηγύρι με χορό αρχίζει από το βράδυ της προηγούμενης μέρας στην πλατεία της αγοράς. Τα αρνιά ψήνονται και πουλιούνται από τα γύρω μαγαζιά. Οι οργανο-

παίκτες με τον τραγουδιστή και την τραγουδίστρια πάνω σε εξέδρα και με τα μεγάφωνα, που χρησιμοποιούν, αλλοιώνουν αρκετά τη γνήσια δημοτική μουσική. Οι καλλιτέχνες τραγουδιστές αραδιάζουν όσα τραγούδια ξέρουν, συνήθως σε ρυθμό αργού συρτού για να χορεύουν όλοι, σε κινούμενη μάζα. Ο χορός στο ίδιο μοτίβο καταντάει καμιά φορά μονότονος και κουραστικός. Κυριαρχεί περισσότερο το σύγχρονο τραγούδι, παρά τα μουσικά όργανα. Έτσι το πανηγύρι στο μεσοχώρι με μικροφωνικές συσκευές και τα θορυβώδη μεγάφωνα έχασε αρκετά από εκείνη τη γοητεία και την ομορφιά που είχε έξω στο βουνό.

Τότε όλοι λαχταρούσαν πότε θά’ρθει η νοσταλγική μέρα του πανηγυριού, ν’ ανταμώσουν, να διασκεδάσουν, να ξεφαντώσουν έξω στο βουνό. Ο ψυχικός δεσμός των συγχωριανών, η αυθόρμητη διασκέδαση, η χαρά, το κέφι έδιναν ιδιαίτερο τόνο στο γλέντι.

Σήμερα όλα τυποποιήθηκαν μέσα στα πλαίσια του μοντερνισμού. Τυπικές οι ευχές, που δεν τονώνουν τους φιλικούς δεσμούς. Όλα μέσα σε μια αλλιώτικη ατμόσφαιρα, σ’ ένα διαφορετικό περιβάλλον, σε μια προβληματική κοινωνία, που απέχει πολύ από εκείνη της προπολεμικής νοσταλγικής εποχής.

Κονιτσιώτες οικοδόμοι στην Β. Ήπειρο

Επιμέλεια: Χαρίλαος Σ. Γκούτος

Α) Κατά τα έτη 1813-1815, στο χωριό Κολικόντασι της περιοχής Μπερατιού (Βελεγράδων) και σε απόσταση 350 περίπου μέτρων από τον ποταμό Άψο, κατόπιν σχετικών διαταγών του Αλή πασά, κτίσθηκε μοναστήρι προς τιμήν του Κοσμά Αιτωλού, πλησίον της εκεί ερειπωμένης εκκλησίας των Εισοδίων της Θεοτόκου, δίπλα στην οποία υπήρχε από το 1779 ο τάφος του Πατροκοσμά¹.

Ο Αλή πασάς όρισε ως επιστάτη (“επίτροπο”) του έργου κατασκευής του μοναστηριού τον Νικόλαο Φουρκιώτη, ο οποίος καταγόταν από το χωριό της Κόνιτσας Φούρκα (υπαγόμενο στον επίσκοπο Βελλάς)².

Αυτός ο επιστάτης είχε το αξίωμα του τσοχαντάρη, δηλαδή ήταν επίλεκτος στρατιωτικός που επόπτευε την κατασκευή έργων ή την φύλαξη οικοδομών, ποιμνίων κλπ.³, εξουσιοδοτήθηκε δε να φροντίσει για την ανέγερση του μοναστηριού συνεργαζόμενος με τον μητροπολίτη του Μπερατιού, με τον ηγούμενο της γειτονικής μονής της Παναγίας της Αρδευούσης ή Ανδρονίτσας και με τους ενοριακούς επιτρόπους Νικόλαο Δημητρίου (Κόλη Μήτρου) και Χατζή Γιάγκο. Ο Νικόλαος Φουρκιώτης επήγε στο Κολικόντασι μαζί με τον πρωτομάστορα του οικοδομικού έργου, προφανώς δε μαζί και με συνεργείο μαστόρων και εργατών, διότι συνήθως οι πρωτομάστορες χρησιμοποιούσαν συνεργεία οργανωμένα από τους ίδιους και όχι οικοδόμους των τόπων κατασκευής των έργων. Είναι πολύ πιθανό ο Φουρκιώτης τσοχαντάρης να προτίμησε να κατάγονται ο πρωτομάστορας και οι οικοδόμοι του από την Φούρκα ή από άλλα μαστοροχώρια της Κόνιτσας.

1. Βλ. **Π. Χριστόπουλος**, Τα λείψανα και το μοναστήρι Κοσμά του Αιτωλού, εις Ιερά Μητρόπολις Καρπενησίου και Σύνδεσμος “Ευγένιος Αιτωλός”, Σύναξις Ευγένιος ο Αιτωλός και η εποχή του, 1986 σελ. 568 επ.

2. Ο Αλή πασάς το 1793 έκαμε την Φούρκα τσιφλίκι του, ενώ το 1806 έκτισε εκεί μεγάλο σπίτι του, που το έδωσε έπειτα στον Φουρκιώτη Μπουσδογιάννη (βλ. **Χ. Γκούτος**, Η επαρχία της Κόνιτσας και η Μόλιστα επί τουρκοκρατίας, 2003 σελ. 31,40, 47). Από την Φούρκα καταγόταν και ο Καραγιώργος Φουρκιώτης (γενν. το 1790 περίπου), κλέφτης και οπλαρχηγός στην περιοχή της Κόνιτσας (**Π. αραβαντινός**, Περιγραφή της Ηπείρου, τ. Γ', σελ. 309, **Ι. Λαμπρίδης**, Ηπειρωτικά μελετήματα, τχ. Θ' σελ. 63). Το άλλο χωριό Φούρκα, πλησίον της Πρεμετής, δεν ανήκε στην επισκοπή Βελλάς.

3. Βλ. **Σπ. Αραβαντινός**, Ιστορία Αλη πασά του Τεπελενλή, 1895 σελ. 385.

Στον ναό του ως άνω μοναστηριού γράφτηκαν οι εξής επιγραφές (με κεφαλαία γράμματα): “1814 + Ιουνίου Ε΄. Δώμα του Αγίου Κοσμά δι’ επιστασίας του καπετάν Νικολάου από χωρίου Φούρκα, επαρχιώτου του Αγίου Βελλάς”. - “Ανηγέρθη εκ βάθρων ο θείος και ιερός ούτος ναός δια προσταγής και προτροπής του υψηλοτάτου βαζύρ Αλή Πασιά από Τεπελένη⁴.

Σχετικές είναι και οι εξής επιστολές του Αλή πασά: α) “Εις ενσάς Ρωμίοι, ναχιγιέ του Μπερατιού, Μωζακιάριδες και Βλάχοι Γραμποβάριδες, χωρία τζιφλίκια· σας φανερώνω ότι για οπού έβαλα επίτροπον δια να μου φιάση το μοναστήριον του Γερο-Κοσμά και εβοήθησα και εγώ άσπρα και να βοηθήσετε και εσείς καθώς να σας ειπή ο δεσπότης [...]. Την 12 Σεπτεμβρίου 1813 Αργυρόκαστρον”. β) “Χαϊρι ντουατζίδες μου μητροπολίτη του Μπερατιού και Κόλη Μήτρου και Χατζή Γιάγκο σας χαιρετώ και σας φανερώνω ότι εκατάλαβα τα όσα μου γράφετε και έγεια βακούφης και από τον ηγούμενον και έκαμα χάζι πολύ οπού εγινήκαταν μουκαέτιδες δια τον Γέρο-Κοσμά· για οπού έρχεται τώρα αυτού ο ηγούμενος και ο Νικόλαος μαζύ με τον πρωτομάστορα και να βάλλετε να φιάση τους οντάδες και το κουλούρι του μοναστηριού οπού να γένει τεκμήλι από όλα τα Μοναστήρια, ότι τώρα με το έλθιμο θελά έλθω εκεί και θέλω να το εύρω έτοιμον [...] 1814 Σεπτεμβρίου 12 Ιωάννινα”⁵.

Εκτός από τις παραπάνω πηγές, πληροφορίες για την κατασκευή του εν λόγω μοναστηριού περιέχονται και σε σημείωμα που έγγραψε το 1857 ο ηγούμενός του: “... 1813 Αυγούστου έγινε η ανακομιδή του και εστάλθη η αγία κάρα παρά του Θεοκλήτου ηγουμένου και εστάλθησαν οι μασόροι με ένα τζουχαπτάρην του ονομαζόμενου Νικόλ Φιουκιώτην, επίτροπο γράφουν τα γράμματά του, και όλον τον χειμώνα έως Ιουνίου τελείωσον την εκκλησίαν έτους 14 [1814]. Τω αυτώ συνέβη και πάλιν άρχισαν τους οντάδες και να διαμορφώνουν την περιοχή και ετελείωσαν το δέκατον πέμπτον έτος Ιουνίου” (δηλαδή το 1815)⁶.

4. Βλ. Π. Χριστόπουλος, όπ. π. σελ. 572, όπου παρατίθεται και η εξής επιγραφή: “Εν έτει από Χριστού ΑΩΙΔ΄ + 1814 μηνός Μαΐου ΚΕ΄ εκτίσθη ο ναός ούτος του Αγίου Κοσμά επί του πανιερωτάτου μητροπολίτου Βελιγράδων κυρίου Ιωάσαφ, ηγουμενεύοντος του πανοσιωτάτου Θεοκλήτου, επιπροπευόντων δε του κυρίου Νικολάου Δημητρίου και Χατζηγιάνκου και πρωτοσυγγέλου Παρθενίου διά κόπων τε και μόχθων πάντων των χριστιανών κληρικών τε και λαϊκών”.

5. Βλ. Άνθιμος Αλεξούδης, Σύντομος, ιστορική περιγραφή της ιεράς μητροπόλεως Βελιγράδων, εν Κερκύρα, 1868 σελ. 82.

6. Χριστόπουλος, ό.π., σελ. 568, με παραπομπή εις “Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωδ. Αλεξούδη Α΄ 246”. Στην σελ. 604 αναφέρεται ότι το 1814, λόγω της επιδημίας πανώλης ζητήθηκε να αποσταλθεί στα χωριά της Κόνιτσας η κάρα του Πατροκοσμά.

* * *

Β) Τρεις Χιονιαδίτες οικοδόμοι, ο Δημήτριος Σακούλης (γενν. το 1858), ο Νικ. Λιάτσης και ο μικρός Απ. Φίλης, κατά το έτος 1897 που εργάζονταν στην περιοχή του Μπερατιού (Φιέρ. Μαλακάστρα κλπ), προσκλήθηκαν στο χωριό Κολικόνασι για να εκτελέσουν το έργο της ανύψωσης του δαπέδου της εκκλησίας του αγίου Κοσμά του Αιτωλού, επειδή το δάπεδο της είχε καλυφθεί με άμμο ύστερα από υπερχειλίση του ποταμού Άψου.

Όταν πληροφορήθηκαν ότι το εκεί κλειδωμένο ξύλινο κιβώτιο περιείχε τα οστά (λείψανα) του Πατροκοσμά, συμφώνησαν ότι θα ήταν καλό να προσπαθήσουν να πάρουν ένα από αυτά και να το δώσουν στην εκκλησία του χωριού τους. Έτσι, μία ημέρα που ο ηγούμενος της μονής άφησε το κλειδί του κιβωτίου στην εκκλησία, ο Δημ. Σακούλης βρήκε την ευκαιρία (οι άλλοι δύο είχαν μεταβεί στο Ελμπασάν για εργασία) και αφαίρεσε από το κιβώτιο το οστό του ενός βραχίονα του Πατροκοσμά και, όταν επέστρεψε στο χωριό του Χιονιάδες, το παρέδωσε στον ιερέα του χωριού. Αργότερα έφερε ο ίδιος από την Αυλώνα ένα ασημένιο κιβώτιο και έβαλε σε αυτό το εν λόγω λείψανο του Πατροκοσμά⁷, το οποίο έκτοτε παρέμεινε στην εκκλησία του αγίου Αθανασίου του χωριού Χιονιάδες, εκτός από ένα τμήμα του που δόθηκε στον ναό του αγίου Κοσμά του Αιτωλού στην Κόνιτσα⁸, ο οποίος εγκαινιάσθηκε το 1975.

* * *

Γ) Στην κοιλάδα της Δρόπολης (Δρυϊνούπολης, πλησίον του Αργυροκάστρου) και σε γειτονικές της περιοχές, τον 18ο αιώνα είχαν παραχθεί κάμποσες ιστορικές αφηγήσεις, προφορικές ή γραπτές, από κάποιους εγγράμματους, που επιδίωκαν να πείσουν με πραγματικά και με φανταστικά στοιχεία ότι οι κάτοικοι εκάστου των τόπων τούτων είχαν κοινή ιστορική καταγωγή και διατηρούσαν συλλογική ταυτότητα⁹.

Μιά τέτοια αφήγηση εδημοσίευσε στην “Φωνή της Ηπείρου”, από 24.11.1900 μέχρι 19/1/1901, ο Δροβιανίτης δάσκαλος Νικ. Μυστακίδης αναφορικά με την

7. Βλ. τις σχετικές μαρτυρίες του ιερέα και ιστοριοδίφη **Γ. Παΐσιου** κ.ά. εις Ηπειρ. Εστία τ. Β 1953 σελ. 679 ρπ.

8. **π. Τιμόθεος Χρήστου**, Ασημοχώρι Κόνιτσας, 2001 σελ. 254.

9. Πρβλ. **Ν. Βερνίκος / Σ. Δασκαλοπούλου**, Στις απαρχές της νεοελληνικής ιδεολογίας. Το χρονικό της Δρόπολης, 1999 σελ. 11, 19, 27-28, 200 επ.

εκκλησία του Άνω Λαμπόβου, η οποία πιθανότατα είχε κτισθεί αρχικά επί Ιουστινιανού¹⁰. Γύρω από την πιθανότητα αυτή πλάσθηκαν και πολλά ατεκμηρίωτα πιθανοφανή περιστατικά, όπως ότι ο καταγόμενος από το Λάμποβο πρωτοσπαθάρης Κωνσταντίνος, με δαπάνες του Ιουστινιανού, έκτισε στην “Ήπειρο-Ιλλυρία” ναούς, μονές και γέφυρες, ότι ο Ιουστινιανός, “εν ώρα μεσημβρίας ελθών εις τινα της Κονίτσης ποταμόν και εκ της οδοιπορίας και της καύσεως του ηλίου κεκοπιακώς, εκάθησεν εις τον εν λόγω ποταμόν της Κονίτσης, όν μετά ταύτα εγεφύρωσεν, ονομάσας αυτήν Ιουστινιανογέφυρον” και ότι ο ίδιος εδώρησε και Τίμιο Ξύλο στον ναό του Λαμπόβου.

Η εν λόγω αφήγηση διαλαμβάνει και τα ακόλουθα για τον ναό αυτόν: “Ο ναός ούτος ην ζηλευόμενος υπό παντός κτίστου και, ως λέγεται ο αρχιτέκτων (πρωτοκτίστης) του ναού τούτου ήν Κονιτσιώτης, εκ του χωρίου Πυρσογιάννης, ην μαθητής του πρωτοκτίστου του ναού της επισκοπής ή άλλου τινός. Το ακριβές δεν γνωρίζομεν και, ως έμαθεν ο πρωτοκτίστης (μάστοράς του), υπήγε και είδε τον ναόν του Λαμπόβου, ωραίον κτίριον, εξ ου κατεθέλχθη και, φθόνω κινούμενος, εδίδωκεν αυτόν επί προφάσει ότι του ώφειλε χρήματα”.

Από αυτό το μυθώδες περιστατικό συνάγεται ότι οι Πυρσογιαννίτες πρωτομάστορες ήσαν φημισμένοι και στην Δρόπολη, ακόμη και τον 18ο αιώνα ή έστω το 1900.

10. Βλ. Φ. Βερσάκης, Βυζαντινοί ναοί της Βορείου Ηπείρου, Αρχαιολογική Εφημερίς, 1916 σελ. 108 ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΚΑΛΕΣΜΑ

Θυμηθείτε πάλι μαζί στις 16 Αυγούστου 2006. Αυτή την υπόσχεση δώσαμε πριν από τρία χρόνια οι απόφοιτοι του Λυκείου Κόνιτσας του σχολικού έτους 1969 – 1970. Συγκεντρωθήκαμε τότε 28, τώρα πρέπει να είμαστε περισσότεροι. Ας αναλάβουμε όλοι δράση για να γίνει η υπόσχεση που δώσαμε γνωστή όλους.

**Πληροφορίες στα τηλέφωνα: 26550 22467 & 210 6122300.
Γ. Λάππα – Ν. Ζιακόπουλος.**

Πληθυσμιακή και ονοματολογική εξέλιξη των χωριών της Επαρχίας
Κόνιτσας από το έτος 1913 έως το 2001

{ ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ }

του Ηλία Ανδρέου

1913	Κόνιτσα	2670		1971	Κόνιτσα	3150	
1920	Κόνιτσα	2749			Γεωργική Σχ.	76	3226
1928	Κόνιτσα	1959		1981	Κόνιτσα	2849	
1940	Κόνιτσα	2313			Γεωργική Σχ.	10	2859
1951	Κόνιτσα	3716		1991	Κόνιτσα	2858	
1961	Κόνιτσα	3458		2001	Κόνιτσα	2871	
	Γεωργική Σχ.	57	3542				
1913	Πλάβαλη	241		1961	Αγία Βαρβάρα	196	
	Μπλεθούκι	78	319		Πυξαριά	91	287
1920	Πλάβαλη	185		1971	Αγία Βαρβάρα	84	
1928	Α. Βαρβάρα	207			Πυξαριά	47	131
	Πυξαριά	90	297	1981	Αγία Βαρβάρα	56	
1940	Α. Βαρβάρα	247			Πυξαριά	15	71
	Πυξαριά	88	335	1991	Αγία Βαρβάρα	82	
1951	Α. Βαρβάρα	327			Πυξαριά	20	102
	Πυξαριά	86	413	2001	Αγία Βαρβάρα	87	
					Πυξαριά	26	113
1913	Λεσκάσι	490		1961	Ασημοχώριον	160	
1920	Λεσκάσι	271		1971	Ασημοχώριον	83	
1928	Ασημοχώρι	269		1981	Ασημοχώριον	90	
1940	Ασημοχώριον	241		1991	Ασημοχώριον	78	
1951	Ασημοχώριον	37		2001	Ασημοχώριον	83	
1913	Κεράσοβο	918		1961	Αγία Παρασκευή	977	
1920	Κεράσοβο	722		1971	Αγία Παρασκευή	610	
1928	Κεράσοβο	893		1981	Αγία Παρασκευή	513	
1940	Κεράσοβο	1310		1991	Αγία Παρασκευή	386	
1951	Κεράσοβο	821		2001	Αγία Παρασκευή	431	
1913	Σάνοβον	179		1961	Αετόπετρα	341	
1920	Σανοβόν	160		1971	Αετόπετρα	232	
1928	Σάνοβον	195		1981	Αετόπετρα	214	
1940	Σανοβόν	289		1991	Αετόπετρα	196	
1951	Σανοβόν	315		2001	Αετόπετρα	192	
1913	Δετσικόν	1400		1961	Αετομηλίτσα	-	
1920	Δέτσικον	64		1971	Αετομηλίτσα	-	
1928	Αετομηλίτσα	151		1981	Αετομηλίτσα	75	
1940	Αετομηλίτσα	-		1991	Αετομηλίτσα	277	
1951	Αετομηλίτσα	-		2001	Αετομηλίτσα	304	

1913	Μποστανίτσα	375		1951	Οστανίτσα	406	
1920	Οστανίτσα	390		1961	Αηδονοχώριον	302	
	Μονή Γκούρας	133	523	1971	Αηδονοχώριον	243	
1928	Οστανίτσα	464		1981	Αηδονοχώριον	178	
1940	Οστανίτσα	473		1991	Αηδονοχώριον	207	
				2001	Αηδονοχώριον	203	
1913	Τσβορον	608		1971	Αμάραντος	151	
1920	Τσβορος	481		1981	Αμάραντος	87	
1928	Αμάραντος	519			Λουτρά	-	
1940	Αμάραντος	591		1991	Αμάραντος	125	
	Προσήλιον	-			Λουτρά	-	
1951	Αμάραντος	405		2001	Αμάραντος	104	
1961	Αμάραντος	385			Λουτρά	11	115
1913	Αραμάτοβον	342		1961	Άρματα	217	
1920	Αρμάτοβον	177		1971	Άρματα	147	
1928	Άρματα	198		1981	Άρματα	113	
1940	Άρματα	250		1991	Άρματα	81	
1951	Άρματα	223		2001	Άρματα	62	
1913	Βούρμπιανη	2101		1961	Βούρμπιανη	216	
1920	Βούρμπιανη	890		1971	Βούρμπιανη	194	
1928	Βούρμπιανη	667		1981	Βούρμπιανη	232	
1940	Βούρμπιανη	514		1991	Βούρμπιανη	148	
1951	Βούρμπιανη	640		2001	Βούρμπιανη	141	
1920	Γαναδιό	230		1961	Γαναδιόν	118	
1928	Γαναδιό	251		1971	Γαναδιόν	63	
1940	Γαναδιόν	242		1981	Γαναδιόν	110	
1951	Γαναδιόν	150		1991	Γαναδιόν	103	
				2001	Γαναδιόν	76	
1913	Τούρνοβον	455		1961	Γοργοπόταμος	179	
1920	Τούρνοβον	285		1971	Γοργοπόταμος	128	
1928	Τούρνοβον	280		1981	Γοργοπόταμος	90	
1940	Γοργοπόταμος	304		1991	Γοργοπόταμος	73	
1951	Γοργοπόταμος	142		2001	Γοργοπόταμος	69	
1913	Βριάζα	940		1961	Δίστρατον	623	
1920	Βριάζα	657		1971	Δίστρατον	462	
1928	Δίστρατον	669		1981	Δίστρατον	404	
1940	Δίστρατον	1033		1991	Δίστρατον	434	
1951	Δίστρατον	469		2001	Δίστρατον	487	
1913	Καντσικόν	634		1951	Κάντσικον	398	
	Μπλίσδιανη	170	804		Λαγκάδα	189	587
1920	Κάντσικον	459		1961	Δροσοπηγή	554	
1928	Κάντσικον	548		1971	Δροσοπηγή	399	
	Λαγκάδα	199	747	1981	Δροσοπηγή	336	
1940	Κάντσικον	812		1991	Δροσοπηγή	264	
	Λαγκάδα	334	1146	2001	Δροσοπηγή	226	

1913	Γρισμπάνη	475		1961	Ελεύθερον	310	
1920	Γρισμπάνη	335		1971	Ελεύθερον	170	
1928	Ελεύθερον	351		1981	Ελεύθερον	187	
1940	Ελεύθερον	392		1991	Ελεύθερον	182	
1951	Ελεύθερον	278		2001	Ελεύθερον	135	
1913	Ζελίστα	264		1961	Εξοχή	142	
	Βράνιστα	48	312		Τράπεζα	65	207
1920	Ζελίστα	200		1971	Εξοχή	74	
1928	Εξοχή	217			Τράπεζα	23	97
	Βράνιστα	58	275	1981	Εξοχή	41	
1940	Εξοχή	197			Τράπεζα	17	58
	Βράνιστα	69	266	1991	Εξοχή	58	
1951	Εξοχή	353			Τράπεζα	49	107
	Βράνιστα	59	412	2001	Εξοχή	41	
					Τράπεζα	19	60
1913	Κουτσούφλιανη	112		1961	Ηλιόρραχη	220	
1920	Κουτσούφλιανη	104		1971	Ηλιόρραχη	164	
1928	Κουτσούφλιανη	113		1981	Ηλιόρραχη	154	
1940	Ηλιόρραχη	171		1991	Ηλιόρραχη	149	
1951	Ηλιόρραχη	197		2001	Ηλιόρραχη	139	
1913	Καβάσιλα	147		1961	Καβάσιλα	155	
1920	Καβάσιλα	195		1971	Καβάσιλα	90	
1928	Καβάσιλα	122		1981	Καβάσιλα	67	
1940	Καβάσιλα	157		1991	Καβάσιλα	49	
1951	Καβάσιλα	163		2001	Καβάσιλα	57	
1913	Γορίτσα	141		1961	Γορίτσα	276	
1920	Γορίτσα	139		1971	Καλλιθέα	238	
1928	Γορίτσα	153		1981	Καλλιθέα	253	
1940	Γορίτσα	226		1991	Καλλιθέα	221	
1951	Γορίτσα	245		2001	Καλλιθέα	196	
1913	Λιατονάβιστα	291		1971	Καλύβια	222	
1920	Λιτονιαβίστα	226			Κλειδωνιά	26	248
1928	Λιτονιαβίστα	268		1981	Καλύβια	230	
1940	Κλειδωνιάβιστα	226			Κλειδωνιά	7	237
	Καλύβια	114	340	1991	Καλύβια	184	
1951	Κλειδωνιάβιστα	143			Κλειδωνιά	33	217
	Καλύβια	155	298	2001	Καλύβια	205	
1961	Κλειδωνιά	124			Κλειδωνιά	12	217
	Καλύβια	190	314				
1913	Μελισσόπετρα	69		1951	Μελισσόπετρα	199	
	Πυροβίσκα	93			Καλόβρυση	-	
	Δερβένι	35	197	1961	Μελισσόπετρα	183	
1920	Μελισσόπετρα	79			Καλόβρυση	89	272
	Πυροβίτσικα	72	151	1971	Μελισσόπετρα	102	
1928	Μελισσόπετρα	117			Καλόβρυση	47	149
	Δερβένι	38		1981	Μελισσόπετρα	157	

	Καλόβρυση	76	231		Καλόβρυση	31	188
1940	Μελισσόπετρα	138		1991	Μελισσόπετρα	115	
	Δερβένιον	28			Καλόβρυση	28	143
	Καλόβρυση	115	281	2001	Μελισσόπετρα	85	
					Καλόβρυση	35	120
1913	Καστάνιανη	773		1961	Καστάνεα	380	
1920	Καστάνιανη	583		1971	Καστανέα	176	
1928	Καστάνιανη	603		1981	Καστανέα	244	
1940	Καστάνιανη	669		1991	Καστανέα	205	
1951	Καστανέα	394		2001	Καστανέα	213	
1913	Λούψικον	249		1961	Λυκόρραχη	256	
1920	Λούψικον	240		1971	Λυκόρραχη	188	
1928	Λυκόρραχη	299		1981	Κεφαλοχώρι	229	
1940	Λυκόρραχη	454		1991	Κεφαλοχώρι	195	
1951	Λυκόρραχη	81		2001	Κεφαλοχώρι	312	
1951	Λαγκάδα	189		1981	Λαγκάδα	181	
1961	Λαγκάδα	318		1991	Λαγκάδα	201	
1971	Λαγκάδα	381		2001	Λαγκάδα	217	
1913	Μόλιστα	1029		1951	Μόλιστα	150	
1920	Μεσαργιά	204		1961	Μόλιστα	134	
	Μποτσιφάρι	162	366	1971	Μόλιστα	73	
1928	Μόλιστα	219		1981	Μόλιστα	107	
	Μοναστήρι	159	378	1991	Μόλιστα	86	
1940	Μόλιστα	288		2001	Μόλιστα	67	
1913	Δεπαλίτσα	255		1961	Μολυβδοσκε- παστος	200	
1920	Δεπαλίτσα	366		1971	«	98	
1928	Δεπαλίτσα	313		1981	«	188	
1940	Μολυβδοσκε- παστος	282		1991	«	173	
1951	«	233		2001	«	103	
1920	Μποτσιφάρι	162		1961	Μοναστήριον	143	
1928	Μοναστήρι	159		1971	Μοναστήριον	65	
1940	Μοναστήριον	158		1981	Μοναστήριον	99	
	Μονή Εισοδίων Θεοτόκου	3		1991	Μοναστήριον	108	
1951	Μοναστήριον	141		2001	Μοναστήριον	53	
1913	Κορτίνιστα	194		1961	Νικάνωρ	171	
1920	Κορτίνιστα	150		1971	Νικάνωρ	107	
1928	Νικάνωρας	157		1981	Νικάνωρ	47	
1940	Νικάνωρ	179		1991	Νικάνωρ	57	
1951	Νικάνωρ	139		2001	Νικάνωρ	75	

ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

(ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΙ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ)

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Είχα ν' ακούσω τη φωνή του φίλου και συμμαθητή μου Τάκη Δημητριάδη, από τότε που τελειώσαμε το Γυμνάσιο, στα Γιάννενα.

Αυτός έφυγε για την Αμερική, κι εγώ συνέχισα τα σχολεία μου. Έρθε η κατοχή, που μας τα μπέρδεψε όλα.

Πολύ αργότερα βρήκα τυχαία στον Πειραιά την αδερφή του, παντρεμένη με δυο παιδιά στην Κοκκινιά, που μου είπε νέα του Τάκη. "Είναι πολύ καλά εγκατεστημένος στη Νέα Υόρκη, κι ασχολείται με Χρηματιστηριακές δουλειές. Έρθε κάμποσες φορές στην Ελλάδα, και διατηρεί σχέσεις εδώ με παλιούς φίλους, αλλά και Έλληνες χρηματιστές στην Αθήνα.. Υπηρέτησε ναύτης στο Αμερικάνικο Ναυτικό. Θα του γράψω για σένα. Πολλές φορές με είχε ρωτήσει, αλλά και γω δεν ήξερα. Έχει ασπρίσει, αλλά είναι ο ίδιος όπως τον ήξερες. Ο Τάκης.. ..Τάκης"

Και γω της είπα ότι θα χαιρόμουν πάρα πολύ να τον ιδώ, όταν ξαναβρεθεί στην Αθήνα.

Τώρα ο ίδιος, με πήρε στο τηλέφωνο του γραφείου μου και με ξάφνιασε. Πραγματικά, σα νάχαμε λίγες μέρες πριν μιλήσει μαζί, και να μην είχαν περάσει τόσα χρόνια.

Αφού είπαμε τα πρώτα, μου ανακοίνωσε ότι σε λίγες μέρες θα πετούσε για την Ελλάδα, σένα πέρασμά του για το Χογκ-Κόγκ. Ήθελε να μου αναθέσει μια δουλίτσα, χωρίς πολλές σκοτούρες. Αλλ' εμπιστοσύνης. Και κλείσαμε ραντεβού να συναντηθούμε στο Ντόλτσε.. Ημέρα και ώρα.

Ένοιωθα συγκίνηση που θα τον συναντούσα. Και στο μυαλό μου έρχονταν εικόνες από τα χρόνια του Γυμνασίου. Τις παρέες μας. Την καλοσύνη του. Τη δυσκολία που είχε στα μαθηματικά. Και τη βοήθεια που τούδινα κάθε τόσο. Θυμόμουν ακόμα πώς κι αυτός αρνιότανε να φορέσει τη στολή της Νεολαίας του Μεταξά, κι αυτό έδειχνε μια ποιότητα ανθρώπου, και ίσως ακόμα και μια πολιτική στάση, σε εμβρυακή βέβαια, τότε, κατάσταση.

Ήμουν τώρα περίεργος να ιδώ, την επίδραση που θάχε απάνω του η Αμερικάνικη νοοτροπία, το επάγγελμά του γύρω από τα Χρηματιστηριακά, και η πολύχρονη απουσία του από την Ελλάδα. Πάντως στην κουβέντα μας από το τηλέφω-

νο δεν διάκρινα καμιά αλλαγή στην προφορά που την έχουν οι περισσότεροι Ελληνοαμερικάνοι. Αυτό έδειχνε μεγάλο και αδιάκοπο αλισβερίσι με Έλληνες.

Έχω υπ' όψη μου δύο ξαδέρφες μου καθηγήτριες σε Πανεπιστήμια στην Αμερική που διδάσκουν και μιλάνε οι ίδιες ελληνικά εκεί, κάτι ελληνικά, να τα κάνει ο Θεός, που δεν είναι ελληνικά. Ένα είδος γκραικύλικα.

Τέλος πάντων. Την ώρα και τη μέρα που είχαμε ορίσει, βρεθήκαμε με το φίλο μου τον Τάκη, στο Ντόλτσε. Δεν είχαμε καμιά δυσκολία να αναγνωρίσει ο ένας τον άλλο. Φυσικά, τα χρόνια που είχαν περάσει, μας είχαν σημαδέψει και τους δυο ίσως εμένα κατά τι περισσότερο. Ήταν άλλωστε αυτό και οι πρώτες μας κουβέντες.

Ήξερε πάρα πολλά πράγματα και λεπτομέρειες απ' τή ζωή των παλιών μας συμμαθητών. Ακόμα και για τη δική μου. Αλλά πιο ενημερωμένος ήταν σχετικά με την πορεία της Ελλάδας. Μούκανε εντύπωση και του το είπα. Δεν θέλησε να το σχολιάσει, αρκέστηκε μόνο σ' ένα χαμόγελο συγκατάβασης, πούδειχνε ότι στο βάθος ήταν απαγορευμένος, είχε μια μικρή πίκρα, που εμείς εδώ, θεωρούμε "εκ των ουκ άνευ", πως οι Έλληνες του εξωτερικού, κάτι έχουν χάσει από την ψυχή τους, φεύγοντας από τον τόπο. Και φαίνεται πως ο ίδιος δεν ήταν απ' αυτούς.

Απ' όσα αργότερα είπαμε, κατάλαβα ότι ο Τάκης έκανε προσπάθεια να μείνει έτσι. Και να μου το δείξει. Μου είπε μάλιστα ότι "αλλοιώτικα θάκανε την ψυχή του".

Αγαπούσε φαίνεται πάρα πολύ τους δικούς του, τα Γιάννενα, την παιδική του ηλικία και αγωνιούσε μην απομακρυνθεί απ' όλα αυτά. Στο βάθος, η Αμερικάνικη ζωή δεν κυριάρχησε ποτέ μέσα του, και καθώς κουβεντιάζοντας τον γνώρισα (τον αναγνώρισα) καλύτερα και είδα που είχε φτάσει επαγγελματικά, έβγαζα το συμπέρασμα ότι όλη αυτή η στάση ζωής του, ήταν παράγωγο που δεν είχε σχέση με τη ζωή ενός μετανάστη στη χώρα του Νέου Θαύματος, αλλά της ίδιας της αμερικάνικης ζωής, από τον πυρήνα της, και τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά της. Πάντως δεν ήταν εθνικισμός.

Πέρασε ώρα με πολλές γενικότητες και κάποια στιγμή κοιτάξαμε τα ρολόγια μας για να σημειώσουμε ότι ήταν "πολύ ευχάριστη η κουβέντα μας, αλλά θάπρεπε να την αφήσουμε "για την ώρα" και να μπούμε στο "θέμα" της συνάντησής μας".

Έτσι ο Τάκης με παρεκάλεσε να γίνω ο αντιπρόσωπος του στην Ελλάδα. Θα μού έκανε πληρεξούσιο. Οι δουλειές του εδώ είναι απλές και μου είπε ότι στην Αθήνα γίνεται μια πολύ μεγάλη προσπάθεια δυναμώματος και διευρύνσεως του

Χρηματιστηρίου Αξιών. Θα γίνει ένα χρηματιστηριακό μπουμ. Αυτός με πέντε άλλους Έλληνες, που δραστηριοποιούνται γύρω από το χρηματιστήριο της Αθήνας, κάνουν μια εταιρία που θα συμμετάσχει σ' αυτήν την προσπάθεια επαγγελματικά και με το "αζημίωτο".

Ο καθένας απ' αυτούς τους έξι βάζει ως πρώτη δόση στην εταιρία, από ένα δισεκατομμύριο. Όλη τη δουλειά του Χρηματιστηρίου θα την κάνουν οι συνεταίροι του. "Εσύ, ως αντιπρόσωπός μου στην Ελλάδα, σ' αυτή τη φάση, μια φορά τη βδομάδα θα περνάς από τον κύριο Ευρυβιάδη, (θα σου δώσω τη διεύθυνση και το τηλέφωνό του), και θα ρωτάς, "τι γίνεται πώς πάει η δουλειά κλπ". Το θέλω, για να ξέρουν αυτοί οι κύριοι ότι έχω κάποιον Δικηγόρο, εδώ στην Αθήνα, που παρακολουθεί και ενημερώνεται. Πρέπει να σου πώ ότι δεν είναι η πρώτη φορά που συνεργάζομαι μαζί τους. Οι άνθρωποι είναι τίμιοι. Αλλά δεν ξέρεις. Τα λεφτά είναι πολλά και προβλέπεται να γίνουν περισσότερα. Για τη δική σου αμοιβή, θα μου πεις ελεύθερα, ό,τι νομίζεις".

Σαν υπόθεση του Γραφείου μου δεν έβρισκα πώς ήταν σημαντική, μάλλον φιλικά θάπρεπε να τον εξυπηρετήσω. Και το συζητήσαμε. Είπαμε τελικά πως θα βρίσκαμε κάποια λύση στο τέλος.

Φάγαμε μαζί, και χωρίσαμε. Αυτός μου είπε, θα συνέχιζε το ταξίδι του με δρομολόγιο προς το Χογκ-Κόγκ.

Σε δυο βδομάδες έλαβα το πληρεξούσιο, με ειδική σημείωση για τη διεύθυνση του κυρίου Ευρυβιάδη και υστερόγραφο "ότι μίλησε με κείνον τηλεφωνικά και θα μπορούσα, όποτε μου γίνεται, να περάσω από το γραφείο του.

Στ' αναμεταξύ μάθαινα ότι στο Χρηματιστήριο είχε αρχίσει ο χορός. Ένα χορός ξέφρενος, που αναστάτωσε τους πάντες.

Καθόμουνα στο Καφενείο και δίπλα μου μίλαγαν για τις πιθανότητες που είχαν να πάρουν δάνειο από Τράπεζα. Άλλοι λογάριζαν να πουλήσουν σπίτια. Έμπαινες σε υπηρεσίες και δεν έβλεπες κανέναν στο γραφείο του, για να διαπιστώσεις σε λίγο, ότι όλοι ήταν μαζεμένοι δίπλα και παρακολουθούν τηλεόραση που έλεγε την κίνηση του Χρηματιστηρίου. Υπήρχε μια περίεργα αφελής σκέψη που κυκλοφορούσε ανάμεσα στους ανθρώπους. Ότι δήθεν διαρκώς οι αξίες στα Χρηματιστήρια θ' ανέβαιναν και οι άνθρωποι αενάως θα κέρδισαν χρήματα. Θα έδιναν για ν' αγοράσουν μετοχές δέκα δραχμές και σε λίγο καιρό θα τις πούλαγαν εκατό. Κανένας δεν σκέφτονταν ποιος τελικά θα πλήρωνε τη νύφη.

Και το περίεργο ήταν ότι λίγο καιρό πιο πρίν, στην Αλβανία είχε εμφανισθεί κάτι παρόμοιο μ' αυτό, που τόλεγαν εταιρίες πυραμίδες και η ψύχωση του κοσμάκη

ήταν η ίδια. Δεν ήθελε ν' ακούσει τίποτα. Πήγαιναν σα τυφλοί στον Άδη, ώσπου τελικά έχασε ο κόσμος τα λεφτά του.

Είχα γίνει εκτρός με όλους τους δικούς μου. Τόλεγα και το ξανάλεγα. Άκουγαν δήθεν με προσοχή τους προβληματισμούς μου και την απλή λογική που τους κατέθετα, αλλά τελικά έκαναν αυτό που τους υπαγόρευαν οι διαδόσεις. Η φουσκοδενιριά που κυκλοφορούσε. Τους παράσερνε το κύμα που είχε ξεσπάσει με τις διαδόσεις, και τα φείγ-βολάν. Οι τηλεοράσεις μέσα στα σπίτια. Παντού οι εφημερίδες, το τόνιζαν με μεγάλα γράμματα. Και το κυριότερο έτρεχε ο καιρός. Δε θυμάμαι άλλη εποχή στα χρόνια μου να τρέχει με τόση ταχύτητα και με τόση ένταση.

Χωρίς να το καταλάβω πέρασε σχεδόν ένας χρόνος από τότε που είδα τον Τάκη. Πήγαινα ταχτικά στον Ευρυβιάδη. Παράγγελλνε τον καφέ μου και τα λέγαμε για δέκα είκοσι λεφτά. Ήταν ένας περίεργος τσιφούτης. Ποτέ δεν ήταν αισιόδοξος. Και λέγε-λέγε ,τελικά έφευγα και γω, με την εντύπωση ότι πενήντα στις εκατό ήταν ενδεχόμενο να χάσουν κι αυτοί τα λεφτά τους. Όπως ο άλλος κόσμος.

Τόλεγα τηλεφωνικά στον Τάκη, όταν μέπαιρνε, και κείνος γελούσε. Λες και είχαν μεταξύ τους κάποιον κώδικα οι συνεταίροι.

Παρόλο που και γώ ήμουν βαθιά πεπεισμένος ότι αργά η γρήγορα θα σκάσει κάποια μέρα η μπόμπα και θα χαθούν τα χρήματα του κοσμάκη, στο πίτς φιτίλι, το μυαλό μου είχε μουδιάσει και δεν υπολόγιζε ποιος μπορεί να ήταν σ' αυτή την ιστορία ο ρόλος του Τάκη και της παρέας του και κατ' επέκταση ο δικός μου.

Δεν είχα τύψεις. Μίλαγα για τον "αρμαγεδώνα" που έρχεται και δεν έβλεπα ότι και γώ βάζω το λιθαράκι μου κάθε βδομάδα για να επιταχυνθεί ο ερχομός του.

Όσπου ήρθε η στιγμή, διαβάζοντας από δώ κι από κεί, αντιπολιτευόμενες την Κυβέρνηση εφημερίδες, νάχω και γώ κάποιες μικρές τύψεις συνειδήσεως. Κι αποφάσισα να το πώ ξεκάθαρα στο φίλο μου Τάκη Δημητριάδη. Εξ άλλου αυτό ήταν αναγκαίο να το κάνω αν αποφάσιζα ν' αποτραβηχθώ από την πληρεξουσιότητα, που μέσα μου, όλο και ωρίμαζε σα σκέψη.

Βασανιζόμουνα αλλά όλο και το ανέβαλα.

Από μια-δυο παραλείψεις στην επίσκεψή μου, ο κύριος Ευρυβιάδης κάπως κατάλαβε τους δισταγμούς μου κι άρχισε να μου μιλάει για ομαλοποίηση της Μπούρσας, για συνένωσή της με το Ισραήλ, την Κύπρο, το Λίβανο. Για μια τεράστια αλλαγή που θα κάνει κρότο στη διεθνή αγορά. Κι έτσι μέρριξε για κάμποσο καιρό στα ήσυχια νερά.

Όσπου μια Δευτέρα πρωί, μόλις μπήκα στο γραφείο μου, πήρα ένα τηλεφώνη-

μα από το Χόγκ Κόγκ. Ήταν ο Τάκης, και μέπιασε απροετοίμαστο για να του ειπώ τους δισταγμούς και τις προθέσεις μου.

Αντίθετα μάλιστα με βρήκε αρκετά αισιόδοξο, κι επειδή το τηλεφώνημά του είχε διακοπές και δεν ακούγονταν καλά, βιάστηκε να μου πεί, ότι σε δέκα πέντε μέρες θα βρίσκεται στην Αθήναι και ότι στις αδερφής του το σπίτι, στην Κοκκινιά, με περιμένει εδώ και δυό μήνες ένα μικρό δώρο, που η αδερφή του μην έχοντας διεύθυνση και τηλεφώνό μου (τα είχε χάσει), παρέλειψε να με ειδοποιήσει.

Όταν κλείσαμε το τηλέφωνο, σκέφτηκα πώς τα πράγματα έρχονταν πολύ ωραία και πολύ στρωτά. Ούτε και νάθελα εγώ να τα ρυθμίσω, καλύτερα δε θα γίνονταν..

Θα περίμενα λοιπόν δέκα πέντε μέρες, κι όταν θάτανε εδώ ο Τάκης, με κάποια άλλη δικαιολογία, θα μπορούσα να ξεφύγω από τη δέσμευση. Κι όταν αυτό τελείωνε, θα προσπαθούσα να μάθω από τον ίδιο, τι κρύβεται πίσω από όλη αυτή τη φάμπρικα. Αν μου έλεγε και κείνος τίποτα. Γιατί απ' ό,τι καταλάβαινα είναι "τάφος". Σ' ακούει να τον ερωτάς χαμογελώντας. Ζυγίζει το θέμα. Κι όταν εσύ τελειώσεις, το ρίχνει στην πλάκα. Γελάει τρανταχτά κι αλλάζει κουβέντα

Τώρα έπρεπε να ρυθμίσω με την αδερφή του και το "μικρό δώρο". Παίρνω τηλέφωνο. Ήταν η ίδια.. Είπαμε τις πρώτες κουβέντες κι όταν φτάσαμε στο δώρο "Α! μου λέει. Δεν είναι τίποτα. Κάτι χαρτόκουτα που έχουν μέσα πιάτα, σερβίτσια κι άλλα τέτοια πορσελάνινα. Τάχω εδώ καιρό και μου πιάνουν τον τόπο" "Να στείλω κάποιον να τα πάρει. Θάναι βαριά;"

"Όχι, μού λέει Τα κουτιά είναι μικρά, σηκώνονται με το ένα χέρι. Έλα μόνος σου όποτε θέλεις. Μην στέλνεις άνθρωπο. Έλα μόνος σου για να τα πούμε κιόλας. Θα βοηθήσω και γώ στο φόρτωμα".

Της είπα ότι θα περάσω το απόγευμα στις έξι. Κι αυτή μούδωσε οδηγίες πως θα βρω το σπίτι της. Ήταν εύκολο και πήγα.

Καθίσαμε μαζί μια ώρα περίπου.

Σερριανίσαμε στα Γιάννενα, κείνης της εποχής, και ήταν ευχάριστο. Ήταν τόσο ζωντανή η περιήγησή μας μέσα στους δρόμους. που στο τέλος είχα την εντύπωση ότι τα πανταλόνια μου είχανε λερωθεί από τις λάσπες της Καλούτσιανης.

Τελικά φορτώσαμε το αυτοκίνητό μου με τα πράματα, που δεν ήταν και τόσο απλή υπόθεση. Αν και το σπίτι ήταν ισόγειο. Τα πιάτα όμως ήταν βαριά. Και μερικά χαρτόκουτα μεγάλα. Και δυο μάλιστα απ' αυτά ήταν τεράστια και ασήκωτα. Είδαμε και πάθαμε να τα βάλουμε στο πόρτι-μπαγκάζ.. Κι όταν τα βάλαμε, εμένα άρχι-

σε να με τρώει το σαράκι, ποιόν θα βρώ για να τα ξεφορτώσω σπίτι. Η μέση μου είχε αρχίσει κι όλας να πονάει, όσο κιαν βόλευα το κορμί μου κάθετα στο κάθισμα του αυτοκίνητου.

Να μη το πολυλογώ το πράμα. Στο σπίτι μου, πάλεψα μόνος μου απερίσκεφτα. Και κατάλαβα ότι έπαθα τη ζημιά, που θα κλαίω σ' όλη μου τη ζωή, με το που σήκωσα μεγάλη κουτιά .

Όταν ο Τάκης Δημητριάδης μου τηλεφώνησε ότι θάθελε να με συναντήσει, καταλάβαινα ότι είχε τελειώσει μ' όλους τους άλλους τις δουλειές του.

Ακόμα το Χρηματιστήριο έβραζε.

Και συναντηθήκαμε στο Ντόλτσε. Είπαμε πολλά. Τον ευχαρίστησα για το δώρο. Δεν του είπα τίποτα για τη μέση μου, που παρολίγο να νε στείλει στο Νοσοκομείο.

Τελικά ήρθαμε και στο θέμα. Αυτός άρχισε με τη φράση " Γιάννη μου, η αποστολή σου τέλειωσε. Και μάλιστα πολύ καλά. Τώρα να μου πείς τι σου οφείλω, γιατί φίλοι φίλοι Και οι δουλειές δουλειές".

Αρνήθηκα να του πάρω και μια δραχμή. Του είπα ότι δεν ήταν δικηγορική δουλειά. Και ότι τόκανα για την παλιά μας φίλια. Σ' αυτό ήμουν κάθετος. Επέμενε.

Έρθε στα χείλη μου να του πώ ότι μέσα μου υπήρχαν κι άλλοι λόγοι ηθικοί που δεν θα μου επέτρεπαν νάχω πάρει και αμοιβή για συμμετοχή μου σε έγκλημα. Δεν το είπα. Θεώρησα γελοίο να παριστάνω εκ των υστέρων τη "Μετανοούσα Μαγδαληνή". Δεν ήμουν και βέβαιος κατά πόσο και κείνος είχε σχέση με το έγκλημα που γίνονταν. Και τι είδους σχέση.

Και ίσως από διαίσθηση ,ίσως από απλή και τυχαία σύμπτωση ο φίλος μου ο Τάκης, μου λέει " Από τη δουλειά αυτή, έβγαλα αρκετά χρήματα. Είσαι φίλος και θα σου πώ. Εξαπλασίασα το κεφάλαιό μου"

"Δηλαδή του λέω, μέσα σ' ένα χρόνο περίπου, έβγαλες χωρίς να κουνήσεις δάχτυλο, που λένε πέντε με έξι· δισεκατομμύρια".

"Ναι μου, λέει. Έτσι είναι αυτές οι δουλειές. Ή του ύψους ή του βάθους. Χτες κάναμε με τους συνεταιίρους εκκαθάριση. Πήρα απευθείας τη δουλειά τα πέντε, δισεκατομμύρια και τάστειλα μέσω Τραπέζης στην Αμερική, στην Τράπεζά μου. Άφησα στην εταιρία μας εδώ το ένα δισεκατομμύριο. Δεν ξέρει κανένας. Μπορεί κι, αυτό να γεννήσει άλλα τόσα. Αν και δεν το θεωρώ πιθανό. Ήταν από την αρχή έτσι η συμφωνία μας. Μεθαύριο θα φύγω. Βαρέθηκα αυτή τη ζωή. Και θάθελα να γυρίσω στα Γιάννενα αλλά και κεί... Δεν ξέρω. Όλοι φύγανε. Εσύ τι λες;"

Ήμουν αφηρημένος και σκεφτόμουνα.

"Εγώ... τι να πώ; Σκέφτομαι αυτά τα πέντε δισεκατομμύρια που ταξίδεψαν για την Αμερική και τα άλλα είκοσι, είκοσι πέντε ίσως και περισσότερα που θα πήραν οι συνεταίροι σου και τάσπειλαν κάπου αλλού, ποιος τάχασε; Σκεφτήκατε καθόλου τι θα γίνει όταν σκάσει το κανόνι και καταλάβουνε τόσα σπίτια, τόσες οικογένειες ότι μένουν στο δρόμο;"

Με κοίταζε χαμογελώντας. Και πίσω από τα μάτια του διάκρινα μία σκληράδα, που στο βάθος έκρυβε και μια δόση απορίας..

Ήταν κάτι που μου είχε διαφύγει τόσον καιρό. Γέλαγε τρανταχιά και σήκωνε τους ώμους του. Καταλάβαινα ότι ήταν αυτό που είχε πάρει από την Αμερική. Από τον πυρήνα της Αμερικάνικης ζωής, που ζούσε και πρόκοψε: Αναλγησία, απονιά, απανθρωπιά, ένα είδος σκληρού σαδισμού από ψυχική ικανοποίηση, βαρβαρότητα, κανιβαλισμό και διαστρέβλωση....

Και άλλαξε κουβέντα.

Εγώ, δεν είπα τίποτα. Με είχε πιάσει σύγκρουο, κι ήθελα να φύγω, να απομακρυνθώ. Είχα τύψεις. Με πλάκωνε ένα βαρύ, μαύρο, αμείλικτα σκληρό, και άσπλαχνο σύννεφο. Και ένιωθα κούραση, και πλήξη. Προφασίστηκα πως θυμήθηκα αιφνίδια κάποιο ραντεβού. Και σηκώθηκα να φύγω

Εκείνος συνέχισε να κάθεται απαθής στην καρέκλα του, να κοιτάζει από τη τζαμαρία έξω το δρόμο, με τ' αυτοκίνητα που περνούσαν και παράγγειλε στο γκαρσόνι ένα διπλό τζίν.

Έφυγα και δε σπάραξε καθόλου. Έμεινε να κοιτάζει τη τζαμαρία.

Δεν ξανανακουβεντιάσαμε από τότε. Ούτε και έμαθα τι κάνει, πού βρίσκεται ο "εντιμότετος παιδικός μου φίλος".

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
Οικόπεδο 3.600 τ.μ.
στην Κ. Κόνιτσα
(δίπλα στον παιδικό Σταθμό)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
Τηλ. 26550 22545

ΣΤΟ ΚΑΝΤΣΙΚΟ

Με κάλεσμα του φίλου μας Σωκράτη Ζώτου βρεθήκαμε στις 25/6 στο όμορφο χωριό Δροσοπηγή (Κάντσικο), στη δασωμένη πλαγιά του ιστορικού βουνού “Ταμπούρι”.

Για τον παππού Σωκράτη και τη σύζυγό του Σωσώ ήταν μια ευτυχισμένη μέρα. Ο γιός τους Μιχάλης και η γυναίκα του Γιάννα έφεραν το παιδάκι τους να το βαφτίσουν στο χωριό.

Έτσι, μετά το καθιερωμένο Μυστήριο στην εκκλησία του χωριού, όπου ο περιχαρής παππούς άκουσε από το στόμα του Νονού Άκη Τεμπερίδη (φίλου του Μιχάλη από την Αθήνα) το όνομά του στο νεοβάπτιστο, συγγενείς, φίλοι και χωριανοί συ-

νάχθηκαν στην πλατεία, κάτω από τον υπεραιωνόβιο πλάτανο και γεύτηκαν τα ποικίλα καντσιώτικα εδέσματα.

Με το ντόπιο κοκκινέλι και τα παραδοσιακά “νουμπέτια” από το τοπικό συγκρότημα που κράτησαν αρκετές ώρες, οι παρευρισκόμενοι θυμήθηκαν αλλοτινούς καιρούς νιώθοντας ψυχική αγαλλίαση...

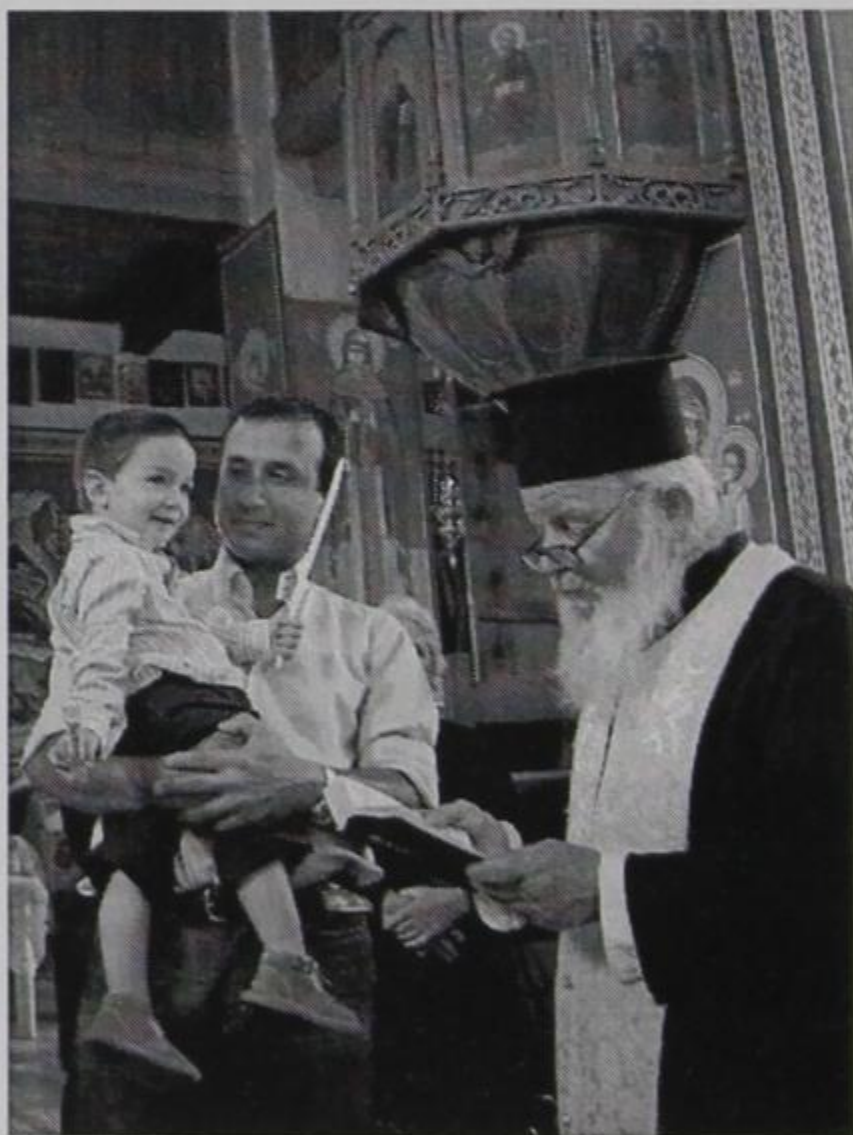
Αφού ευχηθήκαμε στο νουνό, στους γονείς και στα παππούδια να χαίρεται τ’ όνομά του ο μικρός Σωκράτης, φύγαμε ευχαριστημένοι από το όμορφο Κάντσικο με τις σκέψεις ότι μια τέτοια κοινωνική εκδήλωση είναι θείο δώρο για τα χωριά γιατί διακόπτει τη μονοτονία που επικρατεί τον περισσότερο

καιρό, δίνει την ευκαιρία για αντάμωμα στον κόσμο και συζητιέται για καιρό.

Οι οικογένειες Σωκ. και Μιχ. Ζώτου, που αψηφώντας έξοδα και κόπο, έφεραν το παιδάκι τους για βάφτιση στο χωριό τους, είναι άξιοι συγχαρητηρίων και παράδειγμα προς μίμηση. Αν και άλλοι συ-

μπατριώτες μας κάνουν βαπτίσεις, γάμους κ.ά. στα χωριά τους θα έχουμε κάποιες αναλαμπές χαράς που θα τονώνουν το ηθικό των εναπομεινόντων κατοίκων των χωριών μας όλο το χρόνο ώστε να μην περιμένουν πως και πως μόνο το χρονιάτικο πανηγύρι...

Σ.Τ.

Π Ρ Ο Β Λ Η Μ Α Τ Ι Σ Μ Ο Ι

Στην Οδύσσεια του πλανήτη, του Πολιτισμού μας και της παγκοσμιοποίησης.
Οραματισμοί ονειρικές αχτίδες στην κρυφή μεριά του φεγγαριού της ζωής
με τα μάτια της Θεολογίας της απελευθέρωσης - δυναμικής, της επιστήμης και του Λόγου

Του Γρηγόρη Κώστα, Θεολόγου-Πρώην Λυκειαρχη

«Μπροστά μας ανοίγεται η πλανητική εποχή,
χωρίς ν' ανοιγόμαστε εμείς οι άνθρωποι.
Η εποχή που δεν έχει σαν αλήθεια το θεό,
δεν έχει πια σαν αλήθεια τον άνθρωπο,
Η πλανητική εποχή είναι η εποχή της ολικής περιπλάνησης.
Είναι η εποχή των ανθρώπων που βαδίζουν προς το ίδιο
το ξεπέραςμα του ανθρώπου».

ΚΩΣΤΑΣ ΑΞΕΛΟΣ

Ο σημερινός άνθρωπος είναι βυθισμένος μέσα στο σύγχρονο χάος του. Ζει διψασμένος στην έρημο της ψυχής του. Δεν ξέρει τίποτα άλλο από σπασμένες εικόνες και εφιαλτικά όνειρα, γιατί: Τα κονδύλια του τρόμου ανεβαίνουν. Η οικονομική και κοινωνική κατάσταση των λαών είναι και θλιβερή και απογοητευτική. Το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών χωρών διευρύνεται και αναβάλλεται η λύση των πιεστικών παγκόσμιων προβλημάτων. Εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλον τον κόσμο είναι άνεργοι, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται πολλά κοινωνικά και ψυχολογικά προβλήματα. Ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό λόγω διαφθοράς. Δηλαδή τα κονδύλια αποσιέλλονται αλλά χάνονται στη διαδρομή από τους μακροχέρηδες των κρατών.

Ένα δισεκατομμύριο είναι οι αγράμματοι με αποτέλεσμα να τους χρησιμοποιούν οι επιτήδριοι των λαών για τους δικούς τους σκοπούς. 700 εκατομμύρια γυναίκες ζουν καθημερινά χωρίς επαρκές φαγητό και πόσιμο νερό, πόσο μάλλον εκπαίδευση. Σε εκατοντάδες εκατομμύρια ανέρχονται τα πεινασμένα και υποσιτιζόμενα παιδιά πάνω στην άνοιξη της ζωής τους. Πέντε πλούσιες χώρες του κόσμου ελέγχουν το 75% της παγκόσμιας παραγωγής. Η παγκόσμια συσσώρευση πυρηνικών όπλων, αμυντικών και επιθετικών είναι τεράστια με απρόβλεπτες συνέπειες για την ανθρωπότητα και τον πλανήτη μας. Στις απανταχού δικτατορίες ολοκληρωτισμού η στρατιωτική ισχύς ενυμφεύθη τη δημοκρατία και στράφηκε εναντίον των πολιτών με πρωτοφανή αγριότητα, αυτούς ακριβώς που έπρεπε να προστατεύσει.

Κύματα αναρχισμού, τρομοκρατίας αναστατώνουν τους λαούς με δολοφονίες, απαγωγές, ανατινάξεις, πυρκαγιές κτιρίων και δασών, και άλλα ειδεχθή εγκλήματα που συγκλονίζουν τις ψυχές των λαών. Η μόλυνση των υδροφόρων οριζόντων είναι ακάθεκτη και η έλλειψη νερού πολύ μεγάλη σε αρκετούς λαούς. Η αύξηση των ρύπων είναι η μόνη αιτία για τα ακραία καιρικά φαινόμενα των τελευταίων ετών και μηνών. Η τήξη των πάγων, οι ξηρασίες, οι πλημμύρες, η μετανάστευση άγριων ζώων κ.λ.π. είναι αποτέλεσμα της συγκέντρωσης διοξειδίου του άνθρακα και άλλων ρύπων στην ατμόσφαιρα με κίνδυνο να προκαλέσουν αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας κατά 2 έως 4,5 βαθμούς κελσίου, με απρόβλεπτες συνέπειες για το περιβάλλον αν δεν ληφθούν μέτρα.

Εκατομμύρια άνθρωποι είναι εξόριστοι από τις πατρίδες τους ή οικονομικοί μετανάστες με τεράστια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα. Το εμπόριο ναρκωτικών, λευκής σαρκός γυναικών, ανθρώπινων οργάνων λαμβάνει τεράστιες διαστάσεις, γιατί: «Η αιδώς και η Νέμεσις έφυγαν για τον Όλυμπο, κρύβοντας την ωραία όψη τους με τα λευκά πέπλα για να σμίξουν με τους αθάνατους, εγκαταλείποντας τους ανθρώπους». Και γιατί: «Η αδικία και το έγκλημα είναι το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει η αληθινή δικαιοσύνη».

Ο σημερινός άνθρωπος, κάνοντας θεό του το χρήμα και ιδανικό του το κέρδος έχει πάθει πνευματική στείρωση και δεν μπορεί να ακούσει το τραγούδι και την κραυγή απόγνωσης της Γης:

«Το τραγούδι της Γης δεν τ' άκουσες ποτέ, ούτε θα τ' ακούσεις πιά.

Σκότωσες όλα τα πουλιά, τα δάση, το νερό, το λαμπερό νερό, τον ποταμό, τη θάλασσα.

Πάει... Σκότωσες το χρώμα, τον ήλιο, Την καρδιά. Ποτέ δεν θα ξαναδείς το χρώμα τ' ουρανού.

Δεν θ' ακούσεις ποτέ τον ήχο των χρωμάτων.

Σα βολίδα προχωρείς στο χάος.

σερνή φορά ας ακουστεί στη σιωπή το τραγούδι της Γης πριν τυλιχτούμε στο χάος.

Ένα γειά σου θα πούμε στη ζωή».

Ο σημερινός άνθρωπος θύμα της παραπληροφόρησης και της διαστροφής της αλήθειας από τους επιτήδειους της Γης δεν μπορεί να διακρίνει το «είναι» από το «φαίνεσθαι» και εκλαμβάνει το φαίνεσθαι, σαν «είναι» και αντίστροφα.

Ο πολιτισμός μας διακατέχεται από έναν ακράτητο και διάχυτο αφροδισιασμό, ο οποίος έχει καταργήσει τη ντροπή και τα προσχήματα. Έτσι στη θέση της Αγάπης-Έρωτα, βλαστάρι της υψηλής θεότητας, θρόνιασε κυνικά κυρίαρχο το SEX, που σημαίνει διάζευξη σώματος και ψυχής με απρόβλεπτες συνέπειες (AIDS) σε

ενόχους και αθώους.

Ο Γάμος, Μυστήριο μέγα «και έσονται οι δύο εις σάρκα μία...», θερμοκήπιο ψυχών και σωμάτων γονέων τε και τέκνων, διαλύεται εύκολα και ο κάθε σύζυγος κάνει ανεμπόδιστα τη δική του ερωτική ζωή, ξεχνώντας παντελώς ότι: «ο πλησίον» είναι πρώτα, ο, (η) σύζυγος και τα παιδιά, η τρυφερή ουσία της ανθρώπινης ύπαρξης, και μετά όλος ο κόσμος: «όστις του ιδίου οίκου αμελεί ανάθεμα έστω».

Το δε σπίτι έπαψε να είναι εστία, εργαστήριο σοργής και αναφοράς για τα παιδιά, με αποτέλεσμα να σύρονται και να άγονται στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, γενόμενα πολλές φορές φτερά στον άνεμο από την πανσπερμία των αιώνων και βορά από τα κυκλώματα που караδοκούν για τη λεία τους.

Οι λαοί αλλοτριωμένοι και αλλοιωμένοι πολιτικά, οικονομικά, στρατιωτικά και πολιτιστικά έχασαν την εθνική τους ταυτότητα και συνείδηση.

Τα νιάτα «πληρωμή του ήλιου» ζουν με τη μήτρα, που γεννάει τη μοναξιά, επειδή ξέχασαν τελείως ότι υπάρχει και «Δρόμος που πάει στην πόλη». Και δεν συζητούν με το θεό, τον εαυτό τους, ηθικό τους ήλιο, που είναι: «Η ίδια η φωνή του θεού» κατά τον προγονικό φιλόσοφο Αριστοτέλη και την χριστιανική ηθική, και τον «πλησίον».

Η εξωτερική πολιτική - διπλωματία των «Μεγάλων» στα δίκαια των «μικρών» λαών, είναι πολλές φορές άδικη και σκληρή, με αποτέλεσμα: «οι μικροί λαοί» να ζητούν το δίκιο τους με τα όπλα, την τρομοκρατία, τις δολοφονίες αθώων κ.λ.π.

Ο κόσμος δεν ξέρει τίποτα για την ανθρώπινη προσωπικότητα, εικόνα θεού, κι ως κόπεται υποκριτικά για τα «ανθρώπινα δικαιώματα και άλλα τέτοια ηχηρά που λένε στα διάφορα συμβούλια. Και τούτο γιατί: «αξίες» του πολιτισμού μας είναι πολύ υλικές.

«Η Γη μυρίζει θάνατο....

προοδέψαμε τούτο τον αιώνα, αλλά δεν ευτυχήσαμε.

Ζούμε σ' έναν πλούσιο πλανήτη με μια φτωχή ανθρωπότητα».

Ομπρός στην κόλαση της Γης, του πολιτισμού μας και της ανθρωπότητας συνειδητοποιείς τους εναγώνιους στίχους του πολίτη όλου του κόσμου ΝΙΚΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ:

«Κοπάζω γύρω μου, κοπάζω μέσα μου, η αρετή τρελάθηκε, η γεωμετρία τρελάθηκε, η ύλη τρελάθηκε. Πρέπει ναρθεί πάλι ο Νους ο νομοθέτης να βάλει κανούργια τάξη, καινούργιους νόμους Πιο πλούσια αρμονία να γίνει ο κόσμος».

Του επίσης μεγάλου και κοσμοπολίτη ποιητή μας ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ:

«Χτυπάω τα μεριά μου για να βεβαιωθώ πώς ξύπνησα, πως είμαι εγώ, πως είμαι εδώ, όχι άγγελος ή σύννεφο ή αερόστατο, εγώ ένας άνθρωπος πλάϊ στους ανθρώπους,

εδώ στη γη, πατρίδα του ανθρώπου...»

Τους εναγώνιους στίχους του κορυφαίου ποιητή της ΑΓΑΠΗΣ του αιώνα μας
Τ. ΕΛΙΟΤ:

«Δεν έχει εδώ νερό παρά μονάχα βράχια.

Αν είχε νερό εδώ-πέρα θα στεκόμασταν να πιούμε.

Μέσα στα βράχια πώς να σταθούμε, πώς να στοχαστούμε.

Εδώ κανείς δεν μπορεί να σταθεί, ούτε να πλαγιάσει, ούτε να καθίσει.

Σκεπτόμαστε το κλειδί καθένας μες τη φυλακή του».

Ποιός λοιπόν θα μας σώσει από την πνευματική στείρωση, τη γύμνια του πολιτισμού μας, την γεμάτη πονο κραυγή των πεινασμένων παιδιών του πλανήτη μας:

«Μάνα πεινάω,

Μάνα φοβάμαι,

Μάνα γερνάω...»

Την απάντηση μας τη δίνει ο Λόγος του θεού δια του στόματος του μακαριστού
αιμνήστου Προέδρου των Ηνωμένων πολιτειών Φ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ:

“Έχω πεισθεί ότι δεν υπάρχει σήμερα ζήτημα κοινωνικό, ή πολιτικό ή οικονομικό που να μη μπορεί να βρει τη λύση του στο πνεύμα της επι του όρους ομιλίας του Ιησού».

«Χαρά σ' αυτούς που στηρίζονται στη σοφία του θεού

και όχι στη δική τους πνευματική φτώχεια.

Σ' αυτούς ανήκει η Βασιλεία των ουρανών.

Χαρά σ' αυτούς που πονάνε για το κακό.

Αυτοί θα βρουν παρηγοριά.

Χαρά σ' αυτούς πούναι πράοι και φιλήσυχοι.

Αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη.

Χαρά σ' αυτούς που πεινάνε και διψάνε για τη δικαιοσύνη

Αυτοί θα χορτάσουν.

Χαρά σ' αυτούς που είναι ελεήμονες.

Γιατί αυτοί θα ελεηθούν.

Χαρά σ' αυτούς που η καρδιά τους είναι καθαρή.

Αυτοί θα δούνε το Θεό.

Χαρά σ' αυτούς που είναι ειρηνοποιοί

Αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του Θεού.

Χαρά σ' αυτούς που θα διωχτούνε για τη δικαιοσύνη.

Δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών».

(Ματθαίου Ε' κεφ. στίχοι 3-13)

Αλλά και «την ζωήν και τον θάνατον δέδωκα προ προσώπου υμών, την ευλογίαν και την κατάραν. Ἐκλεξαι την ζωήν σου ἵνα ζήσεις σύ και το σπέρμα σου, αγαπών Κύριον τον Θεόν σου, εισακούειν της φωνής αυτού και ἔχεσθαι αυτού ὅτι τούτο η ζωή σου και η μακρότης των ημερών σου...» (Δευτ. 30, 19).

Μετά την κατάρρευση της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως κυρίαρχη δύναμη στον πλανήτη μας είναι οι ΗΠΑ.

Για να βλαστήσουν τα δέντρα της Δικαιοσύνης και της Ειρήνης, καθότι οι ουρανοί μας το προστάζουν και οι καιροί μας το αναζητούν πρέπει οι ιθύνοντες του Πενταγώνου των ΗΠΑ, η Ε. Ευρώπη, ο ΟΗΕ, η G8, η Κίνα και άλλοι παράγοντες να συνεργαστούν με αρμονία ή συλλειτουργία: «*Δεύτε διαλεχθώμεν...*» Και να αφουγκραστούν με προσοχή την προσευχήν: «*Θεέ, στην δόξα σου μεταμόρφωσε τον κόσμο*» της **Επανάστασης της Αγάπης του Παγκόσμιου Συμβουλίου των Εκκλησιών (ΠΣΕ)** στο οποίο: «*Προτάσσονται κυρίως τα πολυτικοοικονομικά και κοινωνικά ζητήματα που απασχολούν τις διαρκώς μεταβαλλόμενες κοινωνίες, όπως οι επιπτώσεις της Παγκοσμιοποίησης, η δίκαιη κατανομή του πλούτου, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ή αντιμετώπιση κάθε μορφής βίας, τα προβλήματα των νέων, η αντιμετώπιση του AIDS, η καταδίκη των πολεμικών συγκρούσεων και η προστασία του περιβάλλοντος... ο ρόλος των εκκλησιών στη σημερινή εποχή οφείλει να είναι πολυδιάστατος, ένας ρόλος συνεργασίας με γνώμονα όχι μόνο τους πιστούς μας, αλλά τον κάθε άνθρωπο. Όχι μόνο αυτού που υποφέρει αλλά και αυτού που αναζητεί απαντήσεις...*» «*Το ΠΣΕ έγινε στο πόρτο Αλέγκρε της Βραζιλίας, Αρχιεπισκοπή του μακαριστού και σύγχρονου αγίου ΝΤΟΜ ΧΕΛΝΤΕΡ ΚΑΜΑΡΑ (Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, Φεβρουάριος 1974).*

Στο συνέδριο αυτό παρευρέθησαν περισσότεροι από τρεις χιλιάδες χριστιανοί, θρησκευτικοί ηγέτες και εκπρόσωποι χριστιανικών οργανισμών, γυναικείων ενώσεων αλλά και νέοι και νέες από κάθε γωνιά του πλανήτη.

Εξίσου σημαντική θεωρείται και η ομόφωνη εκλογή του Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας κ.κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ως επιτίμου Προέδρου του Παγκοσμίου Συμβουλίου εκκλησιών (ΠΣΕ). Η θητεία του έχει διάρκεια επτά ετών, ο οποίος υπενθύμισε ότι οι ορθόδοξοι με πρωτοβουλία του οικουμενικού Πατριαρχείου, είναι από τα ιδρυτικά μέλη του ΠΣΕ».

«*Ζεί Κύριος ο Θεός!*»

Προσκυνώ τη χάρη Σας Άγιοι Πατέρες και εξαιτούμαι τις ευχές Σας και τις ευλογίες Σας.

Συνοπτικά: «*Η ανάπτυξη της Θεολογίας του ΠΣΕ γίνεται εντός χώρου και χρό-*

νου, εντός της ιστορίας από την οποία επηρεάζεται και την οποία επηρεάζει...» και. «... εάν ο Θεός της Δικαιοσύνης στη μιά περίπτωση φανερώνεται δια των εκπροσώπων του ως απόλυτος τηρητής της τάξης και της νομιμότητας. Ο Θεός της Αγάπης και της φιλανθρωπίας στην άλλη αναζητεί, κατά τον μακαριστό και εν τάχει άγιο γέροντα Παΐσιο την κατάλληλη στιγμή για να λειτουργήσει σκανδαλώδως τη σωτηρία του ανθρώπου που παλεύει με φιλότιμο...».

Να αφουγκραστούν όλοι τους την εναγώνια ιαχή και προσπάθεια: «Της αντιπολεμικής συσπείρωσης της, διεθνούς κοινής γνώμης, η οποία επιστρατεύει στη δυστυχία της ανθρωπότητας τις ηθικές αξίες του ανθρωπισμού, της μη χρήσης βίας και τον σεβασμό του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου...».

Για να μην υπάρξει σύγκρουση πολιτισμών και συγχώνευση λαών, αλλά οικουμενικότητα με την καλή έννοια. Πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη όλων: «... Συγκατοίκηση στην Αλεξάνδρεια πόλη μυθική, που λίγο μετά το 331 π.Χ., χρόνο της ίδρυσης από το Μέγα Αλέξανδρο έγινε κοσμοπολίτικο κέντρο της Μεσογείου. Και στην οποία διαβίωσαν: Έλληνες, Αιγύπτιοι, Εβραίοι, Άραβες, Ινδοί με κλειδί μια κοινή γλώσσα την Ελληνική. Ωστόσο παρά τους θεσμούς με οικονομικό χαρακτήρα, όπως το Μουσείο και η Βιβλιοθήκη οι φυλές διαβιούσαν πολιτιστικά σε παράλληλες κοινωνίες, χωρίς να γίνει το κωνευτήρι και των λαών και των πολιτισμών τους...».

Ναι στην ελευθερία της τέχνης αλλά η τέχνη δεν είναι ασύδοτη. «Δεν θα αναφέρουμε εδώ παλαιές μαρτυρίες, αλλά θα παραπέμφουμε δυό αξιόλογα διεθνή συνέδρια που έγιναν στην Αθήνα κατά την τελευταία τριετία. Το 2003 συνήλθε το Διεθνές Συνέδριο με θέμα: «*Αρχές και αξίες για την οικοδόμηση της Ευρώπης (4-8 Μαΐου στο caravel)*» Τα πρακτικά του Συνεδρίου εκδόθηκαν πρόσφατα σε τόμο 509 σελίδων στην Ελληνική και στην Αγγλική. Στην αρχή απηύθυναν χαιρετισμό οι Απ. Κακλαμάνης, Πρόεδρος της Βουλής, Γ. Παπανδρέου, Υπουργός Εξωτερικών και ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Παιδείας Π. Ευθυμίου. Ακολούθησαν εισηγήσεις του Γ. Δημητρακόπουλου, αντιπροσώπου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Άννας Διαμαντοπούλου, του Θ. Πάγκαλου, του Πρ. Παυλόπουλου, της Μαριέπας Γιαννάκου και πολλών άλλων, ιδίως ξένων. Όλοι σχεδόν ετόνισαν ότι η Ευρώπη σέβεται τις πνευματικές και ηθικές αξίες και ιδιαίτερα τις χριστιανικές. Αναφέρουμε τρία ονόματα: Ο Μ. Camadessus, τέως διοικητής της Ευρωπαϊκής τράπεζας, είπε ότι η χριστιανική διάσταση είναι απαραίτητη. Ο Δρ. N. Weninger, πολιτικός Σύμβουλος του Προέδρου Ρ. Πρόντι, είπε ότι η Ευρώπη αναμφιβόλως είναι χριστιανική. Ο εκπρόσωπος της Comecen Treanor ετόνισε: Το λαϊκό μας μοντέλο δεν σημαίνει κρατικό αθεϊσμό. Και ανέφερε σχετικές γνώμες του Γάλλου Πρωθυπουργού Ραφαρέν και

του Υπουργού εσωτερικών Σαρκοζί.

Το επόμενο έτος, στις 26-28 Μαΐου 2004, συνήλθε στην Ακαδημία Αθηνών παρόμοιο συνέδριο με θέμα: «Παγκόσμιες αξίες (ή Πανανθρώπινες αξίες)». Οι δεκάξι σύνεδροι, οι περισσότεροι ξένοι, υπογράμμισαν τον σεβασμό που πρέπει να υπάρχει προς τις ανώτερες αξίες, τις πνευματικές. Μεταξύ των ομιλητών ήταν οι ακαδημαϊκοί Κ. Δεσποτόπουλος, Ν. Μασσανιώτης, Γ. Κοντόπουλος, Ε. Ρούκουνας, Ε. Μπουροδήμος καθώς και η Πρύτανης του Πανεπιστημίου της Ευρώπης Ελένη Γλυκατζή-Αρβιλιέρ. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι κατά το τριήμερο αυτό όλοι οι αξιολόγοι ομιλητές ετόνισαν: *Τη σημασία του πνευματικού στοιχείου και ενίοτε του υπερβατικού στην ιεραρχία των αξιών, στην αξιολόγηση κάθε πράγματος.*

Νομίζομε ότι δεν πρέπει να λησμονούνται τέτοια σοβαρά ντουκουμένα και δεν επιτρέπεται εν ονόματι της ελευθερίας της τέχνης να προσβάλλονται αξίες αιώνιες και η πίστη εκατομμυρίων πιστών...».

Πράπτοντες κατά Θεό και Λόγο: «Εν αρχή ήν ο Λόγος, και ο Λόγος ήν προς τον θεόν, και ο Θεός ήν ο Λόγος...» θα έχετε το δικαίωμα συνειδησιακά, γιατί οι λαοί θα αναστηθούν, να ομιλείτε με τον μεγάλο και μακαριστό εθνικό μας ποιητή ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΒΡΕΤΤΑΚΟ:

«Έπεσε πάνω μας λάμψη πολλή.

Και τώρα η καρδιά μας είναι μια σάμνα

που ιδρώνουν οι πόροι της χρώμα της θάλασσας,

χρώμα των δέντρων, χρώμα της δύσης, και

χρώμα της ΑΓΑΠΗΣ πολύ πιο λευκό από το

φως του χιονιού πάνω στην κορφή των βουνών

και μέσα στην ανταύγεια του ήλιου και του

ολόφωτου φεγγαριού». Και με την βαθύτατα συναισθηματική, ανθρωποκεντρι-

κή ποιήτρια της Αγάπης Ιωάννα Τσάτσου:

«Μη με δικάσετε,

κάθε βράδυ δικάζω τον εαυτό μου.

Τύχη μου θα ήταν να φύγω μαζί με εκείνους

που ακηλίδωτοι-φιλιωμένοι με τον κόσμο εδώ

και με τον πέρα χάνονται πάνω στα φτερά της αλήθειας του.

Τότε που κυλούσε ζεστό το αίμα της ΑΓΑΠΗΣ

ΓΕΝΟΙΤΟ.

ΠΑΣΧΑ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΗ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

Την Κυριακή του Πάσχα στην ακριτική Βούρμπιανη αναβίωσε με πρωτοβουλία του δραστήριου Πολιτιστικού της Συλλόγου, ένα παλιό έθιμο που αποσκοπούσε στο μόνοιασμα των ανθρώπων, τούτη την άγια μέρα.

Στο τέλος της ακολουθίας του εσπερινού της αγάπης μετά το προσκύνημα της εικόνας της Αναστάσεως και του Ευαγγελίου που κρατάει ο ιερέας, οι συγχωριανοί σε σειρά που δημιουργούν ο ένας δίπλα στον άλλο, ανταλλάσσουν ευχές υποχρεωτικά και είναι μια μοναδική ευκαιρία για συμφιλίωση.

Η φεινή προσέλευση των συγχωριανών και των φιλοξενουμένων τους, με τα πολύχρωμα κεράκια στα χέρια, συμβολική προσφορά του Συλλόγου ήταν τόσο μεγάλη, ώστε σχηματίστηκε μία ατελείωτη ανθρώπινη σειρά στο προαύλιο της Παναγίας.

Αλλά και η επιβράβευσή τους, με την εμφάνιση του παραδοσιακού μουσικού συγκροτήματος των αδελφών

Χαλκιά, ήταν μια ευχάριστη έκπληξη που ενθουσίασε και ξεσήκωσε τον κόσμο που τραγούδησε, χόρεψε και διασκέδασε με την ψυχή του.

Δέχθηκαν μάλιστα ταυτόχρονα από τις χαριτωμένες βουρμπιανιτοπούλες Νόννη Παπαναστασίου και Εύη Γιαϊλόγλου τα κεράσματα της εκκλησίας που ήταν κόκκινα αυγά, κουλούρια και τσουρέκια.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. Ιωάννης Γιαϊλόγλου, σε σύντομη παρέμβασή του, ευχήθηκε χρόνια πολλά και ευχαρίστησε τόσο τα όργανα για τη φιλική τους συμμετοχή, όσο και τους συγχωριανούς και φίλους της Βούρμπιανης, αποδίδοντας τη μαζική και αυθόρμητη παρουσία τους στις κάθε είδους εκδηλώσεις του Συλλόγου, σαν απόδειξη της έμπρακτης επιβράβευσής των προσπαθειών που καταβάλλει το Δ.Σ., για τη σταδιακή επαναφορά εθίμων και εκδηλώσεων που είχαν χρόνια εγκαταλειφθεί.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΒΙΟΝΤΙΖΕΛ (ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ)

Του Γιάννη Λυμπερόπουλου

ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ-ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ-ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ-ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ. Καλλιεργειών η μόνη προϋπόθεση για την ΑΝΑΠΤΥΞΗ, και το ΖΩΝΤΑΝΕΜΑ του Κάμπου της Κόνιτσας.

Στο Δήμο Ποταμιάς στην Ελασσόνα, αφού είδαν και απέιδαν ότι με την καλλιέργεια σιγαριών στα χωράφια τους, και με τις επιδοτήσεις δεν υπάρχει μέλλον και προκοπή, (έν όψει μάλιστα και της γενικότερης ανεργίας που υπάρχει κι ανεβαίνει καλπάζοντας σ' ολόκληρη την Ευρώπη και την Ελλάδα μαζί), έβαλαν μπροστά σχέδιο ανάπτυξης άλλων μορφών επιχειρήσεων που θα τους προσάρμοζε στη σύγχρονη πραγματικότητα και θα εξασφάλιζε σ' αυτούς και τα παιδιά τους άνετη και πολιτισμένη σύγχρονη επιβίωση στον τόπο τους.

Και πρώτα-πρώτα ο Δήμαρχός τους Γιάννης Τσούτσος, αναζητώντας λύση στο αδιέξοδο, ταξίδεψε μέχρι την Αβάνα της Κούβας κι έφερε από κεί την Τεχνική της κατασκευής σιγαρίλλος (μικρά πουράκια χειροποίητα) με την οποία άρχισε στην περιοχή η κατασκευή σοβαρών ποσοτήτων σιγαρίλλος, που έχουν σήμερα, τεράστια ζήτηση στην Ελληνική και την Ευρωπαϊκή αγορά. Είναι τα λεγόμενα πούρα Ντο-

μένικο. Στόχος τους κατά το Δήμαρχο τους είναι να φτάσουν τα 80.000 πούρα το χρόνο.

Σε συνέχεια, πάλι με την προτροπή του ίδιου Δήμαρχου κ. Τσούτσου, οι αγρότες της Ποταμιάς:

"Ξερίζωσαν τα σιτηρά τους και έσπειραν **ελαιοκράμβη** και τώρα βάζουν πλήρη για παραγωγή **εναλλακτικών καυσίμων** με την ΠΡΩΤΗ βιομηχανική μονάδα παραγωγής **βιοντίζελ** στην Ελλάδα.

Ως γνωστόν η ελαιοκράμβη, φυτό πλούσιο σε **έλαια**, αποτελεί τη βασική πρώτη ύλη για την παραγωγή βιοντίζελ παγκοσμίως- με την καλλιέργειά της συλλέγεται βομάζα, από την οποία μπορεί να **παραχθούν υγρά καύσιμα**".

Για την ελαιοκράμβη πειράματα έδειξαν ότι στις Μεσογειακές χώρες έχει μεγάλη απόδοση. Μπορεί ν' αποδώσει από 43 έως 90 λίτρα βιοντίζελ το στρέμμα.

Στην Ποταμιά πρίν από δυο χρόνια ξεκίνησε πιλοτικά η καλλιέργεια της ελαιοκράμβης και φάνηκε αμέσως ότι το εγχείρημα έχει μέλλον, οι αποδόσεις έφθασαν τα 300 κιλά σπόρου το στρέμμα. Και γιαυτό συστήθηκε αμέσως συνεταιρισμός.

Τη δεύτερη χρονιά καλλιεργήθηκαν

150 στρέμματα, με δυο ποικιλίες ελαιοκράμβης, και το φεινό φθινόπωρο θα προχωρήσουν με **15.000 στρέμματα**.

Από ό,τι έγινε γνωστό η προσπάθεια των αγροτών της Ποταμιάς έφτασε μέχρι την Αμερική, στους ανθρώπους της Εταιρίας LEMMA, που ασχολούνται με τα θέματα των βιοκαυσίμων, και έτσι δημιουργήθηκε κοινή εταιρία, (50%-50% συμμετοχή) η οποία προχωρεί στη δημιουργία **Βιομηχανικής μονάδας παραγωγής Βιοντίзел στην Ποταμιά**.

Δε χρειάζεται να κάνουμε περισσότερα σχόλια στο παραπάνω θέμα και

τις δυνατότητες που μας δίνει ο Κάμπος της Κόνιτσας. Και η ΑΞΙΑ που έχει το ΒΙΟΝΤΙΖΕΛ την εποχή που το πετρέλαιο και η βενζίνη έχουν φτάσει σε ύψη απλησίαστα.

Προπαντός όμως από όλα τα παραπάνω πρέπει να διδαχτούμε τι πρέπει να είναι ο καινούριος Δήμαρχος, που θα εκλέξουμε για την Κόνιτσα στις εκλογές που έρχονται, και τι ρόλο πρέπει να παίξει αυτός ο Δήμαρχος στην ΑΝΑΠΤΥΞΗ του Δήμου της ΚΟΝΙΤΣΑΣ.

«Ένα ταξίδι στην Ελασσόνα θα μας πείσει».

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος
ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 105 64

Τηλ.: 210 3242626 - 3225903

Fax: 210 3244988

Κιν.: 6944 676109

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΓΟΛΑ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλ.: 26550 22529

Τηλ. Οικίας: 26510 93622
Κιν.: 6945 182799

Η ΑΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ

Ο Κωσταντίνος Αυγουστάτος είναι γιατρός που ζει στην Αθήνα. Κατά το διάστημα των εορτών του φετινού Πάσχα, έκανε με την οικογένειά του εκδρομή στην Ήπειρο και γράφει τις εντυπώσεις του στο περιοδικό ΗΛΙΑΙΑ του Μαΐου, με τον τίτλο «Ταξίδι στην Ήπειρο Χάρμα οφθαλμών τα παλιά γραφικά χωριά. Δεν υπάρχουν αλλού στην Ελλάδα οικισμοί τόσο εντυπωσιακοί, όσο αυτοί της Ηπείρου». Μιλάει με θαυμασμό για τη φύση της Ηπείρου. Κάνει λόγο για το ράφτιν, που κατάχτησε τους κατοίκους της Ηπείρου. Εγκωμιάζει την πόλη των Ιωαννίνων. Περνάει στο Ζαγόρι και στέκεται στην Αρίστη. Τελικά περνάει στην Κόνιτσα για την οποία γράφει τα παρακάτω.

- Όλες οι περιοχές της ορεινής Ηπείρου έχουν ενδιαφέρον και γοητεία, από κάθε άποψη. Η ιστορική Κόνιτσα, πρωτεύουσα επαρχίας και παλαιότατο διοικητικό κέντρο της περιοχής μου έδωσε κάπως την εντύπωση ενός αδικαιολόγητου μαρασμού, ελπίζω προσωρινού.. Δίνει εικόνα κάπως παραμελημένης πόλης από την πολιτεία αλλά και από τους ίδιους τους κατοίκους της, μόνιμους και μη. Δεν βρήκα νέους ανθρώπους πρόθυμους να δουλέψουν για το γενικό καλό της πόλης τους και της περιοχής τους. Μια απαισιοδοξία κυριαρχεί παντού, κάθε προσπάθεια την βρίσκουν μάταιη με αποτέλεσμα τα πάντα να λιμνάζουν.

Από που εκπορεύεται αυτή η απαισιοδοξία; Από ψηλά ή από χαμηλά, ίσως και από τα δύο μέρη. Και όμως η Κόνιτσα μπορεί να ξαναζήσει πάλι η μέρες ακμής και σαν ιστορική πύλη

αλλά και σαν κέντρο πνευματικό, επιχειρηματικό και σαν ιστορική εστία του νέου Ελληνισμού.

Φτάνει οι κάτοικοι της να πιστέψουν ότι ο τόπος τους έχει μέλλον γιατί η προσφορά της στην σύγχρονη ιστορία είναι μεγάλη. Ότι είναι κάπως παραμελημένη από την πολιτεία είναι γεγονός. Ίσως να κάνω λάθος, αλλά και οι κάτοικοι της δείχνουν να αδιαφορούν για το μέλλον. Δεν είδα στην σύντομη παραμονή μου να αναφέρονται σε κάποια πολιτιστική εκδήλωση ή οτιδήποτε άλλο που θα μπορούσε να προβάλλει το τόπο. Σε αυτή την πρωτεύουσα επαρχίας δεν είδα πουθενά οραματισμούς για το μέλλον. Όλοι συνήθως μιλάνε για τον τόπο τους για κάποιες εκδηλώσεις που θα μπορούσαν να προβάλουν την πόλη τους, για κάποιο πανηγύρι, για οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα που θα κινούσε το ενδια-

φέρον των κατοίκων, ιδίως των νέων αλλά και των τουριστών, αλλά εις μάτην. Στην Κόνιτσα κανείς!! Πού μπορούμε να αποδώσουμε το πρωτοφανές φαινόμενο της απραξίας και της αδιαφορίας για το μέλλον; Η Κόνιτσα στερείται κάποιου νέου ανθρώπου με ιδέες και όρεξη για δουλειά που θα μπορούσε να κινητοποιήσει τους συντοπίτες του, νέους και γέρους για το γενικό καλό;

Θα κλείσουμε το σημείωμα μας εδώ χωρίς κανένα σχόλιο.

Ξέρουμε πώς πολλοί Κονιτσιώτες θα ξαναπούνε, ό,τι είπε και ο συνομιλη-

τής του φίλου Θύμιου Κυρτσόγλου στο περασμένο τεύχος της ΚΟΝΙΤΣΑΣ (126) σχολιάζοντας την κουβέντα που εκστόμισε η δημοσιογράφος Μάγια Τσόκλη, κοιπάζοντας από το Τζαμί της Κάτω Κόνιτσας την Κόνιτσα στο σύνολο της "Αν δεν επισκεφτείτε την Κόνιτσα δε χάνετε και τίποτα", ότι "**Πίσω απ' όλα αυτά κρύβονται οι Ζαγορίτες...**".

Πόσοι αλήθεια πρέπει να μας το πούνε, για να το καταλάβουμε και να υποψιαστούμε τι κακό δρόμο πήραμε και ότι δεν πάμε καθόλου καλά.

Σεσάρηθος

Όπως περιγράφει ο Αραβαντινός στη "Χρονογραφία" του η Σεσάρηθος αναφέρεται από το Στέφανο τον Βυζάντιο.

"Έκειτο ίσως αύτη πλησίον της γεφύρας του Αώου καλουμένης Μεσογέφυραν κατά την όχθην, όπου σώζονται αξιολόγου ακροπόλεως ερείπια", τούτου τεθέντος, Σεσαρηθία ελέγετο η νυν Καραμουρατατία...".

Και ο Hammond συμπληρώνει:

"... Το πιθανόν μήκος (του τείχους) είναι 1050 βήματα. Οι οικοδομικές πέτρες είναι ορθογώνιες και καλά προσαρμοσμένες κι έχουν διαστάσεις για παράδειγμα, 0,70 X 0,45 X 0,40 μ. Στη νοτια άκρη της θέσεως, τρεις σειρές είναι στη φυσική τους θέση...

... Περιγραφή των ξιφών από Μεσογέφυρα στην εφημερίδα Αρχ. 1956, 131 φ.).

Αναδημοσίευση από το βιβλίο
«Η Κόνιτσα και τα χωριά της»
Σ. Τουφίδη

Μουσική

ΚΙΤΣΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

"Σ' όποιον έχασε ό,τι δεν ξαναβρίσκεται
ποτέ ... ποτέ"

-Baudelaire-

"Le Gygne" από τα "Τα Άνθη του Κακού"

Τό Περιβόλι ήταν πολύ όμορφο, ακόμη κι εκείνες τις στιγμές που η μία εποχή αποχαιρετούσε την άλλη. Αυτό ήταν χωρίς αμφιβολία φαινόμενο σπάνιο, που σ' έκανε παρ' όλα αυτά να πιστεύεις ότι όποιος κατέχει την ομορφιά δεν την χάνει ποτέ. Αλλά και να ελπίζεις, ότι αν κάποτε αυτή τον εγκαταλείψει, θα αφήσει οπωσδήποτε κάτι πίσω της, που να θυμίζει την παλιά της αίγλη, για να θαυμάζεται θαρρείς αυτό που κάποτε υπήρξε σαν να υπάρχει ακόμα.

Η Περιβολάρισσα, γυναίκα συνετή, μην έχοντας ποτέ περιφρονήσει ούτε την πιο ασήμαντη κι ακατέργαστη γωνιά της σκέψης της, είχε κρεμάσει μια αρμαθιά σκόρδα στην ξύλινή του είσοδο κι έτσι μπορούσαν οι περαστικοί να θαυμάζουν το χωράφι της, χωρίς να φοβάται το κακό μάτι.

Οι άγριες μέλισσες ωστόσο, γένος άτιμον και φίλεργον εξόχως, χωρίς να λογαριάζουν σκόρδα και "πράσινα άλογα", ήρθαν κι έχτισαν ολόκληρο ανάκτορο στο πιο μεγάλο δοκάρι της σκεπής του μικρού καλυβιού που ήταν στημένο σε μιάν άκρη, όπου φυλάγονταν όλα όσα ήταν αναγκαία για την περιποίηση των οπωροφόρων δένδρων.

Το γεγονός αυτό όσο κι αν πρώτιστα φαίνεται ασήμαντο και στο κάτω-κάτω εντελώς φυσιολογικό για να συμβαίνει και αρκετά συχνά μάλιστα, προκάλεσε τους ανεξέλεγκτους θυμούς του εύθικτου ιδιοκτήτη, που του έγινε έμμονη ιδέα, το πως θα τις εξολοθρεύσει.

Οι θυμοί του, ενώ έμοιαζαν να είναι ξεσπάσματα ενός υστερικού, έκρυβαν μέσα τους δυνάμεις μιας ιερής ικεσίας προς τη μεριά της συζύγου του, για να αναλάβει αυτή επιτέλους να λύσει το πρόβλημα, όπως έκανε άλλωστε πάντοτε ως τώρα.

Η κυρά του υπέμενε αυτά του τα ξεσπάσματα αμίλητη, αλλά το ορθόν αίσθημα του δικαίου και η εξυπνάδα της δεν της επέτρεπαν ποτέ να μοιράζει τη δικαιοσύνη της άσκεφτα. Ακόμη και τώρα σ' αυτήν εδώ την περίπτωση, οι προθέσεις της και το τρόπο που διάλεξε για να ικανοποιήσει το αίτημα του μυγιάγγιχτου περιβολάρη έδειχνε έναν άνθρωπο που είναι πλασμένος για να διακινδυνεύει και να επινοεί, σεβόμενη κάτι τι που ζει κι αναπνέει πάνω σ' αυτή τη γη.

Όταν είδε ότι το πείσμα του άντρα της δεν καταλάγιαζε, αποφάσισε, αν και το έβρισκε εντελώς παράλογο, να προσπαθήσει να λύσει το πρόβλημα.

Ένα πρωϊνό, πήγε στο παζάρι κι αγόρασε ένα όμορφο μελισσοκόφινο, που το τοποθέτησε αμέσως στην πιο απόμακρη γωνιά του περιβολιού. Ύστερα όλη μέρα βάλθηκε να κόβει προσεχτικά με το μικρό κλαδευτηράκι της όλους τους ανθισμένους κάλυκες των λουλουδιών κι ήταν τόσο καλή η δουλειά της, που αμέσως η άνοιξη εκεί έδειχνε να είναι νεότερη κατά δύο εβδομάδες. Χωρίς να ξεκουραστεί καθόλου, το ίδιο βράδυ άρχισε να φτιάχνει από χρωματιστό χαρτόνι άνθη του αγρού με ολάνοιχτα πέταλα. Στο κέντρο τους αντί για νέκταρ και γύρη, τοποθέτησε μικροσκοπικά ρηχά δοχεία με ζαχαρόνερο. Το πρωί αφού τα στήριξε σε συρμάτινα στελέχη τα “φύτεψε” γύρω-γύρω από το μελισσοκόφινο.

Το σχέδιό της φαινόταν να είναι καλοστημένο κι όλοι το θαύμασαν.

Το μέρος δε αυτό του χωραφιού έγινε μια γωνιά ονειρική που ξεπερνούσε κάθε της προσδοκία. Μαγεύτηκαν ακόμη και τα πουλιά, γιατί αυτά ποτέ δεν είχαν δει παραταγμένα άνθη στη σειρά με τόσο άριστους χρωματικούς συνδυασμούς.

Αυτή την όμορφη τέχνη της, θα την άντεχε κι ο πιο σκληροτράχηλος γεωργός όταν θα την διέκρινε κι αν μην ήταν γέννημα αυτής της φύσης που ο ίδιος είχε συνηθίσει να υπηρετεί.

Κι αν τύχαινε κάποιο βράδυ με πανσέληνο, ένα άλλο αστέρι να έρριχνε τη ματιά του πάνω σ’ αυτή την “απολιθωμένη αθανασία”, όλη η τέχνη αυτής της κυράς θα του φάνταζε σίγουρα Αιγυπτιακή.

Ακόμη κι ένας θεωρητικός αντικρίζοντας αυτό το θαύμα, θα μπορούσε χωρίς δεύτερη κουβέντα ν’ αντιστρέψει την επικρατούσα διδασκαλία περί μίμησης, έτσι ώστε υπό μία μετουσιωμένη έννοια η πραγματικότητα να είναι αυτή που θα έπρεπε από δώ και πέρα να μιμείται τα καλλιτεχνικά έργα.

Εν τέλει έτσι όπως είχε διαμορφώσει την κατάσταση αυτή η έξυπνη γυναίκα, οι μέλισσες δεν ένιωσαν καθόλου την εχθρότητα του ασυμβίβαστου συζύγου της και οι ανιχνεύτριες γρήγορα οδήγησαν με το χορό τους τις εργάτριες στα άνθη που ήταν πλουσιότερα σε νέκταρ παρά ποτέ αλλά παραδόξως καθόλου δεν καταδέχτηκαν το όμορφο μελισσοκόφινο!

Δυστυχώς η περιβολάρισσα δεν γνώριζε άλλο τρόπο για να παραπλανήσει αυτά τα άγρια έντομα και παραιπήθηκε με ανακούφιση εξ άλλου απ’ αυτή την ύποπτη υπόθεση. Θα περίμενε απλά από δώ και πέρα να δει το περιβόλι της ν’ ανθίζει και πάλι.

Αυτός όμως ο ισχυρογνώμων άνθρωπος αποφάσισε τελικά να τις εξοντώσει με τέτοιο τρόπο ωστόσο, που μόνο ένας πολεμοχαρής που απολαμβάνει την κατά μέτωπον επίθεση, θα διάλεγε.

Νωρίς το απόγευμα, ανέβηκε σ’ ένα μεγάλο κοφίνι που το είχε τοποθετήσει ακριβώς κάτω από την κυψέλη γυρισμένο ανάποδα και προσπάθησε να την ε-

γκλωβίσει με το σμήνος της, σ' ένα... τσουβάλι, που σε άλλη περίπτωση θα το γέμιζε μόνο με σιπάρι ή καλαμπόκι.

Η φύση βέβαια, καθώς το γνωρίζει ο καθένας μας, ποτέ δεν παραδίδει το πνεύμα της χωρίς να προβάλει σθεναρή αντίσταση, κι έτσι την ώρα που ο ανόπτος πεισματάρης γκρεμιζόταν από το βάθρο του, έμεινε η μισή κατοικία των μελισσών στο δοκάρι και η άλλη μισή με τα εξαγριωμένα κεντριά στο χέρι του. Αυτές τον κυνήγησαν και τον κατασίμπησαν, μα ξαφνικά τον εγκατέλειψαν για να τρέξουν να ρουφήξουν με τις σωληνοειδείς γλώσσες τους το νέκταρ από ένα τεράστιο κινούμενο άνθος που δεν ήταν άλλο απ' τη γυναίκα του, που από συμπόνια ήρθε να τον σώσει.

Στάθηκαν όλες μαζί πάνω στο χρωματιστό κεφαλομάντηλό της, που είχε γλυκαθεί κι αυτό απ' τη ζάχαρη, γιατί απ' την έννοια της το είχε λύσει και το είχε δέσει χίλιες φορές με τα ζαχαρωμένα δάχτυλά της. Εκείνη όμως, διαόλου κάλτσα, για να αποφύγει τα κεντρίσματά τους έκανε μια θεαματική βουτιά, τσιρίζοντας, στο φυσικό αρδευτικό κανάλι που κατηφόριζε απαλά πλάι στο περιβόλι κι έμεινε ακίνητη για λίγο στο βυθό του. Ήταν ένα παλιό κόλπο, στο οποίο κατέφευγε όταν τα πράγματα γινόταν γι' αυτήν φορτίο ασήκωτο. Έμεινε εκεί, σχεδόν, χωρίς ζωή, έχοντα για σντροφιά νεροκότσυφες και τις καλάμια των όχθων. Ένιωθε κιόλας, χωρίς να ακούει, το μελωδικό του λύγισμα σε τρόπο λύδειο, όταν τα διέτρεχε το ρίγος της ελαφριάς απογευματινής αύρας. Ω! πόσο θα ήθελε να έμενε για πάντα εκεί, απολαμβάνοντας το "κενό" του εαυτού της, τόσο δυνατά, σαν να είχε γυρίσει μόλις πριν λίγο απ' τις κορυφές του Θιβέτ, όπου υπήρξε για χρόνια θυγατέρα πρώτη του ίδιου του Δαλάι Λάμα!

Δεν άντεξε περισσότερο, βγήκε και κάθισε στον όχθο του καναλιού, εκεί που ήταν καλυμένος μόνο με χόρτα χαμηλά και ανθισμένες μολόχες, χωρίς να σκέφτεται.

Τότε είδε τον περιβολάρη να την κοιτά με τρυφερότητα και με μια αγάπη ξεχασμένη ως τότε. Μα το χαμόγελό του ήταν λιγάκι θλιμένο, γιατί ώσπου να φθάσει στα χείλη του, ποιός ξέρει από πόσες ένοχες σκέψεις είχε περάσει.

Ήταν φανερό όμως, πως τώρα σκεφτόταν κάτι από τα παλιά τότε που έτρεχε πίσω της, σαν τις μέλισσες κι αυτός, για να πάρει κάτι από τη γλύκα της, τα λόγια της και το χαμόγελό της. Όταν κουραζόταν στεκόταν και της τραγουδούσε. Μα πάντοτε η πιό ψηλή νότα δεν άντεχε και μεταμορφωνόταν σε αναφιλητό που τυλιγόταν στο λαιμό του, βρόχι μεταξωτό της αγάπης και τον έπνιγε. Αυτή, πανέμορφη, αφού τον άφηνε για κάμποση ώρα να χάνεται στην ψευδαίσθηση του ονείρου, τον συνέφερε πριν αποδιοργανωθεί εντελώς και με έξυπνους ελιγμούς τον οδηγούσε αλλού, εκεί όπου οποιαδήποτε παρεκτροπή της μουσικής θα ήταν αδύνατη.

ΤΥΜΦΗ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΚΑΓΙΑΚ ΣΛΑΛΟΜ

Με επιτυχία στην ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΙΣΤΑ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ διεξήχθη το 8ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΣΛΑΛΟΜ στις 12-14 ΜΑΪΟΥ 2006. Το Τμήμα του Σλάλομ εκπροσώπησε επάξια το Σωματείο και όλη τη Β.Δ. Ελλάδα με 16 αθλητές-τριες.

Κατά κατηγορία οι αθλητές-τριες που συμμετείχαν στους τελικούς έλαβαν την εξής κατάταξη.

Κ₁ ΑΝΔΡΩΝ

Μουρεχίδης Λάμπρος: 4η θέση.

Νικολάου Νικόλαος: 8η θέση.

Κ₁ ΑΝΔΡΩΝ

Καζούκας Νικόλαος: Ασημένιο Μετάλλιο

Κ₁ ΕΦΗΒΩΝ

Κωστούλας Σταύρος: Χρυσό Μετάλλιο

Νικολόπουλος Κωνσταντίνος: 6η θέση

Κ₁ ΠΑΙΔΩΝ

Αγόρου Νικόλαος: 5η θέση

Κίσιος Κυριάκος: 6η θέση

Κ₁ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Καράκογλου Σταυρούλα: 4η θέση

ΟΜΑΔΙΚΟ ΠΑΙΔΩΝ

Ασημένιο μετάλλιο 2η θέση με τους αθλητές:

(Αγόρου Νικόλαος - Κίσιος Κυριάκος - Ευαγγέλου Απόλλων)

Κ₁ ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

Ράγγα Μαργαρίτα: Χάλινο μετάλλιο.

Κ₁ ΠΑΓΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

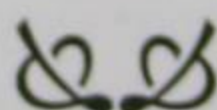
Νικολοπούλου Ηλιάνα: Χρυσό μετάλλιο.

Την αποστολή συνόδευσαν οι κ. ΑΓΟΡΟΥ Κ. ΓΚΟΥΝΤΑΣ Κ. και ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Το Δ.Σ. του Σωματείου ευχαριστεί τον Κρεοπώλη ΠΟΛΥΖΟ ΙΩΑΝΝΗ καθώς και τον Μηχανικό ΛΑΚΚΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ για την Οικονομική συνδρομή τους για τον αγώνα στον ελληνικό. Επίσης το ΔΗΜΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ για την παραχώρηση του λεωφορείου για τη μεταφορά της αποστολής.

Γραφείο Τύπου Σωματείου

www.timf.club.com

Η σύγχρονη αντιμετώπιση του γήρατος. Πώς το σχολιάζουν οι αρχαίοι Έλληνες

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΜΠΟΥΡΗ

Είναι σε όλους γνωστό ότι η αλματώδης πρόοδος της ιατροφαρμακευτικής επιστήμης και η συνεχώς αυξανόμενη πνευματική ωριμότητα της κοινωνίας, παρέτειναν θεαματικά τα χρονικά όρια του γήρατος και ανέβασαν, όπως ήταν επόμενο, το μέσο όρο ζωής.

Πρόκειται για ένα σημαντικό επίτευγμα που παραχώρησε νέα περιθώρια κοινωνικής δραστηριότητας στους απόμαχους της ζωής, χαρίζοντάς τους ποιότητα μακρομέρευσης και ψυχικό σθένος.

Η μακρυζωία, με τις διαστάσεις που έλαβε τον τελευταίο αιώνα, είναι πράγματι προνόμιο ύψιστης σημασίας, που το αποδέχτηκε με ανακούφιση, η τρίτη ηλικία και το χάρηκε από καρδιάς, η κοινωνία ολόκληρη.

Τα γηρατειά όπως και να το κάνουμε έχουν τη χάρη τους. Όμως είναι εξαιρετικά δύσκολα. Για να αντιμετωπιστούν σωστά και να καταστούν όσο το δυνατόν πιο ανώδυνα, απαιτείται θάρρος, Ιώβειος υπομονή και αυτοσυγκράτηση. Γιατί, κακά τα ψέματα, προκαλούν, από το παραμικρό το αίσθημα της επικείμενης συμφοράς. Την αμηχανία του ενόψη κινδύνου. Την αβεβαιότητα για το αμέσως επόμενο βήμα

της ζωής.

Και για να προλάβουμε κάτι το απρόοπτο, που μπορεί να μας ξαφνιασει, φρόνιμο είναι να προβούμε σε κάποια ψυχολογική προετοιμασία. Να αποδεχτούμε με τη δέουσα νηφαλιότητα, τα πολύπαθα χρόνια των γηρατειών. Να τα εκλάβουμε, σαν την πλέον αναπόφευκτη βιολογική συνέπεια της πρόσκαιρης αυτής ζωής.

Υπ' όψη πως οι βασικοί παράγοντες που καθορίζουν, σε μεγάλο βαθμό, την ποιότητα ζωής του υπερήλικα, παρ' ότι υποκειμενικοί, κρίνονται επιβεβλημένοι, γιατί αποτρέπουν σε μεγάλο βαθμό, τη γεροντική εξουθένωση.

Οι πιο σημαντικοί είναι: Η ανεξαρτησία, όπως την εννοεί και την εκλαμβάνει ο καθένας. Οι διαπροσωπικές μας σχέσεις. Η σωματική άσκηση και η ενεργός παρουσία μας, σε ό,τι αφορά τα κοινωνικά δρώμενα. Η αποδοχή των πολλαπλών ευεργετημάτων, αλλά και των δεινών που προκαλεί το γήρας.

Σύμφωνα με τη αρχαία Μυθολογία μας, η οποία δεν μπορούσε να μη σχολιάσει την έσχατη αυτή κατάληξη των θνητών, ο Γλαύκος ο Πόντιος, ο ατίθασος αυτός δαίμονας των θαλασ-

σών, κατάφερε επί τέλους να εξασφαλίσει το θαυματουργό βότανο της αθανασίας, που ως γνωστό ανήκε στην αποκλειστική δικαιοδοσία των θεών.

Να όμως που ο ανελέητος χρόνος διέβρωσε το γηραιό κορμί του και τα δεινά που συσσωρεύτηκαν πάνω του, έγιναν αφόρητα. Μετά από υπεράνθρωπες προσπάθειές του, κατόρθωσε τελικά ο άμοιρος να βουτήξει στο πέλαγος και να πνιγεί, θέτοντας τέρμα στα ανομολόγητα μαρτύριά του...

Τα ίδια και χειρότερα συνέβησαν και στον υπεραιωνόβιο Τιθωνό, αδελφό του μυθικού Πριάμου, το όνομα του οποίου παρέμεινε στην ιστορία παροιμιώδες!...

“Τιθωνόν μεν ον Ηώς αρπάσασα δι’ έρωτα, εις Αιθιοπίαν κομίζει... Ο γάρ Τιθωνός, κατ’ ευχήν το γήρας αποθέμενος τέπιξ (τζίτζικας) εγένετο...”

Η παραπάνω πληροφορία ανήκει στον Απολλόδωρο. Ο δε Πλούταρχος

αναφέρει σχεικά, ότι από τον Τιθωνό μόνο η φωνή του διασώθηκε, και ότι κατάντησε φλύαρο τζιτζίκι (τέπιξ), αφού το σώμα του εφθάρηκε ολοσχερώς.

Εκείνο όμως που ο Τιθωνός δεν κατάφερε να επιτύχει από τους θεούς (εννοώ την αθανασία) το εξασφάλισε από τους αρχαίους υμνωδούς. Διότι ο Αντίπατρος ο Θεσσαλονικεύς σ’ ένα ερωτικό επίγραμμά του, παρατηρεί τον Τιθωνό, επειδή γηρασμένος πια, και ψυχρός αδυνατεί να συγκρατήσει στη συζυγική του κλίνη την Ηώ. Κι εκείνη δυσσαρεστημένη αλλά και αγανακτισμένη, παίρνει τους δρόμους του ουρανού, φωτίζει τον κόσμο - άλλωστε αδελφή του Ήλιου και της Σελήνης ήταν - και διακόπτει πρόωρα τις ερωτικές συνομιλίες των θνητών.

Έτσι εξασφάλισε την αιωνιότητά του ο Τιθωνός. Την αθανασία όμως, για την οποία αγωνίστηκε τόσο σκληρά δεν κατάφερε να τη διασώσει ποτέ...

ΕΠΑΝΕΚΔΟΘΗΚΑΝ

Χαρ. Ρεμπέλη

«ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ»

(Λαογραφικά-Γλωσσικά-Τοπωνυμικά)

Για την προμήθεια απευθυνθείτε:

- 1) Νικ. Ρεμπέλης, Κόνιτσα,
Τηλ. 26550-23071
- 2) Βιβλ.λ. Βιβλ.λ. Πλουμής- Θ. Ζώτος-
Δ. Γκάσιος, Κόνιτσα
- 3) Περιοδ. “ΚΟΝΙΤΣΑ”.

Τιμή 20 €

ΚΟΝΙΤΣΑ

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

Παιδί, παιχνίδι και χαρά

από τον Νικ. Ρωμαίο, φιλόλογο-πρ. Λοκειαρχη

Ο συνάδελφος κ. Ιω. Θεοχάρης σε άρθρο του στον Πρ. Λόγο (15 Ιουνίου) “Στα κύματα της Παμβώτιδας” με λυρισμό, φιλοσοφικό στοχασμό και λεπτή ευαισθησία εξωτερικεύει με γλαφυρότητα προσωπικά του συναισθήματα, που του προκάλεσαν τέσσερα παιδάκια (αδελφία), τα οποία έπαιζαν ανέμελα στην παραλίμνια αμμουδιά της Κυρά Φροσύνης, κάτω από τα άγρυπνα μάτια των γονιών τους. Τα παιδάκια, γελαστά έπαιζαν με χαρά και θα ήθελαν να μην τελείωναν ποτέ οι ευχάριστες αυτές ώρες του παιχνιδιού.

Το παιδί πρέπει να παίζει. Παιδί, που δεν παίζει, κάτι έχει, κάτι το απασχολεί και ταρασίζει τον ψυχικό του κόσμο. Ας μην ξεχνάμε ότι από το ρηματικό θέμα παι+ζω έγινε το ρ. παίζω.

Το άρθρο αυτό με μετέφερε νοερά αρκετές δεκαετίες πίσω (1940), τότε που το Αναγνωστικό της Στ΄, τάξεως Δημοτικού φιλοξενούσε στις σελίδες του ένα ποίημα του Αλεξ. Ραγκαβή: “η χαρά”, από το οποίο αξίζει να παραθέσω λίγους στίχους:

Ζητώ τη χαρά πότε' εδώ

πότε' εκεί,

πού είναι; ειπέτε μοι πού

κατοικεί;

Δεν είναι εις λόφους κι εις όρη

ψηλά;

ειπέτε μοι πού η μορφή της

γελά;

Ο ποιητής, ακολούθως, ανεζήτησε τη χαρά σε κοιλάδες, σε ρυάκια, που κελάρυζαν με τα καθαρά νερά τους, πλην όμως δεν έπαιζε μαζί τους η χαρά. Την ανεζήτησε σε σκιερά δάση, στα κελαηδήματα των πουλιών, σε χαρούμενους χορούς σε πολυτελή δείπνα μέσα σε λαμπρούς θαλάμους με φώτα εκτυφλωτικά και χρυσά σκεύη, αλλά και εκεί δεν βρήκε τη χαρά. και συνεχίζει:

Την έφθασα, τέλος, την εύρον

μακράν,

μακράν εις χωρίον κοιλάδα

μικράν,

τριγύρω της είχε παιδιά

αρκετά,

κι επήδα μ' εκείνα κι εγέλα

μ' αυτά.

Και ο ποιητής αναπολώντας την παιδική του ηλικία ανακράζει:

Πού είσθε, καλοί παιδικοί μου

καιροί,

εφώναξα τότε με στήθος βαρύ...” κ.λ.

Συμπέρασμα: Η χαρά βρίσκεται στα παιδιά, στα αθώα αυτά πλάσματα, που μακριά από έγνοιες, σκοτούρες, και φροντίδες, παίζουν ξέγνοιαστα στην ακροθαλασσιά ή στην πλατεία της γειτονιάς και του χωριού. Παίζουν, τρέχουν, πηδούν, κινούνται, χαίρονται, γελούν.

Παλιότερα τα παιδιά είχαν αρκετό χρό-

νο διαθέσιμο για το πολυπόθητο παιχνίδι, όπως; κυνηγτό, κρυφτό, τόπι, καλόγηρο, λαμπάρτζα, κλέφτες κι αστυνόμοι, σβούρα, λομάδα, σκλέτζα (τσιουλέγκα), γκουτζουνίδα κ.λ., παιχνίδια που απαπούσαν και διανοητική ευστροφία, αλλά και σωματική άσκηση, κούραση κι ιδρώτα.

* * *

Σήμερα τα παιδιά φορτωμένα με τα μαθήματα του σχολείου, του φροντιστηρίου, τις ξένες γλώσσες, την εκμάθηση μουσικού οργάνου κ.λ. δεν έχουν χρόνο να παίξουν. Σήμερα, τα περισσότερα, κλεισμένα στο δωμάτιο βλέπουν τηλεόραση, κακόγουστα σήριαλ και άλλα προγράμματα μάλλον ακατάλληλα κι επιβλαβή, παρά ψυχωφελή και χρήσιμα. Πάω πιο πέρα: Συμφορίες ανηλίκων με απειλή μαχαιριού ξυλοκοπούν συμμαθητές τους στο δρόμο για να τους πάρουν το κινητό ή χρήματα ή ακόμα και τις εισπράξεις τους από τα Κάλαντα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Το μικρό αθώο παιδί έρχεται νωρίς αντιμέτωπο με τη βία, τη βαναυσότητα, τον εκφοβισμό. Τί έγινε με τον εντεκάχρονο Άλεξ, η περιπέτεια του οποίου συγκλόνησε το Πανελλήνιο και η υπόθεση μένει ακόμη ανεξιχνίαστη; Τί βλέπουν, τί ακούνε τα παιδιά στην τηλεόραση; Βιαιότητες, απαγωγές ανηλικών, παιδεραστές, κυκλώματα παντός είδους, βωμολοχίες και χυδαιολογίες και όσα άλλα, που τραυματίζουν την παιδική ψυχή.

Τα κανάλια, χάριν της τηλεθέασης

και του συμφέροντος, προβάλλουν και δείχνουν αρκετές φορές σκηνές εγκλημάτων, δολοφονίες, ξυλοδαρμούς. Αλήθεια, μέτρησε κανείς πόσες φορές έδειξαν τον άγριο ξυλοδαρμό Ιρακινών από Αμερικανούς πεζοναύτες; Όλα αυτά και άλλα ακατάλληλα για μαθητές θεάματα επηρεάζουν τους ανηλίκους, που θέλουν να τους μιμηθούν. Η κοινωνία κατακυλάει από το κακό στο χειρότερο. Τί πρότυπα προσφέρουμε στα παιδιά; Ποιός φταίει για όλη αυτή την κατάσταση; Όχι μόνο, βέβαια, τα ατίθασα παιδιά. Να πάμε πιο πέρα, στα παιδιά της Αφρικής, που πεθαίνουν από τις αρρώστιες και την πείνα; Να πάμε και στην Μ. Ανατολή, όπου παιδιά, ακρωτηριασμένα από τις βόμβες των καλοθελητών της Οικουμένης, δεν παίζουν, δεν γελούν, έτσι ώστε να είναι πάντα επίκαιρο το παλιό εκείνο λαϊκό τραγούδι.

*Σε τί κόσμο, μπαμπά
μ' έχεις φέρει να ζήσω
με στενεύουν λουριά
πώς να τον συνηθίσω;
Τόσος κόπος γιατί, τόσο
αίμα και δάκρυ....*

τί τον σκάρτεψαν τόσο... κ.λ.

Κοντολογίς: Η Πολιτεία και άλλοι αρμόδιοι φορείς, με την αύξηση της παιδικής εγκληματικότητας - κατά μίμηση άλλων - ας αφυπνιστούν, ας προβληματιστούν και ας πάρουν τα κατάλληλα μέτρα, πριν πολλαπλασιαστούν τα κρούσματα της ασυδοσίας.

Οι μικροί κλέφτες και το βιβλίο

Μια πάνινη τσάντα που είχε μέσα μια μαύρη πλάκα, με ένα κονδύλι δεμένο για να μη χάνεται, το αναγνωστικό και ένα μολύβι, αυτά ήταν όλα κι όλα τα εφόδιά μας πριν 50-60 χρόνια στα χωριά μας, όταν πηγαίναμε στο σχολείο να μάθουμε γράμματα εμείς. Και παρόλο που ο καημένος ο δάσκαλος είχε 30-40 ή και περισσότερα παιδιά στις έξι τάξεις, μαθαίναμε γράμματα. Μαθαίναμε ιστορία, γεωγραφία, αριθμητική και ό,τι άλλο μας έλεγε ο δάσκαλος.

Το παιγνίδι, παιγνίδι και το μάθημα, μάθημα. Καθαρό το μυαλό μας, χωρίς τη θολούρα που σκοτίζει τα μυαλά των παιδιών η τηλεόραση σήμερα, διαβάζαμε λιγότερο, αλλά ό,τι ακούγαμε από το δάσκαλο το βάζαμε στο μυαλό μας.

Με τα λιγοστά βιβλία, με τις διηγήσεις των γερόντων στο σπίτι και τις εμπειρίες στη φυσική ζωή του χωριού μ' αυτά περάσαμε την παιδική μας ηλικία.

Και ήταν τόση η δίψα μας για το βιβλίο, που ακόμα και στο δρόμο αν βρίσκαμε ένα σχισμένο φύλλο, το παίρναμε να το διαβάσουμε.

Λίγα ήταν τα σπίτια που είχαν κάποια βιβλία. Συνήθως τα 'φερναν μερικοί ταξιδεμένοι από τις πόλεις.

Στο χωριό μας ένα τέτοιο σπίτι ήταν του Σιωζόπουλου που τα δυο αδέρφια είχαν φούρνο στη Σαλονίκη.

Στο χωριό είχαν μείνει οι δυο συνυφάδες. Έτσι ήταν η συνήθεια τότε.

Οι άντρες στο ταξίδι και οι γυναίκες στο χωριό να μεγαλώνουν τα παιδιά.

Λίγο μετά την κατοχή μόνες τους οι δυο γριές έμεναν στο ένα σπίτι και στο κελάρι του άλλου έκλειναν τα ζωντανά τους (γιδοπρόβατα).

Είχαμε ακούσει ότι στον οντά του ακατοίκητου σπιτιού είχαν κάποια βιβλία. Για τις γριές βέβαια ήταν άχρηστα, αφού δεν ήξεραν γράμματα.

Για μένα, όμως και τον ξάδερμό μου Κώστα ήταν μια πρόκληση και σκεφτόμασταν πως να τα βάλουμε στο χέρι περαβιάζοντας τη ρητή εντολή των γονιών μας που μας συνόδευε πάντα "ου κλέψεις".

Μια μέρα, λοιπόν, που έβγαλαν τα ζωντανά τους για τον τσιομπάνο και σκούπισαν τα κελάρια, άφησαν την πόρτα ανοιχτή για να αεριστούν.

Αυτό περιμέναμε κι εμείς.

Αμ έπος, άμ' έργον, λοιπόν.

Ανεβήκαμε σβέλτα από την ξύλινη σκάλα στον οντά με το σεντούκι, νομίζοντας ότι οι γριούλες μετά το ρίξιμο της κοπριάς έξω από την πόρτα θα είχαν πάει στο διπλανό σπίτι όπου έμεναν.

Τρέμοντας από το φόβο μη μας αντιληφθούν, ανοίξαμε το σεντούκι και, ω του θαύματος, μέσα βρήκαμε 3-4 βιβλία.

Τ' αρπάξαμε με λαχτάρα, κλείνοντας το σεντούκι που έκανε ένα κράκ. Τότε ακούστηκε από κάτω η φωνή της μιας γριούλας που ρώτησε την άλλη.

- Μωρ' Δημητρούλα τι 'κούγεται απά-

νω στον οντά, μήνα ξέμεινε κανα κασί-
κι απ' το πρωί;

- Για να πάν' να δω απάντησε η συνυ-
φάδα η Θανάσαινα.

Εμείς τα χάσαμε. Τώρα-ψιθυρίσαμε-
πού να κρυφτούμε;

Το τρίξιμο της σκάλας, μας δυνάμωσε
το χτυποκάρδι. Εκείνη τη στιγμή είδαμε
τη μπαλκονόπορτα ανοιχτή και χωρίς δι-
σταγμό, μ' ένα νόημα μεταξύ μας, τρέ-
ξαμε κατά κει. Το ύψος ήταν γύρω στα
τρία μέτρα, αλλά που να το σκεφτούμε
'κείνη τη στιγμή.

Δίνουμε έναν πήδο κρατώντας γερά τα
βιβλία και ντούπ, πέφτουμε σ' ένα σωρό με
κοπριά που για καλή μας τύχη είχαν μαζέ-
ψει οι γριούλες κάτω από το μπαλκόνι.

Χωρίς χασομέρι εξαφανιστήκαμε τρέ-
χοντας με τα ... κλοπιμαία παραμάσκα-
λα, ενώ η καρδιά μας χτυπούσε σαν το
σφυρί στ' αμόνι.

Κλειστήκαμε στο σπίτι μου να δούμε τι
είχαμε πάρει: Το ένα βιβλίο, που του έ-
λειπαν τα πρώτα φύλλα, ήταν ζωολογίας
και θυμάμαι ακόμα και σήμερα την ει-
κόνα της αλεπούς με λезάντα αλώπη, το
τσακάλι = θως κ.λ.

Το άλλο ήταν αστρονομίας με το ηλιακό
σύστημα, τροχιά της γης, εκλείψεις κ.λ.π.

Το τρίτο, μυθιστόρημα ο λήσταρχος
Ντελής και η Μαρία Πενταγιώτισσα...

Τα διαβάσαμε πολλές φορές και τα
μάθαμε σχεδόν απ' έξω.

Τέτοια ήταν η δίψα μας για το βιβλίο
εκείνα τα χρόνια!

Φανταζόμαστεν το εαυτό μας σαν ν' α-

νοίγαμε ένα παράθυρο από σκοτεινό
δωμάτιο και να αγναντεύουμε πάνω από
βουνά και πέλαγα, σε κόσμους άγνω-
στους και μακρινούς.

Αυτή η μικρή περιπέτεια της παιδικής η-
λικίας μας μου 'ρχεται στο νου όταν κάθε
χρόνο με τη λήξη των μαθημάτων βλέπω
από το προαύλιο του Γυμνασίου ως τους
γύρω δρόμους σχισμένα και πεταμένα
σχολικά βιβλία που οι κάτοχοί τους μαθη-
τές τα "κατακρεουργούν" με άχι λες και
ήταν τύραννοι κι εχθροί τους όλα τα χρό-
νια της μαθητικής τους ζωής.

Αντί να τα κρατήσουν με σεβασμό για
κειμήλια αφού τους ευεργέτησαν ανοί-
γοντας το μυαλό τους αυτά τα χρόνια, τα
πετάνε με αχαριστία στους δρόμους ρυ-
παίνοντας και την πόλη.

Θυμάμαι τα δικά μας μαθητικά χρόνια,
που στερημένοι και το φαγητό ακόμα,
παίρναμε βιβλία μισοτιμής από τους προη-
γούμενους μαθητές κι ας ήταν μουντζου-
ρωμένα και κακομεταχειρισμένα.

Αγανακτείς τώρα βλέποντας αυτό το
χάλι και λες:

Καλά, οι μαθητές δεν έχουν συναίσθηση
γι' αυτό που κάνουν. Η πολιτεία τι κάνει;

Προσφέρει δωρεάν στην αρχή της σχολι-
κής χρονιά τα βιβλία στους μαθητές. Γιατί
δεν τα χρεώνει στους γονείς, ώστε αν δεν
επιστρέφονται στο τέλος, να πληρώνουν
την αξία τους αυτοί; Όσα θα επιστρέφονται,
να πηγαίνουν για πολτοποίηση.

Ας σκεφτούμαι πόσα δέντρα εξαφανί-
ζονται για να γίνουν αυτά τα βιβλία!

Σ.Τ.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Στις 31 Μαΐου, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μεταξουργείου στο Βόλο παρουσιάστηκε το βιβλίο της κ. Μαρίας Τσούπη, "ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΛΙΘΟΓΛΥΠΤΑ - ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ Ανιχνεύοντας στο Ζαγόρι" Εκδ. ΕΦΥΡΑ Α.Ε. Ομιλητές ήταν ο κ. Ευάγγελος Αυδίκος, Ηπειρώτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και ο κ. Δημήτρης Ράπτης, λέκτορας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Συντονιστής ήταν ο κ. Γεώργιος Πατελοδήμος, Δημοτικός σύμβουλος και σύμβουλος φιλολόγων ν. Μαγνησίας. Πολλοί Ηπειρώτες παρευρεθήκαμε και παρακολουθήσαμε με ενδιαφέρον ένα αγνοημένο μέχρι τώρα κεφάλαιο της ιστορίας των Ηπειρωτών μαστόρων. Πολλοί απ' αυτούς, ως μέλη της κομπανίας των χτιστάδων, έφτασαν και στη Θεσσαλία. Έτσι το θέμα αυτό των πελεκάνων της πέτρας έχει μια ευρύτερη σημασία εφ' όσον η λιθογλυπτική τέχνη αποτελεί έναν τόπο "συνάντησης", τουλάχιστον, μεταξύ Ηπείρου και Θεσσαλίας.

Ειδικότερα όμως η πολυετής αυτή έρευνα της κ. Τσούπη φέρνει στο φως ένα αξιοπρόσεκτο και πρωτογενές υλικό για την περιοχή των Μαστοροχωρίων της Κόνιτσας και την ιστορία που

σημάδεψε η παρουσία των μαστόρων της πέτρας, σε όλες τους τις κατηγορίες. Η συγγραφέας παραθέτει αρχικά μια ενότητα από φωτογραφίες με οικοδομικές επιγραφές από το Ζαγόρι, κυρίως, οι οποίες, με βάση τα όσα λαξευμένα η εγχάρακτα αναγράφονται επιβεβαιώνουν την άποψη ότι ένα μεγάλο μέρος των αρχιμαστόρων που δούλεψαν στην περιοχή αυτή προέρχονταν από τα Μαστοροχώρια. Οι επιγραφές αποτελούν, λοιπόν, αδιάψευστα τεκμήρια για τον τόπο αυτό και τις δραστηριότητες των ανθρώπων σε συγκεκριμένη εποχή. Στις εικόνες διαβάζει κανείς τα χωριά Πλάβαλη, Βούρμπιανη, Μόλιστα Κασάνιανη, Πεκλάρι, Στράτσιανη, Ελεύθερο, αλλά και ονόματα αρχιμαστόρων-τεκτόνων όπως "τέκτων Ν. Βριζόνης", "Μαστορο-Βασίλη Λάμπρ", "Γεωργίου Δ. Γούσιας", "αρχιτεκτ. Α. Κ. Φρόντζου" και άλλων.

Γενικότερα το βιβλίο μέσα από τις 249 έγχρωμες σελίδες του αναδεικνύει τους δημιουργούς μιας σημαντικής ως προς τη μορφή αλλά και το περιεχόμενο καλλιτεχνικής έκφρασης, γνωστής από τα τέλη του 18ου αιώνα. Το πλούσιο φωτογραφικό υλικό δίνει μια συνολική εποπτεία για το αντικείμενο της μελέτης. Παράλληλα αποτελεί μια

αξιόλογη καταγραφή αντιπροσωπευτικών έργων της λιθογλυπτικής τέχνης η οποία αποτελεί στοιχείο της ιστορικής μνήμης του τόπου. Με δεδομένη δε την καταστροφή τους είτε τη φυσιολογική είτε για λόγους που έχουν σχέση με το σύγχρονο τρόπο δόμησης, το βιβλίο αποκτά μια διαχρονική σημασία. Ωστόσο, η αξία του δεν κρίνεται μόνο από την απλή καταγραφή λιθογλυπτών παραστάσεων αλλά, κυρίως, από το ότι αποτελεί την πρώτη ειδική έρευνα της ερμηνείας της παρουσίας των στην εξωτερική τοικοποιία θρησκευτικών και κοσμικών κτισμάτων

Πρωτίστως, στην εντυπωσιακή οπτική παρουσίαση των περιεχομένων συντείνουν οι λιθογλυπτες παραστάσεις που η συγγραφέας έχει εντοπίσει σε περιθυρώματα εκκλησιών, κτητορικές επιγραφές, αγκωνάρια, επίθυρα, παραστάδες εισόδων. Ειδικότερα καταγράφεται το πολυσήμαντο θεματολόγιο της τέχνης μέσα από σταυρούς, αγίους, πεντάλφες και άλλα θέματα που δραστηριοποιούν εξ αρχής το ενδιαφέρον για το ρόλο που μπορεί να έχουν τα θέματα αυτά.

Η παράθεση των εικόνων γίνεται με κριτήριο την εξελικτική πορεία της τέχνης από το χθες στο σήμερα. Από την ακμή στην επιβίωση. Αυτό δίνει την αφορμή να ενταχθεί η καλλιτεχνική

αυτή έκφραση στο θεσμικό πλαίσιο της παραδοσιακής κοινότητας, αλλά και της νεότερης κοινωνίας. Επισημαίνεται, δηλαδή, ότι στην πορεία του χρόνου η λιθογλυπτική διαφοροποιείται στη μορφή και το περιεχόμενο καθώς εντάσσεται σε διαφορετικές κοινωνίες, με διαφορετικές αντιλήψεις, αξίες και αισθητικά κριτήρια. Η κ. Τσούπη θεωρεί ότι η λιθογλυπτική - στο πλαίσιο της παραδοσιακής κοινότητας - είναι πρωταρχικά τεχνική αλλά παράλληλα και τέχνη. Την άποψή της τεκμηριώνει μέσα από αφηγήσεις μαστόρων - κυρίως από τα χωριά της περιοχής της Κόνιτσας - σχετικές με τον τρόπο που δούλευαν.

Η πρωτοτυπία της λογικής του βιβλίου βρίσκεται στη μέθοδο ανάλυσης του θέματός του. Γίνεται δηλαδή μια προσπάθεια για τη συμβολική προσέγγιση όλων αυτών των παραστάσεων. Αποδεικνύεται ότι η τέχνη σχετίζεται με τη σκέψη, το συναίσθημα, το χαρακτήρα της θρησκευτικής πίστης και λιγότερο με τις αισθητικές επιλογές των ανθρώπων. Αυτό ισχύει κυρίως για τη λιθογλυπτική του 18ου και 19ου αιώνα, εποχή κατά την οποία η τέχνη εντάσσεται σ' ένα συγκεκριμένο πολιτισμικό περιβάλλον και αξιακό σύμπαν. Έτσι, η γλυπτική της πέτρας λειτούργησε τότε ως ένας συμβολικός διάκο-

σμος στην εξωτερική τοικοποιία, κυρίως της πρόσοψης ναών και κατοικιών. Λιθανάγλυφοι φυλακτικοί σταυροί, φοβεροί δράκοντες, δικέφαλοι αετοί, κερουβείμ, προστάτες άγιοι, αποτρεπτικές του Κακού πεντάλφες και δύσμορφα προσωπεία λειτουργούν ως το "φυλαχτό" του κτίσματος προστατεύοντας τους ενοίκους. Γι' αυτό εντοιχίζονται στα "ανοίγματα" (πόρτες, παράθυρα), στα ευπαθή σημεία τους, απ' όπου μπορεί να εισβάλει το Κακό σε κάθε του μορφή(θανατικό, αρρώστια, βασκανία κ.ά) από τον έξω -δημόσιο χώρο στο έσω - ιδιωτικό. Με αφορμή αυτή τη συμβολική διάσταση της πρόσοψης-και ειδικά της εισόδου-ως οριακής ζώνης του έσω / έξω η συγγραφέας προχωρεί σε μια βαθύτερη ανάλυση του ρόλου των παραστάσεων σε ό,τι αφορά τον ναό και την κατοικία. Στη συνέχεια επισημαίνεται η σπανιότητα λιθόγλυπτων παραστάσεων από τις Ηπειρώτικες κρήνες, αλλά και τα γεφύρια. Το φαινόμενο δεν αφήνεται ανερμήνευτο, αλλά δίνονται εδώ εύστοχες ερμηνείες με κριτήριο διάφορους παράγοντες.

Στο κεφάλαιο με τίτλο "καλλιτεχνικό ύφος και κοινωνία" επισημαίνεται ότι η αισθητική αντίληψη και τελικά το ιδίωμα ενός τόπου είναι σε συνάφεια με τα ιστορικά του δεδομένα. Αυτά

διαμορφώνουν ένα πλαίσιο ζωής και ιδεών από το οποίο δε μπορεί να είναι ανεπηρέαστη η τέχνη σε κάθε της έκφραση. Την άποψη αυτή η συγγραφέας τεκμηριώνει με εικόνες από λιθανάγλυφες παραστάσεις και του Πηλίου. Όπως αναφέρει: "οι ίδιοι πελεκάνοι σε άλλες περιοχές πέρα από την Ήπειρο, θα προσαρμόσουν την τέχνη τους στα δεδομένα του εντόπιου πολιτισμού και ήθους,. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση των Ηπειρωτών μαστόρων στο Πήλιο, όπου στην τέχνη τους ενσωματώνουν και στοιχεία συμμόρφωσης στα πολιτισμικά δεδομένα του τόπου. Ο καταναλωτής, ως πηγή εισοδήματος γι' αυτούς, καθορίζει το χαρακτήρα του έργου τους που πρέπει να ανταποκριθεί στον ιδεολογικό προσανατολισμό και στην αισθητική αντίληψη του χρήστη".

Στην ενότητα με τίτλο "ο διάλογος με τη φύση" συνοψίζοντας σημειώνει: "η συχνή απεικόνιση ζωικών και φυτικών παραστάσεων έχει βέβαια ως έναυσμα την εξωτερική όψη των φυσικών προτύπων του άμεσου περιβάλλοντος των δημιουργών, όμως σε μια παραδοσιακή κοινότητα εκφράζει παράλληλα και τη σύμμετρη, μη εκμεταλλευτική σχέση του ανθρώπου με τη φύση". Έτσι η τέχνη πέρα απ' όλα γίνεται το μέσον για να καταστεί ορατή η ανθρώπινη

σκέψη, αλλά και το συναίσθημα. Ειδικότερα δε η θρησκευτική συνείδηση, ο χαρακτήρας της οποίας προσδιόρισε και το είδος των θεμάτων που αποτυπώθηκαν πάνω στην πέτρα. Τα θέματα αυτά πηγάζουν από ετερόκλητους χώρους. Αυτό είναι το συμπέρασμα του βιβλίου, το οποίο τεκμηριώνουν πολλές παραστάσεις σμιλεμένες στην τοιχοποιία εκκλησιαστικών και κοσμικών κτισμάτων.

Τελικά, πρόκειται για μια άξια λόγου έκδοση οποία αποτελεί προσφορά στο χώρο του επιστητού καθώς στηρίζεται σε μια μακρόχρονη ερευνητική εμπειρία είναι μια πολυδιάστατη ερμηνεία της καλλιτεχνικής αυτής δημιουργίας που συσχετίζεται με τα εκάστοτε κοινωνικά δεδομένα.

Το προλογικό σημείωμα υπογράφει ο ομ. Καθηγητής Βυζαντινής Αρχαιολογίας και Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Αθανάσιος Παλιούρας, ο οποίος μεταξύ των άλλων γράφει: "έτσι, ο αναγνώστης του παρόντος τόμου δεν θα μείνει απλός θεατής των εικόνων, αλλά θα γίνει κοινωνός των

αντιλήψεων και δεδομένων των ανθρώπων που τα δημιούργησαν και τα χρησιμοποίησαν. Θα γίνει γνώστης του εσωτερικού περιεχομένου, του ιδεολογικού και ψυχικού υπόβαθρου αυτής της αθέατης πλευράς πέρα από την εικόνα. Με τον τρόπο αυτό θα βιώσει και τη βαθύτερη λογική που κρύβουν".

Στα πλεονεκτήματα του βιβλίου σημαντικό ρόλο έχει ο μεστός, σαφής και λεξιλογικά πλούσιος λόγος. Είναι αξιοπρόσεκτο ότι ακόμα και οι λεζάντες προσφέρουν ενδιαφέρουσες και προσεγμένες εξηγήσεις. Η έκδοση αυτή καταξιώνει το περιεχόμενο κείμενο με την καλαισθησία της εικονιστικά πλούσιας και έγχρωμης δημοσίευσής του.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

Το βιβλίο μπορείτε να το βρείτε στα βιβλιοπωλεία "Σύγχρονη εποχή", "Παπασωτηρίου" και ΕΦΥΡΑ (4ο χιλιόμετρο Πανεπιστημίου, μετά το νοσοκομείο Δουρούτης τηλ. 2651068982).

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Βασ. Δημαράτου - Νικ. Ρεμπέλη
Ιστορία της Βούρμπιανης

Για την προμήθεια απευθυνθείτε
Ν. Ρεμπέλης, Κόνιτσα, Τηλ. 26550 23071
Δ/ση περιοδ. «ΚΟΝΙΤΣΑ»
Τιμή 15€

ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΤΥΧΕ ΑΠΟΛΥΤΑ ΤΟ ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΤΟ 40^ο

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ Δ/ΝΤΡΙΑΣ Ι. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ - ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΛΑ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

ΤΟ ΔΙΗΜΕΡΟ 13 κ 14 Ιουνίου 2006 (Τρίτη - Τετάρτη) οι μαθητές και μαθήτριες του 40ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών, που Διευθύντρια έχουν την Ηπειρώτισσα Εκπαιδευτικό κα Ιωάννα Μαργαρίτη - Μπούσμπουλα, πραγματοποίησαν επιτυχημένες εκδηλώσεις και απέσπασαν τα συγχαρητήρια του κόσμου που παρακολούθησαν, επισήμων που παραβρέθηκαν και της εκπαιδευτικής Κοινότητας. Μας καταπλήσσει κάθε φορά το συγκεκριμένο σχολείο, συγκεκριμένα από το 2003 και μετά τις ξεχωριστές εκδηλώσεις που κάνει και τα προγράμματα που εφαρμόζει στην εκπαίδευση, ιδιαίτερα τα περιβαλλοντικά, που με το Υπουργείο παιδείας και το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, εκτυπώνουν σε πολύχρωμα και πολυσέλιδα Λευκώματα που διανέμονται είναι τα λευκώματα: "Το σχολείο που μ' αρέσει", "Στη θάλασσα μια φορά..." κ.α.

Πρέπει να θυμηθούμε την ενθάρρυνση της Ηπειρώτισσας εκπαιδευτικού κας Ιωάννας Μαργαρίτη - Μπού-

σμπουλα, από την Κόνιτσα, όταν υπηρέτούσε στο Ειδικό Πειραματικό Σχολείο Μαρασλείου Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Αθηνών, στη μαθήτριά της Ελένη Αλεξίου, παιδί με μαθησιακή δυσκολία, τη Δυσλεξία, που κατανίκησε, ώστε να γράψει το βιβλίο "Ταξίδι στα σύννεφα" και απέσπασε τα συγχαρητήρια από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και την υπόλοιπη εκπαιδευτική Κοινότητα και τους Μαθητικούς Συλλόγους.

ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ μέρα των εκδηλώσεων (Τρίτη), το πρόγραμμα περιελάμβανε περιβαλλοντική εκπαίδευση και αγωγή υγείας το 40ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών και ειδικά η Ε'1 τάξη, ασχολήθηκε φέτος με την ανάδειξη του εξαιρετικά σημαντικού και πολύπλευρου ρόλου του νερού για τη ζωή πάνω στη γη, μέσα στο πλαίσιο του περιβαλλοντικού προγράμματος "Θα πούμε το νερό νεράκι;".Επικεντρώθηκαν στην παρουσίαση του προβλήματος της μείωσης των υδάτινων αποθεμάτων αλλά και της ρύπανσής τους. Ακολούθησαν

άλλες ενότητες.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ, 14-6-06, Διασκεδάσαμε με την "ΟΔΥΣΣΕΙΑ" που διασκεύασε και ανέβασε με μαθητές και μαθήτριες του 40ου Σχολείου η σκηνοθέτης του Εθνικού Θεάτρου Μαρία Βαρδάκα. Ακόμη με το "Αφιέρωμα στη Θάλασσα", που περιελάμβανε χορογραφίες, χοροκίνηση, αθλοπαιδιές και

τραγούδι. Στο διήμερο υπήρχε και έκθεση ζωγραφικής από μαθητές. Θερμά συγχαρητήρια στη Δ\ντρια κα Ιωάννα Μαργαρίτη και, τους συνεργάτες της εκπαιδευτικούς, τους μαθητές, και το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων, που συμπαρίστανται σε κάθε ενέργεια...

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

- **Γιάννη Λυμπερόπουλου**

“Ιππόκαμποι καλπάζοντες” - Τέσσερις Νουβέλες. 1) Αγωνίες σε χαλάρωση, 2) Εφιαλτική απόδραση, 3) Ποιανού είναι το πρόβλημα, 4) Οι δαίμονες της οδού Βουλιαγμένης.

- **Γιάννη Αναγνώστου** “Ο Μύθος του Κομμουνιστικού Κινδύνου στην Κατοχή και Μεταπολεμική Ελλάδα”.

Τηλ. συγγ. 26510 75947.

- **Φρειδερίκη Αγγέλη** “Χριστιανισμός και Ισλαμισμός στα χρόνια του Αλή-Πασά στα Γιάννενα”

Διάθεση: Δήμος Κόνιτσας.

- **Γιάννη Χρυσικόπουλου** “Οι Άγγλοι εις την Επάνησον”.

Ανάτυπο έκδοσης ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Περιοδικά: “Παρουσία” Τριμηνιαία έκδοση της Ένωσης Αιτωλοακαρνανικών λογοτεχνών)

- “ΚΟΥΑΡΙΟΣ” τ. 33-34.

- “ΝΕΟΧΩΡΙΤΙΚΑ” 2005 με Λαογραφικό περιεχόμενο Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Υπάτης “Η Οίτη”.

- “Το Ζαγόρι μας” τ. 335-336

- “ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ” τ. 24

- Πυροσβεστική Επιθεώρηση Τ. 116

Dr. ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος
Λέκτορας Οδοντιατρικής Α.Π.Θ.

Ι. Δραγούμη & Εγνατία
(Βαμβακά 1)
Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310 265 168
Κιν.: 6977 032 376

«Ο ΦΡΑΞΟΣ»

Μεγάλο δένδρο που αναπτύσσεται στα Ελληνικά δάση. Απαντάται κυρίως σε ορεινές περιοχές της Ηπείρου της Θεσσαλίας και της Αιτωλοακαρνανίας. Είναι επίσης κοινό στην Κεντρική και Βόρεια Ευρώπη. Μακρόβιο δέντρο που φτάνει σε ύψος περίπου και τα 6 μέτρα, με λείο γκριζωπό φλοιό. Τα φύλλα του είναι σύνθετα, περοειδή, με φυλλάρια οδοντωτά βαθυπράσινα. Τα άνθη του είναι λευκά και φύονται στις άκρες των ανθοφόρων βλαστών σε ταξιανθίες. Οι καρποί του επιμηκύνονται σε χαρακτηριστικό τρόπο. Ο Φράξος ή η Φράξινος χρησιμοποιείτο στο παρελθόν και στην πρακτική ιατρική, ως αντισηπτικό, υποκαθιστώντας το κινίνο, τονωτικό και στυπτικό. Σήμερα χρησιμοποιούνται περισσότερο τα φύλλα του, που έχουν διουρητικές, υπακτικές και στυπτικές ιδιότητες, ενώ θεωρούνται αποτελεσματικά για την αντιμετώπιση των ρευματισμών.

«ΘΥΜΑΜΑΙ»

Οι γιαγιάς και οι μανάδες στο Πεκλάρι, όταν έβλεπαν το λειρί της κότας να μαυρίζει, έκοβαν κλαριά Φράξου, τα έβάζαν στην κοπάνα με νερό και σε λίγες ώρες το νερό γίνονταν βαθυπράσινο -κινίνο- και οι κότες κακάριζαν και γενοβολούσαν. Ένας τέτοιος Φράξος βρισκόταν στην πλατεία του χωρι-

ού - στο μεσοχώρι-, σπάνιο δέντρο, τεράστιων διαστάσεων και ποιος ξέρει στα γέρικα κλωνάρια του, πόσους αιώνες κουβαλούσε! Κανένας δεν θυμάται πως βρέθηκε εκεί και κανένας δεν συνάντησε τέτοιο γέρικο δέντρο σ' ολόκληρη την περιφέρεια. Γενιές και γενιές Πεκλαριτών και όχι μόνο, ξεκουράστηκαν κάτω απ' το φιλόξενο φύλλωμά του.

Γενιές και γενιές τον θαύμαζαν και τον θεωρούσαν σαν μέλος της κοινωνίας του χωριού μας. Ήταν τόπος συνάντησης, ήταν θρύλος και μύθος, γιατί κάτω απ' το Φράξο λάβαιναν χώρα όλα τα μεγάλα γεγονότα του χωριού μας, γάμοι, βαφτίσια, πανηγύρια και κάθε είδους χαρμόσυνες εκδηλώσεις, με τους ήχους της Ηπειρώτικης παραδοσιακής μουσικής από την εποχή του ΣΟΥΛΙΟΥ μέχρι τους σημερινούς ΧΑΛΚΙΑΔΕΣ. Οι Πεκλαρίτες γλεντούσαν και γλεντούν με το δικό τους πρωτόγνωρο τρόπο. Ο ΦΡΑΞΟΣ μας δεν υπάρχει πια! Το γέρικο κορμί του δεν άντεξε στο χρόνο και στη μανία του Βοριά, που χρόνια και χρόνια μάταια προσπαθούσε να τον νικήσει. Όλα σ' αυτόν τον κόσμο έχουν αρχή και τέλος και ο γέρος Φράξος δεν άντεξε στην αρχή αυτή. Ας προσέχαμε, κανένας μας δεν πρόβλεψε, ότι και τα γέρικα δέντρα θέλουν φροντίδα. Άσπλα-

χνα φερθήκαμε στον παππού-Φράξο, δεν τον φροντίσαμε όσο έπρεπε. Με μια υποσύλωση - κοινώς Νταγιάκωμα- ο Φράξος μας θα συνέχιζε να είναι σημείο αναφοράς και συνάντησης. Θα συνέχιζε να είναι το σπάνιο μνημείο του χωριού μας. Στο μόνο χωριό που υπήρχαν και υπάρχουν ελάχιστα ακόμα σπάνια μνημεία της φύσης. Στον περίβολο του πολιούχου Αν-Γιώργη μας - ΑΛΩΝΤΖΙΑ - υπάρχουν ακόμη δυο, τρεις τεράστιες βελανιδιές: Λένε, ότι είναι οι ΔΡΥΑΔΕΣ του θεού Απόλλωνα της Δωδώνης. Η φύση προίκισε το χωριό μας με τα προνόμια αυτά. Ας τα σεβαστούμε. Έκπληκτος έμεινα, όταν ο παραδοσιακός Βαγγέλης Βουρδούκας με πήρε τηλέ-

φωνο και μου είπε “ΚΩΣΤΑ ευχαριστώ τον Αν-Γιώργη που και φέτος την αποκριά, με αξίωσε να βρεθώ στο όμορφο χωριό μας, στο πανηγύρι του Καρνάβαλου. Και φέτος τα παιδιά μας έδωκαν ρέστα - Καρνάβαλος- σωστό πανηγύρι - έκλαψα όμως, όταν αντιλήφθηκα, ότι κάτι έλειπε στο μεσοχώρι. Και έλειπε ο γερο- Φράξος, ο Φράξος που για μας τους γεροντότερους ήταν ο παππούς μας, ο πατέρας μας, το σύμβολό μας”.

- Ας είναι όμως, τα παιδιά του χωριού μας θα φροντίσουν για κάτι καλό. ΦΡΑΞΟ, όμως δεν πρόκειται να ξαναδούμε....

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΙΤΣΙΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Μαστοροχωρίων αισθάνονται την υποχρέωση να ευχαριστήσουν δημόσια τον συνδημότη μας **Χαράλαμπο Τσούκα του Ιωάννη** για την ανιδιοτελή προσφορά χρηματικού ποσού και την αγορά από το Δήμο μας **ενός καινούργιου φορητού ηλεκτροκαρδιογράφου για τις ανάγκες του Αγροτικού Ιατρείου Βούρμπιανης.**

Τέτοιες ενέργειες αποδεικνύουν την αγάπη των συνδημοτών μας για την γενέτειρά τους, αλλά και ότι τα αισθήματα αλληλεγγύης, συμπάραστασης και προσφοράς δεν έχουν εκλείψει από τους απανταχού Μαστοροχωρίτες.

Ο Δήμαρχος Μαστοροχωρίων
Κοσμάς Σδούκος

Εμπειρίες μιας παραμονής.

Έχει γίνει αναγκαιότητα τα τελευταία χρόνια το μεγαλοβδόμαδο να θέλω να το περνάω στην Κόνιτσα. Η ανυπέρβλητη ομορφιά του τοπίου αφ ενός και η θρησκευτική κατάλυξη που συναντάς όταν την επιζητείς αφετέρου συντελούν στη εσωτερική ανάγκη για απόδραση και ησυχασμό, στην απaráμιλλη ομορφιάς περιοχή αυτή της Ηπείρου.

Χαράματα της Κυριακής των Βαΐων με τα ανδόνια να συνεχίζουν την νυχτερινή τους συναυλία ξεκινήσαμε για την Μονή στην χαράδρα του Αώου. Ξέραμε ότι θα γινόταν η θ. Λειτουργία από τον μοναχό που ανεβοκατεβαίνει στην Μονή χωρίς να υπολογίζει κούραση, βροχές, χιόνια, ζέστες και το κακοτράχαλο μονοπάτι. Η μέρα που αχνοπρόβαλε πίσω από τις πανύψηλες κορφές των καταπράσινων βουνών φαινόταν πως θα ήταν υπέροχη. Η βουή του ποταμού μπλεγμένη με κελαϊδισμούς πουλιών, χτύπους κουδουνιών από τα λίγα γιδοπρόβατα που απέμειναν στην περιοχή, μας έκανε ανάλαφρο τον βηματισμό. Η οκτάχρονη μικρούλα της παρέας αμήχανη και φοβισμένη αφού πρώτη φορά θα περπατούσε "τόσο πολύ". Οι πανέμορφες ει-

κόνες, οι ήχοι της φύσης μες στην ησυχία της, ο καθαρός αέρας, κáιδευαν τις αισθήσεις μας και βέβαια της μικρής μας ορειβάτισσας που ενθουσιασμένη πρώτη οδηγούσε την ανάβαση. Φτάσαμε στη θέση Λάκκο και οι Κονιτώτες φίλοι της παρέας, μας εξηγούν για την χιονοστιβάδα που πριν δυο χρόνια ολόκληρη χαράδρα την έκανε πεδιάδα, αλλάζοντας παντελώς το τοπίο, μέχρι σημείου που και εκείνοι που έχουν χιλιοπερπατήσει και ξέρουν κάθε μονοπάτι να χάσουν τον προσανατολισμό τους.

Ο ποταμός, τα δέντρα και η χαράδρα όλα σκεπάστηκαν από το χιόνι μας εξηγούν δείχνοντας μας όλη την έκταση. Τότε κάποιοι από την Κόνιτσα έτρεξαν με μεγάλο κίνδυνο να φτιάξουν σκαλοπάτια πάνω στον τεράστιο όγκο του χιονιού, για να μπορέσουν να περάσουν να πάνε να δούνε τι κάνει ο καλόγερος μόνος στο μοναστήρι, αποκλεισμένος από την βαρυχειμωνιά. Αλήθεια τι υπέροχη για την εποχή μας πράξη αλληλεγγύης και αγάπης για τον συνάνθρωπο και μάλιστα σε συνθήκες που οι περισσότεροι από εμάς θα προτιμούσαμε την θαλπωρή της ζεστασιάς. Συνεχίζουμε την διαδρομή

μας συντροφιά πάντα με το τραγούδι του ποταμού, το ελαφρύ χαιρετισμό των φύλλων από το πρωινό φύσημα του αέρα, ζούμε το όνειρο μακριά από την απαίσια καθημερινότητα της πόλης. Σε κάθε βήμα αισθάνεσαι την ανάγκη να ευχαριστήσεις τον Θεό, για την ομορφιά που τόσο απλόχερα μας χάρισε.

Να το Μοναστήρι, φώναξε χαρούμενη η μικρή της παρέας τρέχοντας να μπει στον προαύλιο χώρο του.

Φτάσαμε.

Σωροί από κοσκινισμένη άμμο στο προαύλιο σε κάνουν να αναρωτηθείς ποια δύναμη είναι αυτή που σπρώχνει τον καλόγερο ή και τους ανθρώπους να κουβαλήσουν εκεί πάνω όλα αυτά τα υλικά για να συντηρήσουν το Μοναστήρι. Και τι αντίθεση βέβαια με εμάς που ένα σάκο με λίγο κολατσιόμην πεθάνουμε και της πείνας για μισή μέρα- είχαμε στην πλάτη και αυτό μας κούρασε. Η είσοδος στον Ναό ήταν μια μοναδική εμπειρία. Μισοσκόταδο, κόσμος αρκετός όλων των ηλικιών, λίγα μικρά κεράκια προσπαθούν να φωτίσουν το χώρο. Ανάψαμε ένα κεράκι σαν ένα ελάχιστο ευχαριστώ στον Ύψιστο. Όλα λιτά και ταπεινά, η παρουσία των πιστών, η γλυκιά μελωδία των ψαλμών, η παρουσία του Ιερέα. Ιερή συγκίνηση, ψυχική αγαλλία-

ση και έντονη η αίσθηση πως εδώ ψηλά πρέπει να είσαι πιο κοντά στον Θεό, γαληνεύει την ψυχή και παρακαλές να μην τελειώσει τούτη η μυσταγωγία. Είναι όλα τόσο όμορφα και γαλήνια, γι αυτό δεν είναι τυχαίο πως πολλοί πιστοί ανεβαίνουν μέχρις εδώ. Μετά την Θ. Λειτουργία ο καφές στο αρχονταρίκι, η συζήτηση, η θέα των πανύψηλων κορφών, όλα είναι υπέροχα. Το νερό της βρύσης θολό από την πίεση, αφού έρχεται ποιος ξέρει από πόσο ψηλά από το βουνό, ανησύχησε κάποιους μήπως δεν είναι υγιεινό. Όταν έχεις συνηθίσει στο "καθαρό νερό" της πόλης προβληματίζεσαι με το τρεχούμενο νερό των απάτητων βουνοκορφών. Η ώρα περνούσε και κατηφορίσαμε το μονοπάτι της επιστροφής. Ο ήλιος που μεσουρανούσε μας χτύπαγε με τις ακτίνες του, η μέρα ζεστή, οι μέλισσες είχαν αρχίσει την πολιορκία των λουλουδιών, η άνοιξη σε όλο της το μεγαλείο. Καθώς πλησίαζε το τέλος της επιστροφής μια γλυκιά μελαγχολία για την ομορφιά που για λίγο ζήσαμε, αλλά και μια γλυκιά προσημονή για την εβδομάδα των Παθών που άρχισε.

Το βράδυ, όπως και κάθε βράδυ της Μ. Εβδομάδας η ακολουθία στην Ι. Μονή Μολυβδοσκεπάστης είναι μια άλλη ξεχωριστή εμπειρία. Χωρίς τα ε-

κτυφλωτικά φώτα, δίχως αστραφτερές καδένες και περικεφαλαίες, η απλή και ταπεινή παρουσία του Ιερομόναχου και της συνοδείας του μαγνητίζει τους πιστούς και τους μαζεύει εκεί όχι μόνο από την γύρω περιοχή αλλά και από όλη τη χώρα. Η τρεμάμενη φωνή του Ιερέα στο "Σήμερα κρεμάται επί ξύλου..." ή στο "Η ζωή εν τάφω..." σε κάνουν να ζεις έντονα το Θείο δράμα, να προβληματίζεσαι και μέσα σου να φωτίζει ένας άλλος δρόμος στο σύντομο πέρασμα από την ζωή. Δρόμος απλός ήσυχος, γαλήνιος, πανέμορφος, πολύ διαφορετικός από αυτόν που η καθημερινή απληστία μας σπρώχνει να ακολουθούμε. Μετά είναι και το κήρυγμα του Ιερέα που με λόγια απλά, παίρνοντας αφορμή από τα λόγια του Ευαγγελίου αναφέρεται στα καθημερινά προβλήματα που ο σύγχρονος άνθρωπος αντιμετωπίζει. Λόγος ουσιαστικός όχι αποξενωμένος από την σύγχρονη ζωή, μακριά από την ξύλινη και βαρετή γλώσσα των κηρυγμάτων των φυλλαδίων της Ιεράς Συνόδου,

βοηθητικός για να αντιμετωπίσεις πολλές από τις δυσκολίες της καθημερινότητας μας.

Αυτές οι εμπειρίες που μένουν βαθιά χαραγμένες μέσα σου, αυτές οι εικόνες είναι που φέρνουν το λαό κοντά στη εκκλησία, σε αντίθεση με την εικόνα του αρχηγού Χριστόδουλου και πολλών Δεσποτάδων που φορτωμένοι με ασήμι και χρυσό, μέσα σε αστραφτερές λιμουζίνες, με πλειάδα συνοδών συνθέτουν ένα αποκρουστικό κοσμικό θέαμα για τους πιστούς, ξένο με το πνεύμα της εκκλησίας. Πώς να μην σε απωθεί η μανία με την δημοσιότητα του αρχηγού, οι χλιδάτες διακοπές στο Παρίσι, οι βίβες με τις πισίνες ιεραρχών και τόσα άλλα. Ευτυχώς όμως που υπάρχουν οι ταπεινοί ιερείς, πραγματικοί φάροι της εκκλησίας, που μοχθούν για να μας οδηγήσουν με ασφάλεια ανάμεσα από τους πολλούς σκοπέλους του σύγχρονου τρόπου ζωής, στον τελικό προορισμό μας μετά το σύντομο ταξίδι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΕΤΣΑΣ ΕΥΒΟΙΑ

ΦΩΤΗΣ ΡΟΥΒΑΛΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Ειδικευθείς επι βετία εις Ν.Υόρκη, ΗΠΑ

στο υπερηχογράφημα καρδιάς

και στις καρδιακές παθήσεις εμβρυϊκής και παιδικής ηλικίας

Πτυχιούχος AMERICAN BOARD OF PEDIATRIC CARDIOLOGY

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 69
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλ. 2310 229009
Κιν. 6947 700997

Η Ζέρμα (συνοπτική ιστορία)

Η Ζέρμα είναι από τα γραφικότερα χωριά της επαρχίας Κόνιτσας και του Δήμου Μαστοροχωρίων.

Είναι χτισμένη στους πρόποδες του Βουνού Αρένες του Γράμμου πάνω από την κοιλάδα του Σαραντάπορου, στην ανατολική τοποθεσία τα “κρούσιανα” σε υπέροχη και μαγευτική τοποθεσία ώστε να αγναντεύεις όλα τα βουνά της επαρχίας Κόνιτσας. Είναι σε υψόμετρο 1040 μέτρα συνδέεται με ασφαλτοστρωμένο αμαξωτό δρόμο με το εθνικό οδικό δίκτυο Ιωαννίνων-Κοζάνης από το οποίο απέχει 4 χιλμ. Επίσης απέχει 45 χιλμ. από την Κόνιτσα και 105 χιλμ. από τα Ιωάννινα.

Η ονομασία του χωριού μέχρι το 1950 ήταν “Η ΖΕΡΜΑ” μετά ονομάστηκε ΠΛΑΓΙΑ και τώρα το νέο χωριό λέγεται “ΖΕΡΜΑ” και το παλιό χωριό

“ΠΛΑΓΙΑ”. Το χωριό μας γιορτάζει της 15 Αυγούστου.

Μια από τις ωραιότερες εκδηλώσεις οργάνωσε τον περασμένο χρόνο ο Παπαδημητρίου Ιωάννης και ο αδελφός του Δημήτριος Παπαδημητρίου με τη συμμετοχή του μουσικού συγκροτήματος του χωριανού μας Θωμά Βλαχόπουλου στις 14/8/05. Στο πανηγύρι που γιορτάζουμε κάθε χρόνο 15 Αυγούστου (της Παναγίας Θεοτόκου).

Παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος Μαστοροχωρίων ο κος Κοσμάς Σδούκος, ο αντιδήμαρχος Σίμος Χαράλαμπος, ο πρόεδρος της Κοινότητας Παπαδημητρίου Χαράλαμπος και άλλοι σύμβουλοι. Ο πρόεδρος του Συλλόγου Ιωαννίνων Κώστας Παπαδημητρίου και σύμβουλος Δήμου Μαστοροχωρίων, ο πρόεδρος του Συλλόγου Καστοριάς Κώστας Παπαθανασίου.

Στο χορό παραβρέθηκαν χωριανοί συγγενείς και φίλοι από άλλα χωριά: Λυκόρραχη, Δροσοπηγή, Οξυά, Θεοτόκου, Λαγκάδα, Πυρσόγιαννη, Ασημοχώρι και πολλά άλλα.

Όλοι με μεγάλη χαρά ακούγανε τα δημοτικά τραγούδια και με πολύ κέφι χορέψαμε ως τις πρωϊνές ώρες.

Το χορευτικό συγκρότημα του χωριού άνοιξε το χορό με τον Πρόεδρο του Συλλόγου της Αθήνας τον Ηλία χάτσιου. Τα κορίτσια από το χορευτικό συγκρότημα φορώντας την παραδοσιακή στολή και τα κοσμήματα, χόρεψαν λεβέντικα ενθουσιάζοντας τους παραβρισκόμενους.

“Μπάτε τσιούπρες στο χορό, τώρα που έχετε καιρό. γιατί ταχιά παντρεύεστε σπιτονοικοκυρεύεστε”

Το χωριό μας έχει μία ωραία πλατεία, πολιτιστικό κέντρο, την καινούρια εκκλησία Αγ. Δημήτριο, ένα ιστορικό πέτρινο γεφύρι που έως και σήμερα είναι σε καλή κατάσταση και το Μοναστήρι Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου το οποίο είναι χτισμένο από το 1618. Υπάρχουν όμως ακόμα πολλά προβλήματα που περιμένουν τη λύση τους από τους αρμόδιους του Δήμου Μαστοροχωρίων.

Έχω την πεποίθηση ότι όλα αυτά τα προβλήματα θα αντιμετωπιστούν το ταχύτερο καθώς και η σωτηρία του Μοναστηριού. Στο χωριό μας η καθαρή ατμόσφαιρα, το όμορφο περιβάλλον, η επικοινωνία,

η συντροφιά, η διασκέδαση, η γνωριμία ενός νέου τόπου και νέων ανθρώπων δίνουν μια ξεχωριστή αίσθηση χαράς.

Μια επίσκεψη στο χωριό μας είναι μια πρωτόγνωρη εμπειρία για κάθε επισκέπτη.

**Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Ηλίας Μ. Χάτσιος**

ΠΟΛΛΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΣΚΟΠΟ

Το χωριό μας έχει τρεις Συλλόγους. Πρώτος είναι ο Σύλλογος της Αθήνας με πρόεδρο τον Ηλία Χάτσιο. Δεύτερος ο Σύλλογος Ιωαννίνων και χωριού με πρόεδρο τον Κώστα Παπαδημητρίου. Τρίτος Σύλλογος Καστοριάς με πρόεδρο τον Κώστα Παπαθανασίου. Εμάς τους Ζερματινούς ίσως να μας κατηγορεί κανείς ότι υστερούμε σε ορισμένα πράγματα αλλά όχι στο θέμα των Συλλόγων τα τελευταία χρόνια. Πολλά μέλη αδιαφορούν για τον Σύλλογο ενώ όλοι αυτοί οι σύλλογοι δεν έχουν άλλο σκοπό παρά να προσφέρουν εθελοντικά τις εργασίες τους σε διάφορα κοινωφελή έργα που έχει ανάγκη ο τόπος μας, το χωριό μας.

Οι προσπάθειες αυτές μας παρηγορούν όλους διότι βλέπουμε έτσι πως υπάρχει μια μεγάλη πλειοψηφία Δημοτών που αγαπούν τον τόπο τους και το χωριό.

Εκείνο όμως που κάνει να αναρω-

τιέται κανείς είναι το εξής: αφού όλοι έχουν ένα σκοπό, δε θα ήταν προτιμότερο ορισμένοι Σύλλογοι που συγγενεύουν μεταξύ τους να ενωθούν φτιάχνοντας έτσι ένα ισχυρό Σύλλογο; πρέπει να δείχνουν συμπαράσταση σε κάποιο από τα μέλη που έχει ανάγκη. Το σκοπό αυτόν έχει ο σύλλογος.

Ας μην ξεχνούμε πως μπαίνοντας μέλος σε κάποιο Σύλλογο θα πρέπει πρώτα να αναλογιστούμε τις ευθύνες μας, διότι θα χρειαστούν και ορισμένες θυσίες που πρέπει να κάνουν. Εάν το κάνουμε αυτό θα είμεθα βέβαιοι πως θα πετύχουμε πολλά πράγματα.

Δε θέλω μ' αυτά φυσικά να κρίνω τους Συλλόγους, αλλά ούτε και τα μέλη που απαρτίζουν αυτούς διότι όλα τα μέλη είναι αξιόπιστα πρόσωπα και τα περισσότερα από αυτά διαθέτουν και αρκετή μόρφωση. Γιαυτό τους αφήνω να το σκεφτούν μόνοι τους και να πράξουν αυτό που συμφέρει στον τόπο μας και στο χωριό μας.

**Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Ηλίας Μ. Χάτσιος**

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

Στο το χωριό μας Ζέρμα τα πλεκτά ήταν τομέας με μεγάλο ενδιαφέρον. Μπορεί να μην είχαν τη σημερινή έκταση και διάδοση, μα απασχολούσαν σοβαρά το γυναικείο δυναμικό. Αν αναλογιστούμε πως εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν έτοιμες κάλτσες, καταλαβαίνουμε τη σοβαρότητα του ότι οι γυναίκες - κοπέλες έπρεπε να πλέξουν κάλτσες για όλη την οικογένεια. Η επιδεξιότητα στο πλέξιμο ήταν πρωτοφανής. Καθισμένες ή περπατώντας έπλεκαν, ρίχνοντας κάπου κάπου και καμιά ματιά στο πλεκτό και η δουλειά προχωρούσε χωρίς λάθη. Έπλεκαν και δανιέλλες που στόλιζαν τα γυναικεία ρούχα και τα διακοσμητικά πετσετάκια του σπιτιού. Αυτές ήταν οι ασχολίες των κοριτσιών.

Τα κεντήματα συνέχιζαν τη Βυζαντινή παράδοση στην τεχνοτροπία και στις παραστάσεις ο δικέφαλος αετός δεν απόλειπε σχεδόν ποτέ. Κεντίδια γίνονταν και στα ρούχα (φούστες, ποδιές, μπλούζες) που φορούσαν, μα πιο πολύ στα γιορτινά.

Ηλίας Μ. Χάτσιος

Δραστηριότητες Εξωραϊστικού και Φίλοπρόοδου Συλλόγου Κόνιτσας

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, κατά τους θερινούς μήνες, ο Σύλλογος μας, δραστηριοποιείται εκτός των άλλων, με την πραγματοποίηση διήμερων (προσκυνηματικών) κυρίως εκδρομών, επισκεπτόμενος διάφορα μέρη της πατρίδος μας. Έτσι λοιπόν και φέτος πραγματοποιήθηκε την 17 & 18 Ιουνίου από μέλη και φίλους του Συλλόγου μας διήμερη εκδρομή στην Χαλκίδα. Ποιό συγκεκριμένα την 17 Ιουνίου με τουριστικό πούλμαν, 50 περίπου άτομα αναχωρήσαμε από την Κόνιτσα και με στάσεις στην Αμφιλοχία και την Αράχοβα για πρωινό και ξεκούραση, φτάσαμε αργά το μεσημέρι στην Ιερά Μονή Τιμίου Σταυρού στα Βάγια Θηβών, στην οποία είναι Ηγουμένη η συντοπίτισσά μας Ιερωνύμη (Ελένη) Γκόγκου. Η χαρά όλων μας ήταν απερίγραπτη όταν αντικρίσαμε την γερόντισσα Ιερωνύμη με την συνοδεία της να μας υποδέχονται με καμπανο-

κρουσίες. Άπαντες συγκινήθηκαν και δάκρυσαν βλέποντας ένα δικό τους άνθρωπο να ηγείται μιας αρίστης Μοναστικής Αδελφότητας τόσο μακριά από την πατρίδα μας και με τόση επιτυχία. Αφού προσκυνήσαμε στο καθολικό της Μονής, εν συνεχεία η γερόντισσα με τις αδελφές της, παρέθεσαν σε όλους μας λουκούλλειο γεύμα. Ακολούθως προσφέρθηκε καφές και γλυκό στο αρχονταρίκι της Μονής, αντιηλλάγησαν κάποια δώρα και μας ομίλησε η γερόντισσα. Στη συνέχεια και αφού πήραμε κάποια ενθύμια, αναχωρήσαμε κατευθυνόμενοι, με την υπόσχεση πως σύντομα θα ξανασυναντηθούμε.

Μετά, κατευθυνθήκαμε προς Αλίαρτο, και πριν φθάσουμε στην πόλη της Χαλκίδας, περάσαμε από το Ακραιφνιο Θηβών και ειδικότερα από την Ι. Μ. Πελαγίας, στην οποία είχαμε την χαρά να δούμε την άλλη συντοπίτισσα μας εκ Καστανέας Μασσι/ριων Ηγουμένη Φωτεινή (Χαρούλα) Ντέμου. Η εγκαρδιότητα με την οποία μας περιέβαλαν τόσο η γερόντισσα όσο και οι αδελφές και σ' αυτό το Μοναστήρι δεν περιγράφεται. Γνωρίζαμε άλλωστε την αγάπη τους και από παλαιότερη επίσκεψη μας. Αφού παραμείναμε για λίγη ώρα και εκεί, και λάβαμε άπαντες διάφορα δώρα από την γερόντισσα, αναχωρήσαμε για την Χαλκίδα. Εκεί θαυμάσαμε για λίγο τα νερά της θάλασσας τα οποία ανά χρονικό διάστημα αλλάζουν ροή, και αφού περιηγηθήκαμε την πόλη, αναχωρήσαμε για τον Άγιο Ιωάννη το Ρώσο στο Προκόπι Ευ-

βοίας όπου και διανυκτερεύσαμε.

Την επομένη μέρα 18 Ιουνίου και αφού τελείωσε η Θ. Λειτουργία εκεί, αναχωρήσαμε για την Αιδηψό, όπου παραμείναμε και γευματίσαμε στις εκεί παραθαλάσσιες ταβέρνες. Στη συνέχεια με το πλοίο (1 ώρα διαδρομή περίπου) περάσαμε στην Αρκίτσα, και από εκεί μέσω Λαμίας, ανεβήκαμε στην Ι.Μ. Αγάθωνα, όπου είδαμε συν τοις άλλοις το θαυμαστό γεγονός της αυθαρμοποιήσεως του σκηνώματος του επί δεκαπενταετίας και πλέον κοιμηθέντος Ιερομόναχου π. Βησσαρίωνα Κορκολιάκου που προσφάτως ήρθε στην επιφάνεια. Ακολουθώντας μέσω Καρδίτσας, Τρικάλων, Καλαμπάκας, Μετσόβου και Ιωαννίνων, επιστρέψαμε στην Κόνιτσα πολύ αργά το βράδυ.

Όπως και στο παρελθόν έχουμε τονίσει, ο Σύλλογος μας, με τις μικρές δυνατότητες που έχει, θα προσπαθεί με τον τρόπο του να συμβάλλει στα κοινωφελή έργα του τόπου μας, βάζοντας και αυτός ένα μικρό λιθαράκι στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων

της περιοχής μας. Και η πραγματοποίηση τέτοιων εκδρομών θέλουμε να πιστεύουμε πως σ' αυτό συμβάλλει. Δεν ξεχνούμε όμως και δεν θα πάψουμε ποτέ να το λέμε, πως τα κοινωφελή έργα απαιτούν την συμβολή όλων μας. Εμείς θα συνεχίσουμε μαζί με τις άλλες δραστηριότητές μας, και την διοργάνωση διαφόρων τέτοιων εκδρομών. Αγαπούμε τον τόπο μας και, τους συμπατριώτες μας και θα προσπαθούμε για την μεγαλύτερη πρόοδο μας. Υποσχόμαστε συνεχή και συνεπή αγώνα. Πιστεύουμε πως και άλλοτε όταν εκδράμουμε, η συμμετοχή των μελών και φίλων του Συλλόγου μας, θα είναι μεγαλύτερη.

Κλείνοντας ευχαριστούμε για άλλη μια φορά, όλους όσους μετείχαν στην εκδρομή αυτή του Συλλόγου μας, κυρίως όμως τις δύο Γερόντισσες συντοπίτισσες μας Ιερωνύμη (Ελένη) Γκόγκου & Φωτεινή (Χαρούλα) Ντέμου, οι οποίες μας έδειξαν τι πραγματικά σημαίνει αγάπη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΥ Με τους Κερασοβίτες Αφούς Φιλιππίδη

Ο «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ» σ' αλήθεια μας ξαφνιάζει από ό,τι κάθε φορά μας παρουσιάζει.

Είσι και πριν λίγες μέρες, συγκεκριμένα στις 3 Μαρτίου 2006 στην κατάμεστη αίθουσα της Ε.Η.Μ. στα Ιωάννινα μας παρουσίασε ή μάλλον μας έτερψε με το καθ' όλα μουσικό του πρόγραμμα. Σ' αυτή την εκδήλωση δεν παρέστησαν οι Αρχές και οι εξουσίες του τόπου μας. Πού να πρωτοπάνε κι αυτοί, ας είναι καλά ο "Αϊ-Λαός".

Ο Πολύβιος Καρράς, Πρόεδρος του ως άνω Συνδέσμου έκαμε την έναρξη αυτής της εκδηλώσεως, ο οποίος παρά το βαθύ του πένθος, ο ξαφνικός θάνατος του πατέρα του, και από τη θέση αυτή τον συλλυπούμεθα, όπως πάντα, χωρίς στόμφο και προσπάθεια επιδείξεως και αφού ευχαρίστησε τους προσελθόντας, αναφέρθηκε εν συντομία σε παρόμοιες εκδηλώσεις τις οποίες ο Σύνδεσμος επραγματοποίησε τα τελευταία χρόνια.

Κι έπειτα οι εκλεκτοί καλλιτέχνες ο Νίκος Φιλιππίδης από το Κεράσοβο Κονίτσης, κλαρίνο, ο Παναγιώτης Λάλεζας, από την Αρχαία Κόρινθο, τραγούδι, ο Κώστας Φιλιππίδης επίσης από το Κεράσοβο Κονίτσης, λαούτο και

ο Βασίλης Σμάνης λαούτο και τραγούδι, όλοι τους με πλούσιο καλλιτεχνικό μπρώο, αποτελούντες μια τέλεια συντονισμένη ορχήστρα, άρχισαν την παράσταση. Το ρεπερτόριό τους ήταν επιλεγμένο από δίσκους γραμμοφώνου αρχάς του 20ου αιώνας, δημοτικά τραγούδια, τα οποία και τότε εκλεκτοί καλλιτέχνες τα τραγούδησαν. Τι άλλο καλύτερο από το να φθάνεις στις καθάριες πηγές της μουσικής και του τραγουδιού. Και τέτοια γνήσια κι αληθινά δημοτικά τραγούδια μας είπαν: ο Σκάρος, Κλέφτες βγήκαν στα βουνά, Ήλιος, Πουλί μου ξένο, Να ήταν τα νιάτα δυο φορές. Μην τον είδατε παιδιά, Γιατρέ πάρε τα γιατρικά σου. Για σε Γιαννιωτοπούλα μου, το λαγιαρνί και άλλα.

Το ένα καλύτερο από το άλλο. Τραγούδια που ο χρόνος δεν τα πείραξε και ούτε θα τα πειράξει, μεστά περιεχομένου, βγαλμένα μέσα από τα φυλλοκάρδια του λαού.

Όλα εκφράζουν τα αισθήματα χαράς, λύπης και πόνου εκείνων των αγνών και κατά πολύ καταπιεσμένων ανθρώπων της υπαίθρου και των αστικών κέντρων.

Η απόδοση εκ μέρους των καλλιτεχνών ήταν εξαιρετική.

Ο Νίκος Φιλιππίδης, άριστος δεξιοτέχνης του κλαρίνου, έκλεισε την παράσταση.

Ο αδελφός του Κώστας Φιλιππίδης με το λαούτο, αθόρυβα και χωρίς προσπάθεια ανταγωνισμού εναρμονίζοντα πλήρως με τον Νίκο.

Ο Βασίλης Σμάνης, από τη Στερεά Ελλάδα, με το λαούτο, το ίδιο όπως κι ο Κώστας, μόνον που κάποτε σταματούσε το λαούτο, προλόγιζε το τραγούδι και με την απαλή φωνή του το τραγουδούσε.

Και τέλος ο Παναγιώτης Λάλεζας, από την Αρχαία Κόρινθο, με την κρυστάλλινη φωνή του, τραγουδούσε άνετα και όπως ακριβώς τα απέδιδαν στο

γραμμόφωνο, οι παλαιοί εκείνοι λαϊκοί μουσικοί, οι οποίοι σχολαστικά κρατούσαν τις παραδοσιακές νότες.

Ο συγχρονισμός και η αρμονία του καθενός καλλιτέχνη, αποτέλεσαν ένα υπέροχο μουσικό άκουσμα που επί δύο περίπου ώρες έτερψε τους φίλους του παραδοσιακού δημοτικού τραγουδιού.

Θερμά συγχαρητήρια σε όλους, τόσο στους οργανωτές (μέλη του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισίων), όσο και στους καλλιτέχνες, με την ευχή να τους ματακούμε!

Ιωάννης Παπαϊωάννου
Κόνιτσα, Μάρτιος 2006

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Άρκετοί συνδρομητές, έχουν 3,4,5... χρόνια να στείλουν τη συνδρομή τους. Με λύπη μας θα αναγκαστούμε να διακόψουμε την αποστολή του περιοδικού.

Λόγω του μεγάλου κόστους στην έκδοση του περιοδικού μας (αύξηση χαρτιού, ταχυδρομικών κ.λ.π.) είμαστε υποχρεωμένοι να αυξήσουμε την ετήσια συνδρομή εσωτερικού σε 15 € και εξωτερικού 30 € ή 40 \$.

Η Συντακτική Επιτροπή

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΩΤΗΡΑΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Πολλές φορές από το περιοδικό μας έχουμε γράψει για την ξενιτιά και τα Δημοτικά μας τραγούδια.

Όμως όσες φορές κι αν τα γράψαμε και γράφουμε, είναι πάντα επίκαιρα. Παλιά τραγούδια της ξενιτιάς, για τον αποδημισμό, που ως κοινωνικό φαινόμενο, από τα αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα έχει αιτία οικονομικά ή πολιτικά ή και τα δύο μαζί. Έχει βαθειές ρίζες και όλοι τραγουδούσαν, για να διασκεδάσουν τους μαύρους γονείς, ή τις νέες γυναίκες, που αποχωρίζονταν τους δικούς τους και να τους παρηγο-

ρήσουν για τον ζωντανό χωρισμό που:
ο ζωντανός ο χωρισμός
παρηγοριά δεν έχει

και περίμεναν και περίμεναν την επιστροφή καρτερικά, χρόνια ολόκληρα, οι γυναίκες πότε να επιστρέψουν από τα ξένα οι άνδρες τους και σύμφωνα με τ' αυστηρά ήθη της εποχής και του τόπου έμειναν πιστές.

Όμως η περιπλάνηση στην ξενιτιά και τα βάσανα έκαναν αγνώριστον τον ξενιτεμένον. Σ' ένα τέτοιο "αναγνωρισμό", αναφέρεται το πάρα κάτω δημοτικό τραγούδι.

*Μαλαματένιος αργαλειός κι ελεφαντένιο χτένι,
κι ένα κορμί αγγελικό κάθεται και γυφαίνει.*

Πραμματευτής edιάβαινε στο Μαύρο του καβάλλα.

Κοντοκρατάει το Μαύρο του και τήνε χαιρετάει.

- Καλή σου μέρα, κόρη μου. Καλώς τον ξέν' οπούρθε

- Κόρη, για δεν παντρεύεσαι, δεν παίρνεις παλληκάρι;

- Κάλλιο να σκάση ο Μαύρος σου, παρά το λόγ' οπούπες!

Άντρα'χω γώ στην ξενιπειά και δέκα χρόνους λείπει,

ακόμα δυό τον καρτερώ, στους τρείς τον παντεχαίνω,

και μες στους τρεις αν δεν ερθή τα μαύρα θα φορέσω.

- Κόρη μ' απέθανε άντρας σου εδώ και πέντε χρόνους,

κι εγώ του δάνεισα πανί, μου'πε να μου το δώσης.

εγώ κερί του δάνεισα, μου'πε να με πληρώσεις.

- Πανί, κερί αν του δάνεισες, εγώ θα σου το δώσω,

και το φιλί, αν του δάνεισες, αυτός να σου το δώση.

- Κόρη, εγώ είμ' ο άντρας σου, εγώ είμαι κι ο καλός σου.

- Αν είσ' εσύ ο άντρας μου, αν είσ' εσύ ο καλός μου

Πες τα σημάδια του σπιτιού και τότες να πιστέψω
- Έχεις μηλιά στην πόρτα σου, μηλιά μέσ' την αυλή σου.
Έχεις και χρυσοκάντηλο μέσα στην κάμαρή σου.
- Αυτά τα ξαίρ' η γειτονιά, τα ξαίρ' ο κόσμος όλος.
Πές μου σημάδια του κορμιού και τότες να πιστέψω.
- Έχεις ελιά στα στήθη σου κι ελιά στην αμασχάλη,
κι ανάμεσα στα δυο βυζιά σπειρί μαργαριτάρι.
- Εσύ, εσ' είσ' ο άντρας μου, έλα στην αγκαλιά μου.

Της πιστής αυτής προσμονής υπάρχουν και εξαιρέσεις. Χρόνια και χρόνια οι νέες γυναίκες περιμένουν την ποθητή επιστροφή των συζύγων.

Ακόμα δυό τον καρτερώ,
στους τρείς τον παντεχαίνω.

Όμως ο νόστος αργεί και από την ξενιτιά ουδέ γράμμα έρχεται, ουδέ αντιλογία, που σημαίνει συχνά ότι ο ξέ-

νος έχει πιαστεί στα δίχτυα κάποιας άλλης αγάπης, ή που περιπέτειες τον έχουν κάνει άφαντο. Και τότε η νέα γυναίκα υφαίνει κι αυτή τον έρωτά της.

Μα την τελευταία στιγμή λειτουργεί η πυξίδα της επιστροφής, και ο ξένος διασχίζει τα βουνά και φτάνει επάνω στα στέφανα και βρίσκει την καλή του.

Σ .ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Το Γεφύρι» Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκιγκ, κ.λπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου στη Κόνιτσα
Τηλ. 26550 23780

ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ: ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ

ΙΔΡΥΣΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ
ΣΩΤΗΡ. ΦΑΣΟΥΛΗ

Το Νεοελληνικό Λαογραφικό Μουσείο που λειτουργεί στο Δ.Δ. Κεφαλοχωρίου του Δήμου Μαστοροχωρίων, έχει συσταθεί αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία “ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ-ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ” Δημητρ. Θ. Φασούλη και Δημητρ. Β. Φασούλη και χάριν συντομίας θα φέρει το τίτλο “ΦΙΛΟΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΦΑΣΟΥΛΗ” μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Η εγκατάσταση είναι στο σπίτι του Δημ. Θ. Φασούλη στο Κεφαλοχώρι - Κόνιτσας και στον περιβάλλοντα χώρο του σπιτιού. Ειδικός σκοπός είναι η διατήρηση του νεοελληνικού ιστορικο-λαογραφικού μουσείου σαν “ΚΙΒΩ-

ΤΟΥ” διάσωσης μελέτης προβολής και κατάδειξης του Εθνικού Πολιτισμού από της εποχής Τουρκοκρατίας μέχρι σήμερα και η καταβολή προσπάθειας να διαφυλαχθούν, προβληθούν και αξιοποιηθούν οι πολιτιστικοί θησαυροί του χωριού μας Κεφαλοχώρι (Λυκόρραχη) και της γύρω περιοχής. Οι ανωτέρω με την πρωτοβουλία τους, το μεράκι, το πάθος και την απέραντη αγάπη για τον τόπο τους στην διατήρηση της ιστορίας και του πολιτισμού του χωριού μας και της περιοχής.

Ο σκοπός, ο ρόλος, η ανάγκη και η σπουδαιότητα της επιστημονικής πλευράς (κοινωνιολογικής εθνικής τουριστικής κ.λ.π.) συνοψίζονται ως εξής:

α) Στη συγκέντρωση διάσωση αποθησαύριση, μελέτη και αξιοποίηση, των ιστορικών εθνικών λαογραφικών και κάθε λογής πολιτιστικών καταλοί-

πων και στοιχείων του παρελθόντος που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την ιστορία, τη ζωή και τον πολιτισμό που διαμορφώθηκε σε κάθε ξεχωριστή ελληνική περιοχή.

β) Στην αναπαράσταση και προβολή της ζωής της ιστορίας και του

πολιτισμού του τόπου με σκοπό

- Την ιστορική διδαχή των κατοίκων και την διαμόρφωση και την ενίσχυση της ιστορικο-πολιτιστικής συνείδησης.

- Την διαμόρφωση και ενίσχυση της ομαδικής αισθητικής και πολιτιστικής συνείδησης και καλλιέργειας των κατοίκων με βάση την παραδοσιακή τους κληρονομιά.

- Την επιστημονική γνώση του παρελθόντος από την ύπαρξη και τη μελέτη των αυθεντικών του καταλοίπων.

Ο εμπλουτισμός του μουσείου θα γίνεται από δωρεές, δανεισμό και αγορές και θα αφορά:

α) Την χαρτογράφηση του Δ.Δ. Κεφαλοχωρίου (Λυκόρραχης), ποιές είναι οι φυσικές πηγές από παλαιά ως και φωτογράφιση των πηγών, σε ποία σημεία γίνονταν οι εγκαταστάσεις για στάνες (στρούγκες) των διαφόρων σημαδιών (πρόβατα-γίδια) του χωριού μας, τα ιστορικά βουνά, υψώματα.

β) Ιστορικά γεγονότα:

- από την τουρκοκρατία
- από τον Ελληνοϊταλικογερμανικό πόλεμο 1940-41.

- από τον εμφύλιο πόλεμο 1946-49.
- από τις θρησκευτικές γιορτές και πανηγύρια.

- από τα ήθη και έθιμα στους γάμους, γεννήσεις, θανάτους.

- από τα διάφορα παραδοσιακά ε-

παγγέλματα (μαραγκού-τσαγκάρη-τσαρουχά-σαμαρά-χτίστη-πεταλωτή-μυλωνά-οδοντοβγάλη-γεωργού-ξυλοκόπου-τσομπάνη κ.λ.π).

Ανατύπωση όλων των επαγγελμάτων και με φωτογραφικό υλικό και μετα είδη των εργαλείων, αλλά και με τα αποτελέσματα των ειδών κάθε επαγγέλματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Θα δημιουργηθούν παραρτήματα του ΜΟΥΣΕΙΟΥ, γιατί όλο το υλικό δεν είναι δυνατόν να τοποθετηθεί στο Μουσείου (π.χ. Τυροκομείο (κτίριο) με τα όργανα και τα εργαλεία του, όπως παράρτημα στην Αθήνα για την αγορά και ανατύπωση διαφόρων αντικειμένων.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ίδρυση βιβλιοθήκης άνω των χιλίων βιβλίων με αντικείμενο την Αντίσταση, τον Εμφύλιο πόλεμο, τον Ελληνοϊταλογερμανικό. Λαογραφικά πάρα πολλά (Εγκυκλοπαίδειες-συγγράμματα και μελέτες τοπικών συγγραφέων με ιστορικά και παραδοσιακά γεγονότα.

Ότι έχει γίνει και συνέχεια θα γίνεται θα ξαφνιασει τους πάντες. Πως 2-3 άτομα πέτυχαν τόσα πολλά όπου δεν μπορούν να πετύχουν οργανωμένες ομάδες ατόμων (Δήμοι - Κοινότητες - Αδελφότητες - Σύλλογοι κ.λπ.).

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Παρουσιάση 3τομης έκδοσης “μείζονες και ελάσσονες ευεργέτες του Μετσόβου” στην Ηπειρωτική Εστία Θεσσαλονίκης

Με εξαιρετική επιτυχία πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης η παρουσίαση της τρίτομης έκδοσης της Νομαρχίας Ιωαννίνων “Μείζονες και Ελάσσονες Ευεργέτες του Μετσόβου” του Μετσοβίτη συγγραφέα κ. Γεωργίου Πλατάρη-Τζίμα.

Για το έργο μίλησαν ο κ. Μιχαήλ Τρίτος, Αν. Καθηγητής Α.Π.Θ. και ο κ. Νίκος Τέντας, Πρόεδρος της Εταιρίας Λογοτεχνών και Συγγραφέων Ηπείρου, οι οποίοι με εξαιρετική γλαφυρότητα και διεξοδική ανάλυση των ενοτήτων της τρίτομης έκδοσης κράτησαν αμείωτο το ενδιαφέρον των Ηπειρωτών και των φίλων της Ηπείρου που παρακολούθησαν την εκδήλωση.

Χαιρετισμό απεύθυναν ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Αλέκος Κακριμάνης, ο πρόεδρος της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης κ. Βασίλης Καυκιάς, ο Πρόεδρος της Ένωσης Βλάχων Επιστημόνων κ. Δημήτριος Τσακτάνης.

Η εκδήλωση, η οποία διοργανώθηκε από τη Νομαρχία Θεσσαλονίκης, την Ηπειρωτική Εστία Θεσσαλονίκης, την Ένωση Βλάχων Επιστημόνων και το Σύλλογο Φουρκιωτών Θεσσαλονίκης, έληξε

με την απονομή αναμνηστικών δώρων από το Νομάρχη Θεσσαλονίκης και τις ευχαριστίες του συγγραφέα προς τους διοργανωτές και όσους τίμησαν με την παρουσία τους την παρουσίαση του πνευματικού του έργου.

Ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Κακριμάνης μετά το πέρας της δεξίωσης, είχε την ευκαιρία να συζητήσει με τους εκπροσώπους των ηπειρωτικών σωματείων της Θεσσαλονίκης τα προβλήματα και τις προοπτικές επίλυσής τους καθώς και τα βήματα προόδου που γίνονται στο Ν. Ιωαννίνων για την ανάπτυξή του και την δημιουργία συνθηκών ανάπτυξης επενδύσεων και επιστροφής και εγκατάστασης των Ηπειρωτών στην γενέτειρα.

Στη φωτογραφία, στο βήμα ο συγγραφέας κ. Γ. Πλατάρης-Τζίμας και οι κ.κ. Ψωμιάδης, Κακριμάνης, Καυκιάς, Τέντας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας γνωρίζουμε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της “Ηπειρωτικής Εστίας” Θεσσαλονίκης που προέκυψε από τις εκλογές της 2/4/2006 συγκροτήθηκε σε Σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Βασίλειος Καυκιάς
Α΄ Αντιπρόεδρος: Βασίλειος Παπάς
Β΄ Αντιπρόεδρος: Ευάγγελος Δημητρίου

Γεν. Γραμματέας: Αθηνά Τοτοκώστη

Ταμίας: Βασίλειος Γκέλης

Έφορος Μελετών: Βασίλειος Χρήστου

Έφορος Αλληλεγγύης: Κωνσταντίνος Καλύβας

Έφορος Ψυχαγωγίας: Ευάγγελος Νικολόπουλος

Έφορος Νεολαίας: Βαρβάρα Νούτσου

Την Εξελεγκτική Επιτροπή αποτελούν οι:

Μιχάλης Στάσας, Γιόλα Μιχαήλ, Ειρήνη Βακάμη

Βασίλης Γκέλης και Αθηνά Τοτοκώστη - Υπεύθυνοι:
Βορειοπειρωτικού, Γραμματείας, Βιβλιοθήκης, Βεστιαρίου,
Αιθούσης, Χορευτικών, Εφημερίδας ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο
της "Ηπειρωτικής Εστίας" Θεσσαλονίκης

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Με τη λήξη των μαθημάτων εκμάθησης της μουσικοχορευτικής παράδοσης της Ηπείρου που παραδίδονται δωρεάν κάθε Παρασκευή βράδυ στα Ηπειρωτόπουλοα και τους γονείς τους, διοργανώθηκε στην αίθουσα της Ηπει-

ρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης η καθιερωμένη τα τελευταία χρόνια αποχαιρετιστήρια γιορτή.

Τον απολογισμό των δραστηριοτήτων που ανέπτυξε το Τμήμα Νεολαίας την περασμένη χρονιά, ακολούθησαν χορός, κεράσματα, ανταλλαγές ευχών για σπουδαστικές και επαγγελματικές επιτυχίες των μελών, δωρήθηκαν βιβλία και υφασμάτινες τσάντες ανακύκλωσης προσφορά του Αντιδημάρχου Καθαριότητας Δήμου Θεσσαλονίκης και Αντιπροέδρου της Η.Ε.Θ. κ. Βαγγέλη Δημητρίου.

Την γιορτή διοργάνωσαν ο ταμίας κ. Βασίλης Γκέλης, η Γ.Γ. Αθηνά Τοτοκώστη και η Έφορος Νεολαίας Βαρβάρα Νούτσου- υπεύθυνοι των χορευτικών συγκροτημάτων.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ο Ντοστογιέφσκι χωρίζει τους ανθρώπους σε δύο κατηγορίες: στους "κοινούς" και στους "εξαιρετικούς". Οι πρώτοι είναι η μάζα (χωρίς να υποτιμά τον όρο) και οι δεύτεροι είναι εκείνοι που θα τους οδηγήσουν ένα βήμα μπροστά, οι οποίοι μάλιστα οφείλουν να το κάνουν αυτό και επιπλέον έγουν και το δικαίωμα να έχουν πιο ελαστική αντιμετώπιση προκειμένου να το πετύχουν (καλά ο συγγραφέας το τραβά λίγο παραπέρα αλλά δεν είναι του παρόντος!).

Πού υστερεί λοιπόν η Κόνιτσα για να ορίσουμε πιο είναι αυτό το επόμενο βήμα και ποιοι θα παρασύρουν την καθημερινότητα μας προς αυτή την κατεύθυνση;

Είμαι της γνώμης πως ο τόπος δεν υστερεί πλέον σε σοβαρές υποδομές (εκτός ίσως από ένα σωστό νοσοκομείο και σε δίκτυα ευρυζωνικά). Εκεί που δεν έχει επενδύσει εδώ και πολλά χρόνια είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Αν αναφέρεις τον όρο "ποιότητα ζωής", μάλλον οι περισσότεροι είμαστε ικανοποιημένοι επειδή μπορούμε να πίνουμε τα τσιπουράκια μας στα καφενεία, αν μιλήσεις για αθλητισμό αρκεί το ότι βλέπουμε δυό-τρία ματς τη μέρα (θυμάστε τις ομάδες βόλλευ και μπά-

σκει που δίναν αγώνες σε ανοιχτά γήπεδα ενώ τώρα που έχουμε το κλειστό γυμναστήριο το θαυμάζουμε μόνο από μακριά;), όσο για τον πολιτισμό η παγκοσμιοποίηση μας άγγιξε αφού ανά πάσα στιγμή είμαστε ενημερωμένοι για τα συνολάκια της Βίση (αλήθεια γιατί τα παράνομα ραδιόφωνα των Ιωαννίνων εκπέμπουν σε άριστη ποιότητα ενώ για τα -πανελλαδικής εμβέλειας και νόμιμα- ραδιόφωνα της ΕΡΑ που "πιάνουν" εδώ και κει κανενός αυτή δεν ιδρώνει;).

Όσο για την "σιγουριά" που δίνει η μικρή μας πόλη στους γονείς για την ανατροφή των παιδιών τους φοβάμαι ότι θα έχουμε κάποιο θλιβερό περιστατικό με ναρκωτικά για να προσγειωθούμε όλοι στην πραγματικότητα.

Άρα πώς θα πείσουμε το νεαρό άτομο που φεύγει για να σπουδάσει, να επιστρέψει εδώ και να επενδύσει τις γνώσεις του έτσι ώστε να ζήσει ποιοτικότερα και πιο ακίνδυνα από μια μεγάλη πόλη; Και ποιος θα βοηθήσει ώστε να δοθεί αυτή η προοπτική στον τόπο όταν τα κριτήρια για την επιλογή των υποψηφίων δημοτικών συμβούλων -των "εξαιρετικών" ίσως για τον συγγραφέα;) είναι το αν και σε πόσα πανηγύρια πηγαίνουν, αν εκκλησιάζο-

νται συχνά και αν έχουν μεγάλο σόι;

Οι κωμοπόλεις σαν την Κόνιτσα δεν μαραζώνουν επειδή δεν έχουν δρόμους και πάρκα με γκαζόν. Μαραζώνουν γιατί δεν έχουν προσωπικότητα, είναι βυθισμένες στις προκαταλήψεις και απορρίπτουν ο,τιδήποτε νέο δεν καταλαβαίνουν.

Αν μπορούσα να δω το μέλλον, θα προτιμούσα σε δεκαπέντε χρόνια μια

πόλη γεμάτη λακούβες αλλά με δικό της ραδιόφωνο,κινηματογράφο ή και ένα θεατράκι,με αθλητικούς συλλόγους και τον ψιλικατζή της γειτονιάς να μην σκέφτεται αν "ο Κυρτζόγλου είναι αδελφή" επειδή είπε "καλημέρα,ένα Marlboro lights παρακαλώ", αντί για "τσάκω ένα πακέτο ρε"...

ΘΥΜΙΟΣ ΚΥΡΤΖΟΓΛΟΥ

ΠΑΔΕΣ: Η ΑΠΟΛΥΘΩΜΕΝΗ ΜΟΑΣΙΑ (ΓΡΙΑ)

"Η φύση δημιουργεί και ο Μύθος πλάθει"

Αν βρεθείς στην πλατεία του χωριού ΠΑΔΩΝ κοιτώντας προς την τοποθεσία "ΠΟΡΤΣ" ΠΟΡΤΕΣ, αντικρίζεις ένα πέτρινο φυσικό άγαλμα την ΜΟΑΣΙΑ - ΓΡΙΑ με το τσιμπέρι στο κεφάλι και στη μέση της η ποδιά της μαζεμένη έχοντας μέσα το πλέξιμό της.

Άραγε πώς δημιουργήθηκε αυτή η φυσική μορφή;

Ο μύθος που ακούγεται από παππού σε παππού λέει: Πως η ΜΟΑΣΙΑ κάποιο μήνα Μάρτη πήρε τα κασικάκια της λέγοντας την φράση "ΠΡΙΤΣ ΜΑΡΤΗ ΤΑ ΚΑΤΣΙΚΙΑ ΜΟΥ" και στην

συγκεκριμένη τοποθεσία ΠΟΡΤΣ τα πήγε να βοσκήσουν. Και ενώ υπήρχε λιακάδα, ξαφνικά ο καιρός άλλαξε, μαύρα σύννεφα σκέπασαν τον ουρανό, αστρα-

πές και βροντές διέσχισαν την ατμόσφαιρα και μέσα στην πυκνή και χαμηλή νέφωση ένας κεραυνός χτύπησε την "ΜΟΑΣΙΑ" και τη μετέτρεψε σε άψυχο πέτρινο άγαλμα. Όσοι έζησαν σε αυτόν τον τόπο και όσοι επισκέπτες πέρασαν, με θαυμασμό και δέος αντικρίζουν αυτό το θαύμα της φύσης. Λέγοντας

"Να η πετρωμένη ΓΡΙΑ - ΜΟΑΣΙΑ"

Έλα και εσύ ξέने να αντικρίσεις αυτό το θαύμα της φύσης .

"ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΡΓ. ΜΕΣΣΗΣ"

Ένα παράδειγμα: Αμπελώνες Μεισόβου (Για το ζωνιάνεμα της Επαρχίας Κόνιτσας)

Γιάννη Λυμπερόπουλου

Από το άρθρο της Μερόπης Παπαδοπούλου στο περιοδικό ΟΙΝΟΧΟΟΣ (Περιοδική Έκδοση ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ Δεκέμβριος 2005) με τίτλο "Ένα μικρό θαύμα στα Βουνά του Μεισόβου" παίρνουμε μερικά κομμάτια, από τα οποία διαγράφεται κάποιος δρόμος ανάπτυξης της αμπελουργίας-οινοποιίας στην περιοχή του λεκανοπεδίου της Κόνιτσας (παράδειγμα για μίμηση).

Ξεκαθαρίζεται ότι "Το Κατώγι, τα αμπέλια και τα κρασιά του Μεισόβου, δεν είναι δραστηριότητα του ιδρύματος Τοσίτσα. Είναι η πρόσωπική ιστορία, το μεράκι και η αγάπη του Ευάγγελου Αβέρωφ" ...είχε βρεί ένα χαρτί που έδινε με λεπτομέρειες την περιουσιακή κατάσταση των κατοίκων (Μεισόβου) το 1732, από όπου πιθανολογούνταν η ύπαρξη αμπελιών τα οποία μαζί με άλλα κοντινά χωριά (υπολόγισε ότι) παρήγαγαν περί τις 300.000 οκάδες κρασί. Αυτό σήμαινε ότι το Μέτσοβο ήταν ΚΡΑΣΟΤΟΠΟΣ. Και η περιοχή των αμπελιών ήταν η τοποθεσία Γιγιέτς. Κάθετες λοφοπλαγιές, που τη δεκαετία του 50, ήταν ένας ανώμαλος, πετρότοπος, με σουβλερά μεγάλα και μικρά κοιτρόνια.

Στην αρχή ο μακαρίτης Αβέρωφ

σκέφτηκε να κάνουν οι ντόπιοι ένα συνεταιρισμό "προτείνοντας και τάζοντας κάτι περισσότερο από λαγούς με πετραχήλια". Οι ντόπιοι όμως δεν συγκινήθηκαν Δεν ήθελαν να ρισκάρουν.

Κι έτσι ο Αβέρωφ αποφάσισε να κάνει μόνος του τη δουλειά. Ήξερε ότι τα Γαλλικά κρασιά τύπου Μπορντώ γίνονται από ποικιλία σταφυλιών Καμπερνέ Σωβινιόν, που τα έβρισκες σ' όλα τα φυτώρια της Γαλλίας. Είχε βέβαια το πράγμα κάποιες δυσκολίες αλλά τελικά τα κατάφερε κι έφερε 1000 κλίματα. Που τα φύτεψαν με τα χέρια και εφάρμοσαν καταλεπτώς οι ίδιοι τους κανόνες της Γαλλικής Οινοποιίας. "Ως και το χωρισμό των τσαμπιών από τις ρώγες που επιβαλλόταν για το κρασί το έκαναν οι ίδιοι με πρόθυμους συγγενείς και φίλους (της οικογένειας Αβέρωφ).

Ενας άλλος Αμπελώνας δημιουργήθηκε στο Ανατολικό Ζαγόρι κοντά στο Μοναστήρι της Βουτσάς (θεωρείται κι αυτό όπως και η Μολυβδοσκεπάστη ίδρυμα του Κωνσταντίνου Πωγωνάτου) όπου οι ποικιλίες αμπελιών είναι διάφορες. Τραμινέ, Σιαρντονέ, Μερλό κλπ. Η ίδια εταιρία Κατώγι-Στροφυλιά ΑΕ έχει αμπελώνες σχεδόν σ' ολόκλη-

Κόνιτσα

ρη την Ελλάδα πάνω από 1000 στρέμματα Μακεδονία, Πελοπόννησο και Απική.

Στο κημείο του Οινοποιείου όλα λειτουργούν με ακρίβεια κάτω από το άγρυπνο μάτι του Δημήτρη Τσιάννη. Στις δεξαμενές το κρασί περιμένει να έρθει η ώρα του είτε να περάσει στα βαρέλια είτε να εμφιαλωθεί και στις δαιδαλώδεις κάβες με την ξύλινη επένδυση κινδυνεύεις να χαθείς χωρίς οδηγό" Εκεί υπάρχει και καλοριφέρ που χρησιμοποιείται τις πολύ κρύες μέρες του χειμώνα. Τα κρασιά του Μετσόβου κυκλοφορούν με τις παρακάτω μάρκες. ΚΑΤΩΓΙ ΑΒΕΡΩΦ, επιτραπέ-

ζιός, ερυθρός ξηρός. ΚΑΤΩΓΙ ΑΒΕΡΩΦ Τοπικός οίνος Πελοποννήσου, λευκός ξηρός. ΦΛΟΓΕΡΟ ΑΒΕΡΩΦ, τοπικός Ιωαννίνων, ερυθρός ξηρός. ΚΤΗΜΑ ΑΒΕΡΩΦ Μετσοβίτικος τοπικός ερυθρός ξηρός. ΠΟΡΦΥΡΗ ΓΗ επιτραπέζιος, Αγεωργίτικο, ξινόμαυρο. ΤΡΑΜΙΝΕΙΙ τοπικός Ιωαννίνων, λευκός ξηρός. CHARDONNAY βαρέλι, Μακεδονικός, λευκός ξηρός. ΑΒΕΡΩΦ ΡΟΖΕ, Μακεδόνικος, λευκός ξηρός, ΑΒΕΡΩΦ Ροζέ, Μακεδονικός, ροζέ ημί-ξηρος. ΜΕΛΙΦΡΩΝ ΟΙΝΟΣ λευκός γλυκός. ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΚΑΤΩΓΙ ΑΒΕΡΩΦ απόσταγμα σταφυλής Καμπερνέ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567
FAX: 26550 24568

@ccountant

Λάππας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

ΕΡΜΙΟΝΗ Π. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ασκληπιού 6-8
1ος όροφος
106 79 Αθήνα

Τηλ.: 210 3633310-11-12
Fax: 210 3637894
Κιν.: 6976 112904

Γεώργιος Ι. Ντάφλης
Πολιτικός Μηχανικός

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
- ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕ
- ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Β. Ηπείρου 58
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα
site: homepages.pathfinder.gr/dafilis

Τηλ.: 26550
Κινητό: 697 22
e-mail: gntaf@

ΕΚΘΕΣΗ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Στο Ζάππειο Μέγαρο της Αθήνας, τις 11-12 Μαΐου έγινε υπό την αιγίδα του Υπουργείου Εξωτερικών και με τη Συνεργασία της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Έκθεση Ομογενειακού Τύπου και Ηπειρωτικών εντύπων. Σε ό,τι αφορά τον Ομογενειακό Τύπο είδαμε εκτεθειμένη, μια πάρα πολύ μεγάλη σειρά από παλιά και καινούρια δημοσιογραφικά, επαρχιακά, συνδικαλιστικά, τοπικά κλπ έντυπα, της Κύπρου και της Βόρειας Ηπείρου.

Σε ό,τι αφορά τον Ηπειρωτικό τύπο η εντύπωση μου είναι ότι η δουλειά της συγκέντρωσης έγινε κάπως πρόχειρα. Έχουμε τη γνώμη ότι μια τέτοια έκθεση πρέπει να είναι προϊόν μακρίας μελέτης ειδικού-ερευνητού, διότι παρατηρήσαμε ότι έλειπαν από την έκθεση πολλά δείγματα εφημερίδων που κυκλοφόρησαν στο παρελθόν επί μακρόν και έπαιξαν σοβαρό ρόλο στην ιστορία της πατρίδας μας. Σαν παράδειγμα αναφέρω ότι έλλειπαν όλα τα έντυπα που κυκλοφόρησαν επί μακρόν και αφορούσαν την Κόνιτσα. Π.Χ ΑΣΤΗΡ - ΙΑ που έβγαζε ο Κονιτσιώτης Θ. Χατζής 1904-1912. Τον ΚΑΔΗ που έβγαζε στα Γιάννενα ο Κώστας του Παπαγιώργη. Η ΚΟΝΙΤΣΑ που έβγαζε ο Παναγιώτης Φλώρος, από το 1914.. Ο ΑΩΟΣ που έβγαζε από το 1913-1940 ο Λάμπρος Λαμπρίδης κλπ. Άλλο παράδειγμα... Έλλειπαν ό-

λα τα έντυπα που έβγαζαν οι οργανώσεις του ΕΑΜ κλπ κατά το διάστημα της Κατοχής. κλπ

Εξ άλλου είδαμε εκτεθειμένα στις προθήκες όλα τα σύγχρονα έντυπα που εκδίδονται για την επαρχία μας. ΚΟΝΙΤΣΑ, ΕΚ ΧΙΟΝΙΑΔΩΝ, ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΙΚΑ, ΚΕΡΑΣΟΒΟ κλπ.

Λ.

* * *

ΝΕΟ CD

Το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Κόνιτσας κυκλοφόρησε πρόσφατα CD με 12 παραδοσιακά τραγούδια της περιοχής από τη χορωδία του Π.Κ.Δ.Κ.

Το συνιστούμε σε όλους τους συμπατριώτες και στους φίλους της παράδοσης. Τιμή 10 €.

Οι ενδιαφερόμενοι θα το βρουν στο Πνευμ. Κ. Κόνιτσας, τηλ. 2655022694 και στη δ/ση του περιοδικού μας 22424.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Ορειβ. Σύλλογος Κόνιτσας ανακοινώνει ότι:

Στις 9-10 Σεπτέμβρη 2006 θα πραγματοποιηθεί στο Καταφύγιο Σμόλικά (περιοχή Παλαιοσελλίου) η 17η συνάντηση Ορειβ. Συλλόγων Δυτ. Ελλάδας και Ηπείρου.

Πληροφορίες: Τηλ. 26550 22464

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Την Πρωτομαγιά αρκετός κόσμος επισκέφτηκε την περιοχή μας να γνωρίσει τις ομορφιές της ανοιξιάτικης φύσης.

• Στις 12-14 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στο κέντρο Περ/κής Εκπαίδευσης Κόνιτσας σεμινάριο με θέμα “Παραδοσιακοί Οικισμοί και Φύση”. Σύμφωνα με το πρόγραμμα εισηγητές ήταν:

Π. Αλαμάγκου, Εκπ/κός ΚΠΕ Αρναίας

Μ. Αράπογλου, Ανθρωπογεωγράφος, Αρχιτέκτων

Ι. Βασδέκης, Δ/ντής Δημ. Σχολ. Μονοδενδρίου Ιωαννίνων

Ι. Γεωργούλης, Περιβαλλοντολόγος, Πολιτικός Μηχανικός

Γ. Γκράσσο, Εκπ/κός ΚΠΕ Μακρινίτσας

Σ. Μαντάς, Εκπ/κός, Ερευνητής

Γ. Παντελίδης, Υπεύθυνος ΚΠΕ Ομηρούπολης Χίου

Δ. Ράπης, Εκπ/κός του Δημ. Σχολ. Μονοδενδρίου

Γ. Σχίζας, Δ/ντής περιοδικού “Οικοτοπία”

Κ.Στ. Τσίππρας, Μηχανικός Βιοκλιματικής Αρχιτεκτονικής & Οικολογικής Δόμησης

Ιδιαίτερη εντύπωση έκανε η εισήγηση του κ. Κ. Τσίππρα “Βιοκλιματική αρχιτεκτονική προβολή έγχρωμων διαφανειών και ταινιών), καθώς και η ομιλία του κ. Σπ. Μαντά για τα γεφύρια της επαρχίας μας με παράλληλη προβολή ντοκιμαντέρ.

• Στις 17-18 Μαΐου το “Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους” Δράμας πρόβαλε διάφορα ντοκιμαντέρ στην αί-

θούσα συνεδριάσεων του Δήμου.

• Άρχισε η κατασκευή της γέφυρας στην “Τοπόλιτσα” ένα έργο που θα διευκολύνει πάρα πολύ την κίνηση προς Μπουραζάνη-Μέρτζιανη.

• Το Πνευμ. Κέντρο Δήμου Κόνιτσας σε συνεργασία με την επιτροπή Ειρήνης Ν. Ιωαννίνων παρουσίασαν στις 23/5 στην αίθουσα του Δημαρχείου την βραβευμένη στο Φεστιβάλ Κανών παιδική ταινία “VIVA CUBA”.

• Μετά από την ασυνήθιστη, για την εποχή, άνοδο της θερμοκρασίας το τελευταίο δεκαήμερο του Μαΐου είχαμε απότομη πτώση στις αρχές Ιουνίου και στις 4/6 έπεσε χιόνι στις κορφές των γύρω βουνών (Σμόλικα, Γράμμο κ.ά.).

Λόγω του καιρού ήταν μειωμένη και η κίνηση των επισκεπτών τις μέρες της Πεντηκοστής και του Αγίου Πνεύματος.

• Με ανακοίνωση προς τους Δημότες της Κόνιτσας ο νυν αντιδήμαρχος Παν. Γαργάλας δήλωσε ότι θα είναι υποψήφιος για Δήμαρχος στις προσεχείς εκλογές του Οκτώβρη.

Οι συζήσεις για την κατάρτιση των συνδυασμών προς το παρόν γίνονται στα παρασκήνια και εκτός από την εμφάνιση των επικεφαλής, δεν έγιναν γνωστά άλλα ονόματα.

• Μετά από υπηρεσία και προσφορά 19 ετών ως δ/ντής του Κέντρου Υγείας Κόνιτσας, ο γιατρός Δημήτριος Βαντόλας αποχώρησε συνταξιοδοτούμενος.

- Ο Δήμαρχος Μάκης Χατζνεφραϊμίδης μετά την απόφασή του να βάλει υποψηφιότητα για Νομάρχης στις εκλογές του Οκτώβρη, μίλησε σε συγκέντρωση Γιαννιωτών στο ξενοδοχείο DU LAC.

- Σεισμική δόνηση που έγινε αισθητή στην Κόνιτσα στις 15/6 (1,20 τα μεσάνυχτα) μας θύμισε ύστερα από δέκα χρόνια το σεισμό της 26/7/1996.

- Στις 17/6 πραγματοποιήθηκε στην Κόνιτσα ο 3ος Μαραθώνιος Ορεινής ποδηλασίας με συμμετοχή 70 αθλητών.

- Με γοργό ρυθμό προχωρεί η σηματοδότηση του ορεινού μονοπατιού από Κεράσοβο προς Σμόλικα.

- Με τη λήξη του σχολικού έτους, συνταξιοδοτήθηκε η δ/ισ Επίχαρις Μιχαηλίδου ύστερα από υπηρεσία και προσφορά στο Γυμνάσιο και Λύκειο Κόνιτσας ως καθηγήτρια και λυκειάρχης.

- Από το Σύλλογο "Τύμφη" πραγματοποιήθηκαν στο Εθν. Στάδιο Κόνιτσας αγώνες τοξοβολίας για το κύπελο Ελλάδας, 2x70 μ. με συμμετοχή 35 σωματείων απ' όλη τη χώρα και 200 περίπου αθλητές.

- Με σποραδικές καταιγίδες και υψηλές θερμοκρασίες μας αποχαιρέτησε ο Ιούνιος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

- Στις 13/2 η Αγαθή Αντ. Ζιώγα και ο Νικόλαος Λυμπεράκης απόκτησαν στη Θεσ/νίκη αγοράκι.

- Στις 14/5/06 ο Νικόλαος Κλεισούρας και η Χριστίνα Κληματά απόκτησαν κοριτσάκι στα Γιάννινα.

- Ο Χρήστος Παπαφίδης και η Τατιάνα Χασιώτη στις 29/6 απόκτησαν αγοράκι στη Θεσ/νίκη.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

- Στις 20/5 έγιναν στην Ηλιόρραχη οι αρραβώνες του Λάμπρου Τζάκου από το Ρωμανό Πρέβεζας και της Βασιλικής Σπ. Κουρούτη.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

- Στην ορθόδοξη εκκλησία του Αγίου ΒΑΤΣΛΑΒ του BRNO Τσεχίας, στις 21/5 ο Μιχαήλ Νιβόρατσεκ και η Στεφανία - Χαρίκλεια Σωτ. Φασούλη βάπτισαν το αγοράκι τους. Όνομα Λουκάς. Το μυστήριο ετέλεσε ο αιδ. Ιερέας της Ενορίας Ιωσήφ με όλα τα τοπικά έθιμα.

- Στις 11/6 ο Γρηγόρης και η Μάρθα Βλάχου βάπτισαν στην Κόνιτσα την κορούλα τους. Όνομα: Ευτέρπη.

- Στις 14/5 βαπτίστηκε ο Γεώργιος Κίτσιος του Χρήστου στην Κόνιτσα.

- Στις 14/5 βαπτίστηκε στην Κόνιτσα ο Γεώργιος Γκίκας του Πέτρου.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Απεβίωσαν:

Στις 5/5/06 ο Κων/νος Χατζημελετίου, ετών 64 στην Κόνιτσα.

- Στις 7/5 η Φωτεινή Μαλάμη, ετών 71 στην Κόνιτσα.

- Στις 13/5 ο Γεώργιος Καβελίδης, ετών 61 στην Κόνιτσα.

- Στις 17/5 ο Χρήστος Κισάτης, ετών 94 στην Κόνιτσα.

- Στις 18/5 ο Ελευθέριος Κόφας, ετών 71 στον Νικάνορα.

- Στις 21/5 ο Δημήτριος Βάιλας στην Αγ. Παρασκευή, ετών 83.

- Στις 24/5 η Αποστολίνα Κορτσινόγλο, ετών 93 στην Κόνιτσα.

- Στις 31/5 η Βασιλική Μπερτόδουλου, ετών 82 στην Κόνιτσα.

- Στις 4/6 η Εριφύλη Γκίκα, ετών 86 στην Κόνιτσα.

- 13/6 ο Κων/νος Ντίνος ετών 86 στην Καλλιθέα.

- Στις 17/6 ο Θωμάς Γαζώνας, ετών 93 στην Κόνιτσα.

- Στις 19/6 ο Απόστολος Κούκης, ετών 84 στην Πουρνιά.

- Στις 18/6 ο ο Ευριπίδης Κοντογιάννης, ετών 76 στην Πουρνιά.

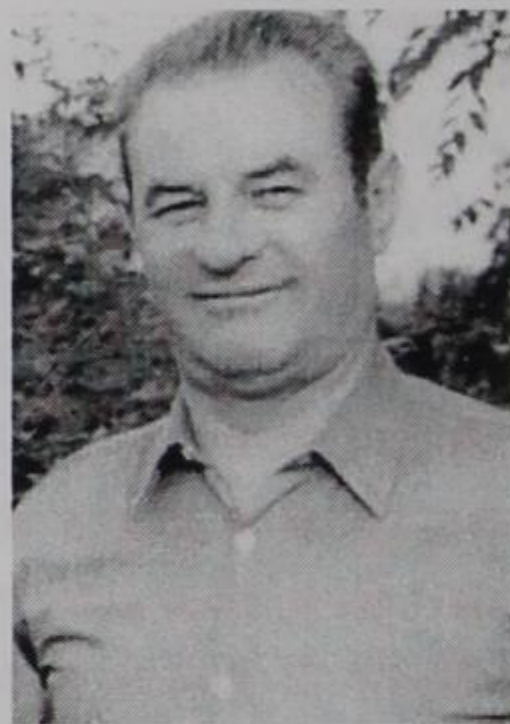
- Στις 21/6 η Αντιγόνη Βράνισα, ετών 81 στην Κόνιτσα.

- Στις 22/6 ο Κων/νος Τσούκας, ετών 81 στην Κόνιτσα.

- Στις 23/6 η Γλυκερία Γκρισπάνη, ετών 80 στην Αγ. Παρασκευή.

ΜΝΗΜΕΣ:

Ο Γεώργιος Ζήμouρας από το Ελεύθερο, στη μνήμη του αδελφού του Νικολάου προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό των 50 €.

- Έξι χρόνια από τότε που έφυγε απ' τη ζωή ο Βασίλης Μακάριος (17/7/2000), η σύζυγός τους Αντιγόνη, τα παιδιά και τα εγγόνια του,

προσφέρουν στο περιοδικό μας το ποσό των 50 €.

- Η Λαμπρινή Νάτση, στη μνήμη του αδελφού της Γιώργου που σκοτώθηκε το 1949 στη Γύφισσα, του πατέρα της Πέτρου που πέθανε στην Αθήνα το 1960, του αδελφού της Γρηγόρη και της μητέρας της Δημητρούλας, προσφέρει στο περιοδικό μας το ποσό των 20 €.

- Η οικογένεια Φωτίου και Παρασκευής Γκίκα, στη μνήμη της Εριφύλη Γκίκα, και του Ανδρέα Αθανασούλα κατέθεσαν χρηματικό ποσό στο Ναό του Αγ. Νικολάου Κόνιτσας και στο Ναό Αγ. Αθανασίου Αειόπετρας.

Επίσης προσφέρει 20 € στο περιοδικό μας.

ΣΤΟΝ ΗΡΩΑ ΑΕΡΟΠΟΡΟ ΜΑΣ

Στις 14-4-06 με την πτώση του αεροπλάνου του έφυγε από τη ζωή το παλιό καμάρι μας ο Παντελής Γκέλης που βύθισε στη θλίψη όλους τους φίλους και συμμαθητές του Λυκείου Κόνιτσας καθώς και τους κατοίκους όλης της επαρχίας.

Η Συντ. Επιτροπή του περιοδικού μας εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια στην οικογένειά του και δημοσιεύει την επιμνημόσυνη ομιλία του Δημ. Γ. Κολόκα που εκφωνήθηκε στις 21-5-06 στο 40ήμερο μνημόσυνο στη Χαλκίδα.

«Ήσουν καλός κι ήσουν γλυκός
κι είχες τις χάρες όλες,
όλα τα χάρδια του αγεριού
του κήπου όλες τις βιόλες».

Λατρεμένη μας Παντελή,

Εμείς οι συγχωριανοί σου από την Αετόπετρα της Κόνιτσας, αυτούς τους σίχους του Γιάννη Ρίτσου θέλουμε να σου αφιερώσουμε, γιατί σου ταιριάζουν σαν να γράφτηκαν για σένα. Όπως σου ταιριάζει και το όνομα του

χωριού μας Αετόπετρα.

Εσύ ήσουν ο Αετός της. Η φωλιά σου ήταν το στοργικό σπιτάκι του παππού και της γιαγιάς σου, όπου γεννήθηκες. Από αυτό το σπιτάκι με την ευχή και το καρδιοχτύπι όλων των δικών σου, πέταξες στους αιθέρες και έγινες ένας από τους καλύτερους και άριστους πιλότους, Αεροπόρους της Πολεμικής μας Αεροπορίας. **Είσαι το καμάρι όλων των συγχωριανών σου. Μα πιο πολύ είσαι το καμάρι του πατέρα**

σου Βασίλη και της μητέρας σου Κωνσταντίνας, που στάθηκαν τόσο άξιοι και θαυμάσιοι γονείς.

Δούλεψαν σκληρά στην Γερμανία, πέρασαν δύσκολες μέρες προκειμένου να μεγαλώσουν, να σπουδάσουν τα παιδιά τους και να τα δουν μια μέρα ευτυχισμένα.

Καμάρι της μάνας σου, που ριγούσε κάθε φορά που σε άκουγε να πετάς, σχίζοντας τον αέρα, με κάποιο MIRAZ ή FADOM πάνω από την Κόνιτσα.

Καμάρι των αδελφών σου Χρήστου και Ελένης που ένιωσαν την ευτυχία σου καθώς κατακτούσες τον ουρανό.

Καμάρι της πολυαγαπημένης σου συζύγου Αγγελικής και των δύο παιδιών σου της Μαρίας και της Κωνσταντίνας που σε γυρεύουν.

Το παλικάρι μας, ο Παντελής, σαν πέταξε απ' τη φωλιά της Αειτόπετρας, πέρασε τα χρόνια του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου στην Κόνιτσα.

Στην συνέχεια έκανε το μεγάλο πέταγμα για την Σχολή Ικάρων. Πόσο το χαρήκαμε!

Από μικρός φαινόταν πως θα γίνει αεροπόρος.

Πάντα έπαιζε με αεροπλανάκια και διάβαζε πολύ. Γνώριζε πως για να πραγματοποιήσει το όνειρό του χρειαζόνταν πολλά γράμματα και πολύ θάρρος.

Αειτόπετρα το χωριό του. Πόσο συμ-

βολικό είναι το όνομά της!

Η επαρχία της Κόνιτσας πρέπει να ονομαστεί Αεροπορομάνα, γιατί σήμερα έχουμε στην πολεμική Αεροπορία 10 πιλότους. Πρώτος εξ' αυτών ο ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Δεύτερος ο πρώτος του ξάδερφος Σωτήρης Γκέλης και συνέχεια άλλους 8 από τα χωριά της Κόνιτσας.

Ο Παντελής μας ήταν ο καλύτερος.

Θυμάσαι, Παντελή, κάποτε που ήρθες για διακοπές με τη σύζυγό σου στην Αειτόπετρα; Πολλές φορές ερχόσουν. Μια από αυτές σας εγγράψαμε στο Σύλλογό μας: Αγροτικός και πολιτιστικός Σύλλογος Αειτόπετρας. Θέλαμε να νιώσει και η Αγγελική Αειτοπετρίτισσα, εκτός από Χαλκιδαία που γεννήθηκε.

Τώρα έγινες εσύ Χαλκιδαίος. Σε σκεπάζει στοργικά η γη της Χαλκίδας και μια πλατεία της θα πάρει το όνομά σου: Πλατεία Παντελή Γκέλη.

Ευχαριστούμε τον κ. Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο για την απόφασή τους αυτή.

Ευχαριστούμε όλους τους Χαλκιδαίους.

Ευχαριστούμε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδας κ. Χρυσόστομο και το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα για τα καλά τους λόγια.

Ευχαριστούμε την ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων και ειδικά τον Αρχη-

γό της Αεροπορίας. Συγκλονισμένο όλο το χωριό, τον είδε στην τηλεόραση να κλαίει και να παρηγορεί τους άτυχους γονείς του Παντελή, Βασίλη και Κωνσταντίνα.

Ευχαριστούμε τον κ. Διοικητή της βάσης, τους πιλότους συναδέλφους του παλικαριού μας που χάσαμε τόσο άδικα και απροσδόκητα.

Στην κηδεία δεν μπορέσαμε να παραβρεθούμε οι περισσότεροι χωριανοί, λόγω του εκτάκτου γεγονότος και της μακράς απόστασης.

Θα παρακαλούσαμε τώρα τον κ. Αρχηγό, τον κ. Διοικητή να μας πουν εν καιρώ αφού το παλικάρι μας ο Παντελής Γκέλης, όπως λέτε εσείς ήταν ο πιο άριστος πιλότος Τουρκοφονιάς στις αναχαιτίσεις στο Αιγαίο Πέλαγος, τι συνέβη και χάσαμε το παλικάρι μας;

Όπως ακούσαμε από πολλά κανάλια τηλεόρασης οι τελευταίες λέξεις συνομιλίας του Παντελή μας ήταν «Έχω βλάβη στα ηλεκτρονικά και στον αυτόματο πιλότο» στην συνέχεια τίποτε, σιγή. Έφταιξε το άψυχο και μοιραίο μηχάνημα;

Έφταιξε ποιός;

Είμαστε σίγουροι ότι η προσπάθεια

του Παντελή μας ήταν να σώσει το μοιραίο MIRAZ. Θυσιάσθηκε, και γιαυτό εμείς οι Αετοπειρίτες τον ανακηρύσσουμε ΗΡΩΑ. Προσδοκούμε να δούμε κάποιο φως στο τραγικό γεγονός προς παρηγοριά των γονέων, συζύγου, αδελφών, οικείων και χωριανών.

Είναι παρήγορο που ο Παντελής μας άφησε απογόνους με την θαυμάσια και άξια σύζυγό του Αγγελική δύο πανέμορφα κοριτσάκια Μαρία και Κωνσταντίνα που θα απαλύνουν τον πόνο των παππούδων, γιαγιάδων και όλων των οικείων.

Παντελή, αυτήν την στιγμή στη μνήμη σου παρευρίσκονται πολλοί χωριανοί σου ερχόμενοι από την μακρινή γενέτειρά σου.

Όλοι μαζί σου λέμε:

«Γλυκέ μου, εσύ δε χάθηκες μέσα
στις φλέβες μου είσαι.

Γιέ μου, στις φλέβες ολουνών έμπα
βαθιά και ζήσε».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΟΛΟΚΑΣ

Σ. Συνη. Τι θα'λεγε το Τ. Συμβούλιο Αετόπειρας για την ονομασία της πλατείας του χωριού με το όνομα του Π. Γκέλη;

Μια πρόταση κάνουμε.

ΠΙΕΝΘΗ

Στην Μαρία Παγούνη-Σδούκου

Μαρία μου έφυγες σαν μπήκε το καλοκαίρι. Λες και ήθελες να σε πάρει για πάντα στον τόπο σου που τόσο λάτρεψες. Ήσουν μπροστάρισα και αθόρυβη σε όλες τις εκδηλώσεις των χωριών μας.

Λάτρεψες τα παιδιά του σχολειού σου τα παιδιά του χωριού σου τα παιδιά της επαρχίας Κόνιτσας.

Δεν έλλειπες ποτέ από καμιά εκδήλωση πολιτιστική, διεκδικητική από κάθε Ηπειρώτικη επιτροπή που στόχο είχε την παράδοσή μας τον πολιτισμό μας, τα τραγούδια μας, τα όνειρα της επαρχίας μας και όλης της Ηπείρου. Ξόμπλιασες τα όνειρά σου στο σπίτι του συντρόφου σου Τάκη κι είπες: Εδώ θα κάτσω. Γεύτηκες την ξενιτιά σε δύσκολους καιρούς και γύρισες στην Πατρίδα να παλέψεις για τα δικαιώματα κάθε καταφρονημένου. Η ζωή σου

ήταν γιομάτη από προσφορά στην παράδοση,, στο τραγούδι, στο χορό για να κρατηθούν οι ρίζες της παράδοσης. Πάλεψες κάμποσες μήνες με τον χάροντα γιατί ήθελες να ζήσεις και να τελειώσεις όσα είχες ονειρευτεί, όμως η κόκκινη κλωστή της ζωής σου έσπασε μια μέρα του Ιούνη, τι σημασία πότε και ποιά ώρα. Έτσι πέταξες για τα άγια χώματα των χωριών μας για να περιδιαβείς, ανάλαφρη πια, τα σοκάκια μας, τα βουνά μας, σ' ακνάρια τόσων συντρόφων που πριν από σένα διάβηκαν εκεί παλεύοντας για την Ειρήνηνη

Το τελευταίο σου γραπτό που διάβασα σε τούτο το περιοδικό ήταν στο φύλλο 115 που τελειωνες με τις λέξεις "Σ' όλους καλό Πάσχα, υγεία, ειρήνη και αγάπη". Μαρία μου θα λείψεις σε όλους μας, στην οικογένειά σου στον σύντροφό σου Τάκη. Εσύ ποιές δεν θάθελες να κιοτέψουμε. Θα είσαι δίπλα μας και θα ακούμε το Ειρήνη και αγάπη. Όλοι εμείς της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ αδελφοτήτων επαρχίας Κόνιτσας.

Ευχόμεθα να συνεχισθεί το όνειρό σου της αγάπης και αδελφοσύνης.

Δεν χάθηκαν, πέταξες στους αιθέρες εμείς που σε γνωρίσαμε θα έχουμε πλάι μας την σεμνή, αθόρυβη και δυναμική μορφή σου.

Καλό σου ταξίδι Μαρία

ΝΙΚΗ ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑ

Συνδρομές

	€		
Χατζηρούμπης Γεωργ. Αυστραλία	140	Γκότζου Ανθούλα Αθήνα	20
Κυρίσης Γεωργ. Αυστραλία	30	Ντίνος Παναγ. Αθήνα	32
Πρίσης Χρήστος U.S.A.	30	Σκαφίδας Κων. Αθήνα	10
Παπαχρηστίδης Νικ. U.S.A.	30	Κυρίσης Σωτ. Αθήνα	10
Σχοινάς Νίκος Αθήνα	50	Ζδράβος Χαρ. Αθήνα	10
Σπανός Βασ. Αθήνα	10	Παπαδήμας Αλεξ. Αθήνα	10
Σπανός Σπυρ. Αθήνα	10	Γεράσης Αθαν. Αθήνα	15
Παπαχρήστου Ευριπ. Αθήνα	32	Μάρραιη Τζώτζ Αθήνα	20
Τρέσκας Κοσμάς Αθήνα	10	Ντάνης Γεωργ. Αθήνα	32
Μηλίγκος Μιχαήλ Αθήνα	75	Τρυφωνίδου Άννα Πειραιάς	50
Σουλιέ Γιάννα Αθήνα	20	Δάσιος Νίκος Θεσ/νίκη	20
Καραγιάννη Ολυμπία Αθήνα	20	Δάλλας Ιωαν. Θεσ/νίκη	25
Κίτσιος Γ. Κων. Αθήνα	10	Γούσιας Γεωργ. Θεσ/νίκη	40
Κήτας Πασχ. Αθήνα	10	Μπλιθικιώτης Σπυρ. Θεσ/νίκη	40
Κίτσιου Φωτεινή Αθήνα	10	Βαβρίτσας Ανδρ. Θεσ/νίκη	60
Σέπτα Δήμητρα Αθήνα	10	Λύρας Δημ. Θεσ/νίκη	20
Καρπούζης Κων. Αθήνα	20	Τσιρώνης Δημ. Θεσ/νίκη	50
Ζιώγας Αθαν. Αθήνα	40	Μαργαρίτης Ανδρ. Θεσ/νίκη	20
Στεργίου Ελευθ. Αθήνα	30	Νικοπούλου Αριστ. Θεσ/νίκη	10
Πετρόπουλος Βασ. Αθήνα	47	Μήτση Θεοδώρα Θεσ/νίκη	15
Κρέμος Παύλος Αθήνα	60	Μήτσης Κων. Θεσ/νίκη	15
Κωστρούγλου Σάββας Αθήνα	32	Αγαπίδης Θεόφ. Θεσ/νίκη	10
Λάζος Αθαν. Αθήνα	46	Χατζής Σωτ. Θεσ/νίκη	20
Τέλλης Δημ. Αθήνα	10	Νικόπουλος Αντ. Θεσ/νίκη	10
Ραπακούσιος Στ. Αθήνα	10	Μπάρμπας Αθαν. Γιάννινα	15
Λιάππης Θωμάς Αθήνα	10	Μάνης Μιχ. Γιάννινα	20
Καλαιτζής Αντ. Αθήνα	40	Γκούντα Χρυσάνθη Γιάννινα	10
Μπάρμπας Γρηγ. Αθήνα	10	Παπατρύφων Λάμπρος Γιάννινα	10
Ζωγράφος Κων. Αθήνα	10	Μαρκόπουλος Σπυρ. Γιάννινα	10
Πασχάλης Ελευθ. Αθήνα	20	Τzáλλας Ευ. Γιάννινα	10
Μαργαρίτης Στ. Αθήνα	10	Ντάφλη Αγνή Γιάννινα	32
Σκούρτης Αναστ. Αθήνα	15	Καραγιάννης Βασ. Γιάννινα	20
Λάζος Κων. Αθήνα	20	Εξάρχου Παρασκευή Γιάννινα	10
Κώστας Ανδρέας Αθήνα	10	Κληματάς Παύλος Γιάννινα	10
Σωτηρίου Λήδα Αθήνα	10	Καπλάνης Κων. Γιάννινα	10
Κωτόπουλος στ. Αθήνα	20	Κοντοζήσης Κων. Γιάννινα	25
Οικονομίδης Αριστ. Αθήνα	20	Μάντζιος Χ. Ανδρέας Γιάννινα	10
		Βέργος Ευ. Γιάννινα	10
		Φασούλης Αθαν. Γιάννινα	32
		Σπανός Ιωαν. Γιάννινα	20
		Εξάρχου Ευανθία Γιάννινα	40

Κόνιτσα

Βράχα Ερμιόνη Γιάννινα	20	Μπάρμπα Γιαννούλα Κόνιτσα	10
Σταυρίδης Βασ. Γιάννινα	10	Κίτσιου Ελένη Κόνιτσα	25
Μήτσικα Δήμητρα Γιάννινα	10	Λύκειο Κόνιτσας Κόνιτσα	20
Ραμαντζάς Δημ. Γιάννινα	25	Τσαρούχης Ιωαν. Κόνιτσα	32
Αδάμου Δήμητρα Πρέβεζα	10	Καραβελίδης Ιορδ. Κόνιτσα	18
Κίτσιος Αριστοτ. Μέγαρα	40	Κισιάτης Χρ. Κόνιτσα	10
Αθανασιάδου Αγ. Σαλαμίνα	10	Εξάρχου Ελένη Κόνιτσα	10
Καραγιάννη Αλεξάνδρα Καλαμάτα	20	Καρέντζου Μαργ. Κόνιτσα	18
Παναγιώτου Αλίκη Ξυλόκαστρο	10	Δερδέκης Χρ. Κόνιτσα	10
Τσούβαλης Χρ. Κρήτη	63	Φουνταράς Κων. Κόνιτσα	10
Καραβελίδου Μαρίνα Κρήτη	18	Δέρβος Ιωάννης Κόνιτσα	10
Μπελθικιώτης Παν. Αμύνταιο	20	Ντεντόπουλος Παν. Κόνιτσα	25
Ευαγγέλου Δημ. Κρήτη	10	Κυρίσης Κων. Κόνιτσα	25
Σκούφιας Γεωργ. Πρέβεζα	10	Βαγενάς Η. Βασ. Κόνιτσα	32
Παπαϊωαννίδης Δημ. Σπάτα	25	Παπαχρησιτίδης Γεωργ. Κόνιτσα	20
Κεφάλας Κων. Πρέβεζα	20	Ιερ. Οικονόμου Αθαν. Κόνιτσα	15
Σπύρου Ελένη Ξυλόκαστρο	25	Χούσου Άννα Κόνιτσα	25
Πορφύρης Κων. Κόρινθος	10	Γκότζος Ανδρέας Κόνιτσα	15
Δούκας Βασ. Σύρος	50	Ζδράβος Σπύρος Κόνιτσα	10
Τσιναρίδου Ροδόπη Τρίκαλα	28	Καλαμπόκη Άννα Κόνιτσα	20
Κουτρομπίνας Χρ. Κορωπί	53	Αντωνίου Νίκη Κόνιτσα	20
Μπαλασοπούλου Ελ. Ρίο	10	Γαϊτανίδης Σπύρος Κόνιτσα	20
Γκόγκος Κων. Κόνιτσα	15	Γκόγκος Χρ. Μολυμβδοσκεπάσι	10
Λάκκας Κώστας Κόνιτσα	20	Αδάμος Δημ. Λαγκάδα	10
Ευαγγέλου Λαμπρινή Κόνιτσα	20	Σδούκος Δημ. Κεφαλοχώρι	20
Κολιός Αχιλλέας Κόνιτσα	10	Ντίνου Ευφροσύνη Καλλιθέα	10
Αντωνίου Νικ. Κόνιτσα	10	Παπαχαρίσης Δημ. Μάζι	20
Καφετζής Δημ. Κόνιτσα	15	Καραγιάννης Νικ. Δίστρατο	10
Γέγιος Παναγ. Κόνιτσα	10	Τζουμάκας Βασ. Νικάνορας	15
Κορτίνος Ιωαν. Κόνιτσα	10	Μπάρμπας Κων. Δίστρατο	20
Χαλούλος Πέτρος Κόνιτσα	20	Δημητρούλης Δημ. Δροσοπηγή	10
Γιαννάκης Χρ. Κόνιτσα	10	Μπλιθικιώτης Παναγ. Λαγκάδα	20
Μαλάμης Ιωαν. Κόνιτσα	10	Βρόικος Βασ. Πληκάτι	15
Κυρολίβανος Δημ. Κόνιτσα	10	Ξεινός Σπυρ. Γανναδιό	20
Σινάνης Ιωαν. Κόνιτσα	10	Βακόλας Γεωργ. Κλειδωνιά	15
Βλάχος Γρηγ. Κόνιτσα	15	Βαγενά Χάιδω Παλαιοσελλι	10
Καβελίδης Προδ. Κόνιτσα	10	Λάππας Κων. Καλλιθέα	10
Κήτας Ευθύμιος Κόνιτσα	10	Ρέβας Δημ. Μαυροβούνι	10
Λύρας Ταξ. Κόνιτσα	15	Χάσιος Ηλίας Ζέρμα	10
Μπλιθικιώτης Κων. Κόνιτσα	20	Σερίφης Ευαγγ. Μόλιστα	20

Δρ. Ειρήνη Ε. Οικονόμου-Σταματάκη

Ειδικός Παθολόγος-Καρδιολόγος

Διδάκτωρ, Διπλωματούχος Ψυχολόγος F.U. Berlin

Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής Metropolitan Hospital

Μακαρίου 9 & Ελ. Βενιζέλου 1
185 47 Ν. Φάληρο
Τηλ: 210 4809 000, 210 4809 338
210 4809 339, 210 4809 973
210 4814 887

Ιατρείο: Θέμιδος 6, 151 24 Μαρούσι
Τηλ. Ιατρείου: 210 6122 823
Δέχεται: Τετ.-Πεμ. 6-8 μ.μ. με ραντεβού
Τηλ. Οικίας-Fax: 210 4817 449
Κιν.: 6944 392 273
e-mail: istamataki@metropolitan-hospital.gr

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119

6974 491605

ΑΘΗΝΑ

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα

Τηλ./fax: 26550 29377

e-mail: surlams@otenet.gr

ΗΛΙΑΣ Β. ΚΟΥΚΕΣΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

Σ. ΜΑΝΑΡΗ 2

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τ.Κ. 453 33

ΤΗΛ.: 26510 77585

ΚΙΝ.: 6932 430093

e-mail: ikoyk@otenet.gr

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΟΣ

Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

ST. MARIEN HOSPITAL - BORKEN ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ: ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 421 Α

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Τηλ.: 210 6390049

Κιν.: 6944 511802

ΠΡΩΙ

«ΥΓΕΙΑ» ΤΗΛ. 210 6827940

ΟΙΚΙΑ: ΤΗΛ. 210 6845647

PARIS SIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρώτικο Ζαχαροπλαστείο
σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/νση: Βαγγέλης Σ. Νούτσος

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ

ΤΗΛ. 210 5222269

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική

Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς

Τηλ.: 210 8080010 - 6944 812910

e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος

Αστικού Δικαίου Παν/μίου Αθηνών

ΓΡΑΦΕΙΟ:

ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3

ΑΘΗΝΑ 106 78

ΤΗΛ.: 210 3820888

FAX: 210 3820888

KIN.: 6977 242412

e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr